

โครงการสื่อมวลชนเพื่อ

อุดมตาบต์

กุมภาพันธ์ 2014

ศูนย์พัฒนาคนพิการ

ถ.น. ๓๖๖ / ซ.น. ๓๖๐

ให้เราอ่อนวอนขอพระเจ้าโปรดช่วยเราให้เป็นพยานที่เด่นๆ
ในความเมตตาและความรักของพระองค์ในทุกส่วนของชีวิตคริสตชน

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
6 พฤษภาคม 2013

วระประสวค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา กิตติคุณเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี ค.ศ. 2014 เดือนกุมภาพันธ์

เพื่อพระศาสนจักรและสังคม จะเคารพปรัชญาและประสบการณ์ของบรรดาผู้ที่มีอาวุโสกว่า
เพื่อพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส จะได้ทำงานร่วมกันด้วยใจกว้างขวาง
เพื่อการประกาศพระวรสาร

ซัดรัด - เมซาค - อาเบดเนโก

ดูล 3:1-30

หนังสือ “ดาเนียล” ไม่น่าจะจัดอยู่ในหมวดประกาศก แต่ควรจะอยู่ในหมวด **ปรีชาญาณ** หรือ **หมวดข้อเขียน** (KETHUBIM) แม้ดูเหมือนเราจะเรียกท่านว่า **ประกาศกดาเนียล** ก็ตาม ในบทที่ 3 ของหนังสือ “ดาเนียล” พระศาสนจักรคาทอลิกของเรา มีเพิ่มเติม บทเพลงของชายหนุ่มสามคนในเตาไฟ ที่ถูกกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ จับโยนลงในเตาไฟที่มีเปลวไฟสูง 7 ศอก (พระคัมภีร์สารบบที่ 1 ของชาวยิวและโปรเตสแตนต์ ไม่มีตอนนี้) **บทเพลงของชายหนุ่มสามคนในเตาไฟ ฉบับที่เรามี** ทั้งสามร้องเป็นเพลงสรรเสริญพระเป็นเจ้า มีความไพเราะมาก เรานำเอาเนื้อหามานี้มาเป็นบทสวดทำวัตรประจำวันของพระสงฆ์ นักบวช (ดูล 3:51-67)

พระคัมภีร์ในสารบบที่ 1 ชาวยิว และโปรเตสแตนต์ และคาทอลิกที่ใช้ร่วมกัน เล่าเรื่องราวว่า ชายหนุ่มสามคนคือ **ซัดรัด - เมซาค - อาเบดเนโก** ไม่ยอมอ้อมก้มกราบรูปปั้นทองคำของกษัตริย์แห่งบาบิโลน จึงถูกจับโยนเข้าเตาไฟ ทั้งสามกลับไม่เป็นอันตราย เพราะพระเป็นเจ้าทรงทำอัศจรรย์ช่วยเหลือท่าน

ที่หน้าตกตะลึงกว่านั้นก็คือ ทั้งสามเดินไปมาร้องเพลงสรรเสริญพระเป็นเจ้าท่ามกลางเปลวไฟ แล้วกลับกลายเป็นมีถึงสี่คนที่เดินอยู่ในกองไฟ และใบหน้าของชายคนที่สี่นั้นคล้ายกับใบหน้าของเทพบุตร (ดูล 3:25)

บทเพลงของชายหนุ่มสามคนในบทที่ 3 ข้อ 16 ในสารบบที่ 2 (ของคาทอลิกเรา) ยังกลับกลายเป็นบทสวดภาวนาของพระสงฆ์ในมิสซา ด้วยเสียงเบาๆ ส่วนตัวก่อนจะล้างมือเพื่อเสกศีลฯ แสดงถึงความถ่อมตนสำนึกผิดเพื่อพระได้รับของถวายคือ บั้งและเหล้าองุ่น ดังที่ชายหนุ่มสามคนได้สำนึกถึงความผิดของบรรพบุรุษและถ่อมตนถวายตัวเอง ดุจดั่งเครื่องเผาบูชาในกองไฟนั้น

ซัดรัด - เมซาค - อาเบดเนโก เป็นชื่อที่ชาวบาบิโลน เรียกพวกท่าน เราอาจเรียกชื่อท่านในภาษาฮีบรูว่า ฮานานียาห์ - อาซาริยาห์ - มิซาเอล

...ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในเตาไฟสูง 7 ศอกนั้น อาซาริยาห์ยืนอธิษฐานภาวนาเสียงดังกลางเตาไฟว่า... “พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งกับข้าพเจ้าทั้งหลายอย่างถูกต้องแท้จริง เพราะบาปของข้าพเจ้าทั้งหลาย” ❧

ปกหน้า

สำนักวาติกันได้ออกสาส์นวันสื่อมวลชนครั้งแรกของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เนื้อหาสอดคล้องกับความคิดหลักการอภิบาลของพระองค์ท่าน โดยเน้นไปยังการใช้เครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่ในการสร้าง “การพบปะเข้าหากันอย่างแท้จริง” อาศัยอินเทอร์เน็ตและสื่อสารสังคมเครือข่ายซึ่งครอบคลุมว่าหนทางที่ผู้คนจะเอื่อมไปถึงผู้อื่น เนื้อหาจึงเรียกร้องผู้คนให้ก้าวไปไกลกว่าแค่การโต้เชื่อมต่อกับผู้คน

ข่าวสารของพระองค์ในสาส์นฉบับนี้ นำความคิดหลักสองประการ ประการแรกคือความใกล้ชิดหรือการเป็นเพื่อนบ้านกับผู้อื่น และอีกประการหนึ่งในสาส์นของพระองค์คือการที่พระสันตะปาปาทรงใช้นิทานเปรียบเทียบเรื่องชาวสะมาเรียผู้จู้จี้ เพื่ออธิบายว่านิทานเปรียบเทียบเรื่องนี้สามารถไปปรับใช้ให้เห็นถึงวิธีที่เราจะสื่อสารในทุกวันนี้ได้อย่างไร พระองค์ตรัสว่า เช่นเดียวกับชาวสะมาเรียผู้จู้จี้ที่มีความรับผิดชอบต่อผู้บาดเจ็บ ไม่เป็นการเพียงพอของผู้คนที่จะเพียงแค่ถูกเชื่อมโยงต่อกันได้เท่านั้น แต่การเชื่อมโยงถึงกันจำเป็นจะต้องก้าวไปถึงขั้นมีการพบหน้ากันอย่างแท้จริง

พระจักรสังฆราชเคลาดิโอ มาเรีย เซลลี (ประธานสมณมนตรีสมณสภาสื่อสารสังคม สันตะสำนัก) อธิบายว่า “พระสันตะปาปาตรัสว่าการปรากฏตัวของเราผู้เดียวไม่อาจเดินไปบนถนนสายดิจิทัลในโลกปัจจุบันได้ แต่อาศัยการรับผิดชอบต่อผู้บาดเจ็บเพราะถูกทำร้ายแบบนี้ จะทำให้เรากลับเข้าใกล้ชิดต่อกันและกันในการได้แบ่งปัน ณ จุดนี้ พระสันตะปาปาตรัสกับเราว่าการสื่อสารมวลชนจะหันกลับมาสู่ความเป็นเพื่อนบ้านต่อกัน”

แนวคิดที่สองเกี่ยวเนื่องกับบทบาทธรรมทูตของพระศาสนจักร ในสาส์นของพระองค์ พระสันตะปาปาทรงเรียกร้องให้ผู้คนเป็นประจักษ์พยานแบบคริสตชนในการดำเนินชีวิตของพวกเขา นี้ไม่ได้หมายความว่าระดมใส่เนื้อหาทางศาสนาแก่ผู้คน แต่กลับให้เรายึดการเสวนากับผู้อื่น พระสันตะปาปาทรงเสริม

พระจักรสังฆราชเคลาดิโอ มาเรีย เซลลี (ประธานสมณมนตรีสมณสภาสื่อสารสังคม สันตะสำนัก) ยิวอธิบายต่อไปอีกว่า “ผู้ใช้สื่อออนไลน์ในสื่อมวลชนเครือข่าย นับเป็นจักรสาวกของพระสวามีเจ้า และพระสันตะปาปาทรงเชื่อเชิญให้มนุษย์ทุกคนเป็นพยาน ด้วยตัวเองแห่งการดำเนินชีวิตของพวกเขา”

เหนืออื่นใด การจะนำเอาข่าวสารที่พระสันตะปาปานำมาก็คือการใช้เครื่องมือสื่อสารไม่ใช่เพียงแค่เชื่อมต่อกับผู้คน แต่แท้จริงต้องดำรงความสัมพันธ์อย่างมีความหมายที่เลยข้ามแค่เครื่องคอมพิวเตอร์หรือเพียงหน้าจอโทรศัพท์

ปกหน้าใน

นายชุมพบาลที่ดี (The Good Shepherd) วาดโดยฟิลิป เดอ ชัมปาญญี (1602-1674)

พระเยซูเจ้าทรงเป็นนายชุมพบาลที่ดี ทรงตามหาแกะหลงทางที่หายไปกลับมา นำมาตีพิมพ์เพื่อเราจะได้ตีใจว่าภาพปก องค์พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเป็นพระสันตะปาปาที่เป็นเหมือนองค์พระเยซูเจ้าในพระแบบฉบับที่ทำให้ผู้คนยุคนี้กลับใจ หันเข้ามาสู่พระศาสนจักรเป็นจำนวนมาก ทั้งๆ ที่ช่วงเวลาที่พระองค์ดำรงสมณสมัยด้วยเวลาเพียง 11 เดือน ตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคมปีที่แล้วจนถึงบัดนี้

ประตูแห่งความหวังยังเปิดอยู่

ในห้องอาหารบ้านพักพระสงฆ์ที่เราใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ประเด็นหลากหลายมักถูกหยิบยกมาพูดคุย ผมชอบที่เราไม่ได้คิดว่าจะต้องถกเถียงกันเพื่อเอาชนะ บางที่เราทราบดีว่าแต่ละคนคิดจากฐานใด แต่เมื่อที่สุดแล้ว เราก็เคารพความคิดและมั่นใจในคำว่าคุณสมบัติชอบที่แต่ละคนแบกรับไว้ และต้องไปต่อให้ได้ ผมว่าไม่ง่ายในบรรยากาศของสังคมแบ่งข้าง ที่เราจะต้องอยู่อย่างสงบสุข ไม่เลือกและไม่ถูกจับแยกฝั่ง

ดูเหมือนว่าในขณะที่บ้านเมืองของเรากำลังเดินวน ๆ อยู่บนปากถ้ำแห่งการแตกแยกและหุบเหวของความสูญเสีย สังคมรอบด้านของเราก็มีกิจกรรมฟื้นฟูชีวิต ส่งเสริมความก้าวหน้า กันไปแบบไม่รอว่าสถานการณ์ในเมืองไทยจะคลี่คลายอย่างไร ในปีหน้า 2015 ในภูมิภาคแถบทวีปเอเชียของเรา เราจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(AEC) พระศาสนจักรในระดับสากลมีการแต่งตั้งพระคาร์ดินัลใหม่ถึง 19 องค์ในปลายเดือนนี้ และกำลังดำเนินการแต่งตั้งนักบุญผู้ยิ่งใหญ่ถึง 2 พระองค์พร้อมกันในช่วงปลายเดือนเมษายน กำลังจะเรียกประชุมสมัชชาครอบครัวในเดือนตุลาคม และประกาศปีนักบวชสากลตั้งแต่เดือนตุลาคม ปี 2014 - พฤศจิกายน ปี 2015 พระศาสนจักรในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน เรากำลังดำเนินการจัดสมัชชาใหญ่ในปี 2015 ซึ่งขณะนี้อยู่ในช่วงเตรียมการ ทั้งคณะกรรมการเอกสาร ข้อมูล คณะทำงานต่าง ๆ ซึ่งผมหนึ่งร่วมประชุมอยู่ด้วยก็พบว่า ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ นอกจากนั้นทางสภาการศึกษาคาทอลิกฯ เองกำลังเตรียมการสัมมนาประจำปี 2014 ในเดือนสิงหาคม มีหัวข้อที่หยิบยกขึ้นมาใช้ในการสัมมนาปีนี้คือ “วิกฤต

การศึกษาไทย” มีการทำวิจัยแบบเจาะลึก จริงจัง และการติดตามผลในช่วงเปิดเรียนปีหน้า เพื่อหาข้อค้นพบของการร่วมฝ่าวิกฤตกันออกไป และกำลังจัดทำหนังสือเป็นพิเศษโอกาส 350 ปี การศึกษาคาทอลิก โดยตั้งเป้าไว้ให้แล้วเสร็จในปี 2015 ฯลฯ ดูเหมือนว่า หลายกิจกรรมไม่รอให้สถานการณ์บ้านเมืองนิ่งสงบ ชีวิตต้องดำเนินต่อ

ช่วงนี้ผมหยิบหนังสือที่พระสันตะปาปา ทรงนิพนธ์มาอ่านทบทวนหลาย ๆ เล่ม ไม่ว่าจะ เป็นของนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา สมเด็จพระสันตะปาปา กิตติคุณเบเนดิกต์ ที่ 16 และเล่มล่าสุดที่จะออกมาในเดือนนี้ ในฉบับภาษาไทยของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส พระสมณสาส์น พระดำรัสเตือนเรื่อง ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร (Evangeli Gaudium) สิ่งที่เป็นความคิดรวบยอดของงานเขียน และคำสั่งสอนทุกท่าน มีคำร่วมกันคือ ความหวัง ความชื่นชม และความเชื่อมั่น แม้ว่าเรื่องราวและสถานการณ์ รวมทั้งหลักคิดเบื้องหลังจะต่างกัน พระสันตะปาปาทุกพระองค์เหมือนกับจะบอกเราในงานนิพนธ์ว่า “เราต้องมีความหวังกันต่อไป”

โลกบิดเบี้ยวอาจพาให้เราผิดเคือง เนื้อน้อย ที่จะเจริญชีวิตด้วยรอยยิ้มแห่งความสุข แต่โลกแห่งความเชื่อ มุมศาสนาที่ถูกจัดให้อยู่ในความสงบเล็ก ๆ กลับยิ่งใหญ่ขึ้นทันที เมื่อต้องการความหวัง กลับยิ่งใหญ่ขึ้นทันทีเมื่อโลกหนีความจริงไปไม่พ้น ความจริงที่บอกว่า โลกเราขับเคลื่อนด้วยความหวัง ความหวังทำให้เกิดความสุข ขอให้มีความสุขที่จะได้อ่านหนังสือแห่งความเชื่อ “อุดมศานต์” ในเดือนกุมภาพันธ์นี้ครับ

บรรณาธิการบริหาร

Editor's Note

ปฏิทิน

เดือนกุมภาพันธ์

<p>2</p> <p>ฉลองการถวาย พระกุมารในพระวิหาร วันนักบวชสากล</p> <p>วันที่ 2 กุมภาพันธ์</p>	<p>8</p> <p>วันคล้ายวันเกิดพระคุณเจ้า ประธาน ศรีदारุนสีล</p> <p>วันที่ 8 กุมภาพันธ์</p>	
<p>11</p> <p>วันที่ 11 กุมภาพันธ์</p>	<p>16</p> <p>Pope Pastoral visit to Roman parish of San Tommaso Apostolo</p>	<p>21</p> <p>ฉลองธรรมาสันนิทบุญเปโตร สถาปนาพระคาร์ดินัลใหม่ 19 องค์ ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร</p>
<p>21-22</p> <p>วันที่ 21-22 กุมภาพันธ์ ประชุมสภาฯ</p>	<p>24</p> <p>วันที่ 24 กุมภาพันธ์ วันคล้ายวันเกิด พระคุณเจ้าชูศักดิ์ สิริสุภรณ์</p>	<p>25</p> <p>25 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม</p> <p> ประชุมชิกนิสโลก 2014 (SIGNIS World Congress, Italy)</p>

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุน์ศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ชานเนล
อ.ประคิดน ชุ่มสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยไอเรียนเทิล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารดีไอเนนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สฤป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 8 พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง
- 14 โบหน้ากัมพูชา คราประชุมสื่อคาทอลิกฯ

ชีวิตคริสตชน

- 32 ระหว่างเดือน
- 34 วันละก้าวกับพระเยซู
- 36 ข้างธรรมาสัน
- 39 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 40 สื่อศึกษา
- 42 บัญญัติศัพท์
- 43 บทความเตือนใจตนเอง
- 46 คุยกับเภสัชกร
- 49 บันที่กรรมทูต
- 52 มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง
- 56 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 58 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 60 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 64 ดูหนึ่ง
- 66 ใต้ตามโค้งตะวัน

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรรูดมคานต์
- 77 ชวนน้องคุย
- 78 เก็บมาเล่า - เอามาฝาก
- 82 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
- 84 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชีวิต มันส์ๆ ของพี่แบ่ง

กวี-ศิลปิน

- 71 พงศ์ ประมวล
- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

พระวาจาเป็นดั่งประทีปส่องทาง

คุณพ่อวิยพรต พุฒสา, omi

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลธรรมดา ปี A (16 กุมภาพันธ์ 2014)

“จิตใจเป็นบ่อเกิดของศีลธรรม และความ
ความดีแห่งชีวิต”

พระวาจาบันดาลชีวิต

พระเป็นเจ้าของเราได้ทรงสร้างมนุษย์มา ประกอบ
ไปด้วยร่างกายและจิต (วิญญาณ) ดังนั้น ร่างกาย
และวิญญาณ จึงแยกออกจากกันไม่ได้ ไม่ว่าเรา
จะคิดอะไร หรือทำอะไรใด ต้องควบคู่กันไปเสมอ
อากัปกิริยาต่างๆ ที่กระทำผ่านร่างกาย จึงเป็นการ
แสดงออกมาจากภายใน(จิตใจ/ วิญญาณ) ที่ผ่าน
ร่างกายของมนุษย์เรา

ในบทพระวรสาร พระเยซูเจ้าได้ทรงชี้ให้เห็นถึง
บรรทัดฐานของกฎศีลธรรมที่มนุษย์เราพึง
มี และควรตระหนักในการใช้ชีวิตประจำวันของ
เรา ศีลธรรมอันดีงามในชีวิตของมนุษย์ ต้องเริ่ม
จากภายในใจของเราก่อน ไม่ว่าจะกระทำดี หรือ
กระทำในสิ่งที่ไม่ดี เพราะทุกอย่างกำหนดจาก
ภายในสู่ภายนอก นี่เป็นกฎพื้นฐานของศีลธรรม
ตามธรรมชาติของการเป็นมนุษย์

ชีวิตคริสตชนของเราก็เหมือนกัน ควรที่จะ
เอาใจใส่ต่อการกระทำของเรา เพราะการกระทำ
ของเรานั้น จะเป็นตัวชี้วัด บ่งบอกถึงความเป็นตัว
ตนของเรา ว่า เรา เป็นคนแบบไหน มีจริยธรรม
คุณธรรมในชีวิต เป็นคนมีศีลธรรมประจำใจหรือไม่
เพราะการกระทำของเรา บอกถึงตัวตนที่แท้
จริงของเราเอง

ขอให้ชีวิตคริสตชนของเรา ปฏิบัติต่อเพื่อน
พี่น้อง ที่เต็มไปด้วยการกระทำที่ออกมาจากใจ ที่
ความงาม ความหวังดี และความรัก มีความ

ตระหนักเสมอว่า ร่างกายและจิตใจของเราแต่ละคน เป็นที่ประทับของพระเจ้า และเราเป็นภาพลักษณ์ของพระองค์

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 7 เทศกาลธรรมดา ปี A (23 กุมภาพันธ์ 2014)

“วิถีคริสตชน คือ วิถีแห่งรัก”

พระวาจาบันดาสีวิต

การเผยแสดงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า คือ การสร้างมนุษย์มาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า และพระเจ้าได้รักมนุษย์มาก ความรักของพระองค์ไม่อาจหยุดนิ่งได้ แต่เป็นความรักที่

มุ่งไปสู่ความดีของมนุษย์เสมอ เพราะพระเจ้าเป็นองค์ความรัก

องค์พระเยซูคริสตเจ้าได้ทรงเทศน์สอน และย้ำเน้นอยู่เสมอ ว่า เราจำเป็นต้องรักศัตรูของเรา และพร้อมที่จะภาวนาให้กับเขาด้วย นี่หมายความว่า รักอย่างไม่มีข้อแม้และเงื่อนไขในชีวิต ดังนั้นชีวิตคริสตชนของเราต้องพร้อมที่จะมีจิตใจที่จะให้อภัยให้กับเพื่อนมนุษย์ที่ทำผิดต่อเรา แม้เขาจะทำผิดต่อเราก็ครั้งก็ตามที่

ความรักที่องค์พระเยซูคริสตเจ้าได้ปฏิบัติ และเป็นแบบอย่างให้กับเรา คือ รักอย่างไม่มีเงื่อนไข รักที่พร้อมจะมอบตนเองให้กับมนุษย์ คือ การตายบนไม้กางเขน เพื่อมนุษย์เราจะได้รอดพ้น

จากการตกเป็นทาสของบาป ที่นำมนุษย์ไปสู่ความตาย ทางฝ่ายวิญญาณ และเนื้อหนัง ฯลฯ ดังนั้นความรักในชีวิตของการเป็นคริสตชนนั้น ไม่ใช่การร้องปาวประกาศโดยทั่วไป แต่ความรักที่คริสตชนมีเป็นความรักที่มีชีวิต ในเชิงความหมายของความรักพระเจ้า ที่ประทับหรือมีอยู่ในตัวเราได้เป็นพลังแห่งการให้เรา กล้าที่จะเป็นผู้ปฏิบัติความรักต่อเพื่อนพี่น้องอย่างเข้มข้นในชีวิต

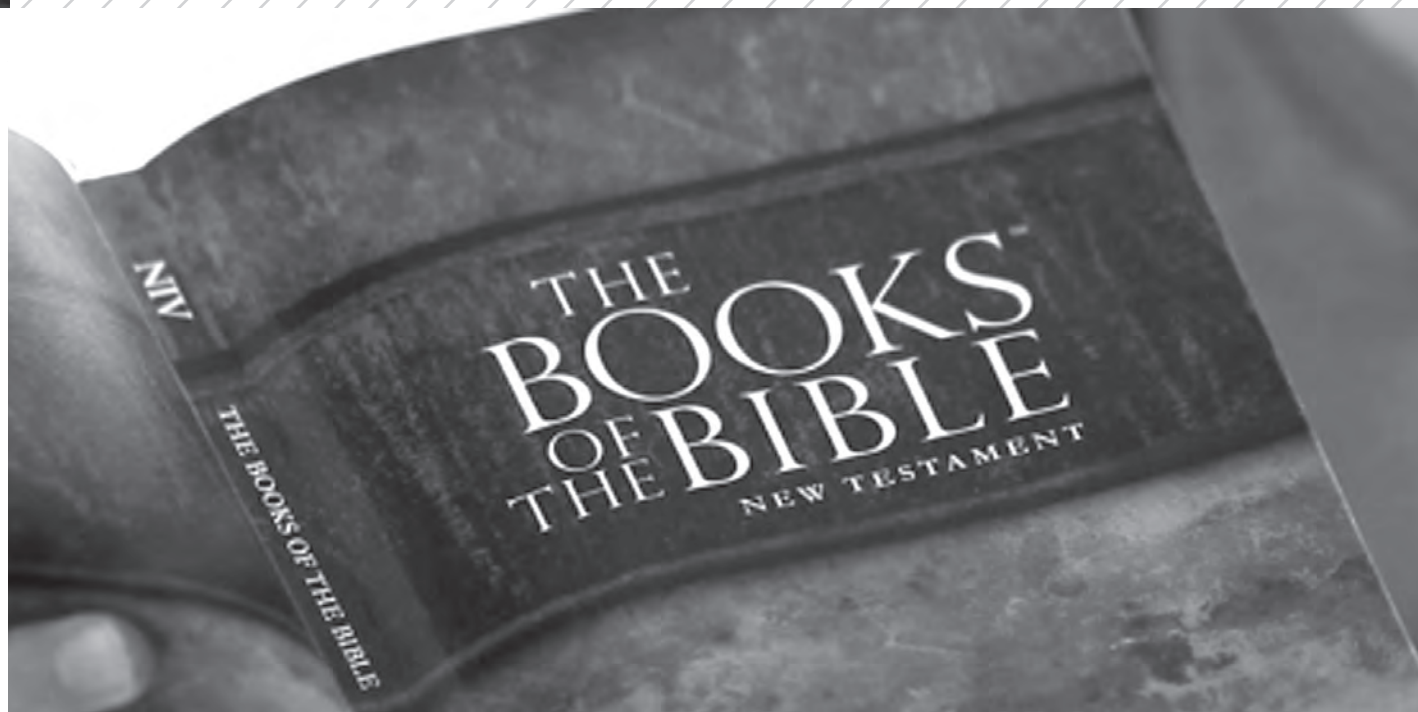
ความรักยังเรียกร้องให้คริสตชนได้กลับใจเปลี่ยนแปลงชีวิตให้มีความซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติของพระเจ้าอีกด้วย ความซื่อสัตย์ เป็นเครื่องหมายของการนำพระวาจามาปฏิบัติ และให้เกิดผลในชีวิตของเรา และเพื่อนพี่น้อง ดังนั้น ความซื่อสัตย์ต่อความรักของพระเจ้าที่มีอยู่ในตัวเรา ยังเป็นคุณธรรมที่สร้างความเพียรทน และอุทิศตนในการเป็นศิษย์ติดตามพระเยซูจนตลอดชีวิตของเรา

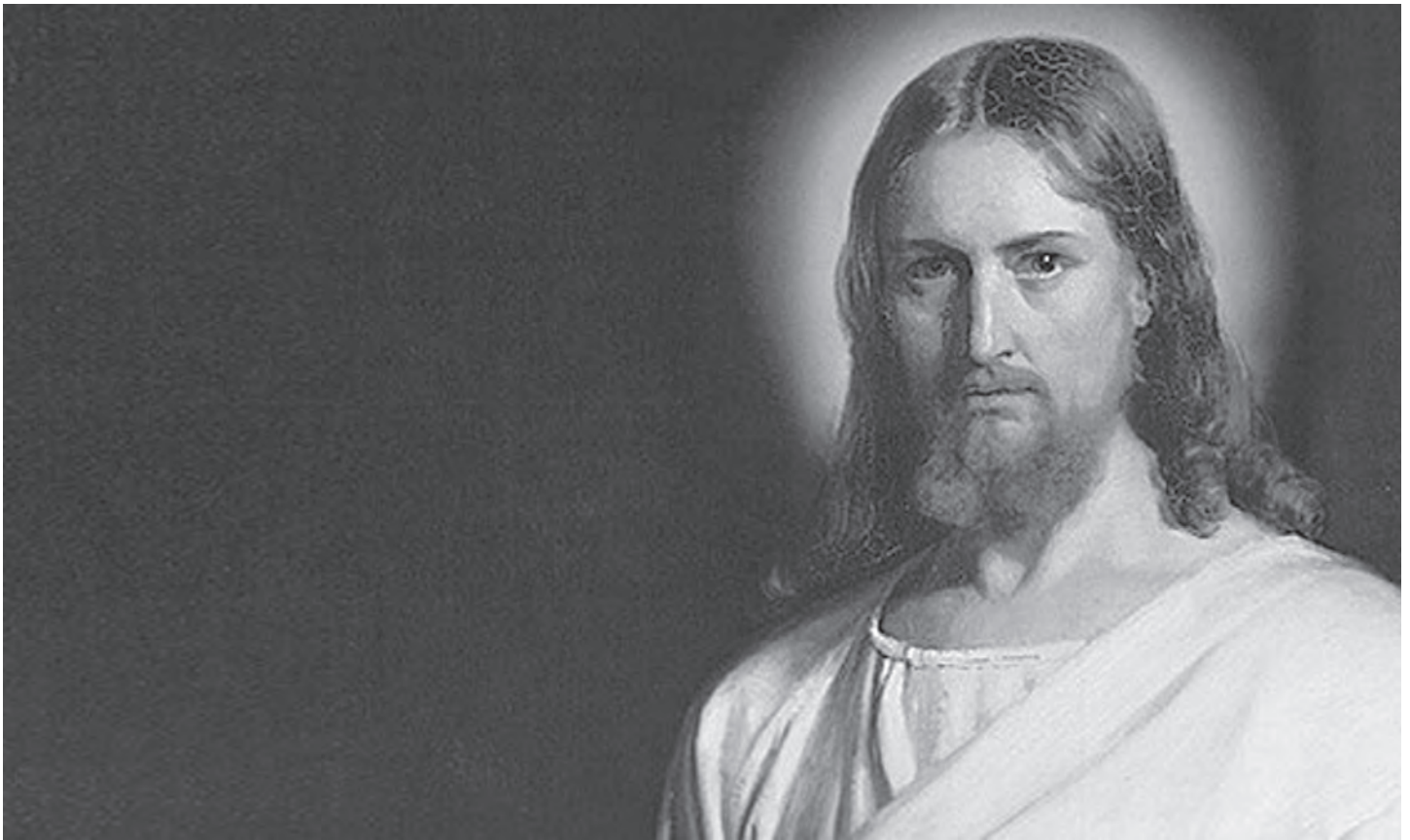
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 8 เทศกาลธรรมดา ปี A (2 มีนาคม 2014)

“เมื่อความเชื่อของเราถูกท้าทาย”

พระวาจาบันดาลชีวิต

ในปัจจุบัน มนุษย์ให้ความสำคัญต่อคุณค่าของทางศาสนานั้นเป็นหนทางเลือกสุดท้าย เพราะมองเห็นคุณค่าของศาสนาไม่ได้นำมาซึ่งความสำเร็จ การงานในชีวิต หรือ ไม่ได้ตอบสนองต่อความต้องการ เป็นต้นในเรื่องของความอยู่ดี และกินดี ดูเหมือนว่า มนุษย์กลับแสวงหาความสุขของฝ่ายเนื้อหนัง ซึ่งนำมาด้วยกิเลสในชีวิตของเรา เพราะคำว่า “พอ” ไม่มีในชีวิตของมนุษย์เรา ผลที่ตามมาทำให้เกิดความไม่สบายใจ และมีความกังวล คริสตชนบางคนถึงกลับไม่เชื่อในพระเจ้าอีกต่อไป ดูเหมือนว่า พระเจ้านั้นได้อยู่ห่างเกินไปในชีวิตของเรา ไม่ปฏิบัติศาสนกิจต่อไป

ความเชื่อในชีวิตคริสตชน จึงถูกท้าทายเป็นอย่างมากในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นที่คริสตชนต้องไตร่ตรองชีวิตของตนเองอย่างเข้มข้น เพราะความเชื่อที่เรามีนั้น เป็นของประทานจากพระเจ้าที่ได้ให้แก่เรา เป็นพระพรที่เราได้รับมาเปล่าๆ ความเชื่อจึงเป็นการเปิดใจสู่พระพรของความรักพระเจ้า พระพรแห่งความอดทน และสุขภาพ พระพรที่ทำให้มนุษย์เอาชนะความยากลำบากต่างๆ ในชีวิต ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตที่เราเผชิญ ไม่ใช่สาเหตุแห่งการละทิ้งพระเจ้า แต่ความเชื่อช่วยให้คริสตชนมั่นคง และเชื่อมั่นในพระเจ้าเป็นผู้นำทางชีวิต เพราะปัญหาต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ ดังนั้น ความเชื่อจึง

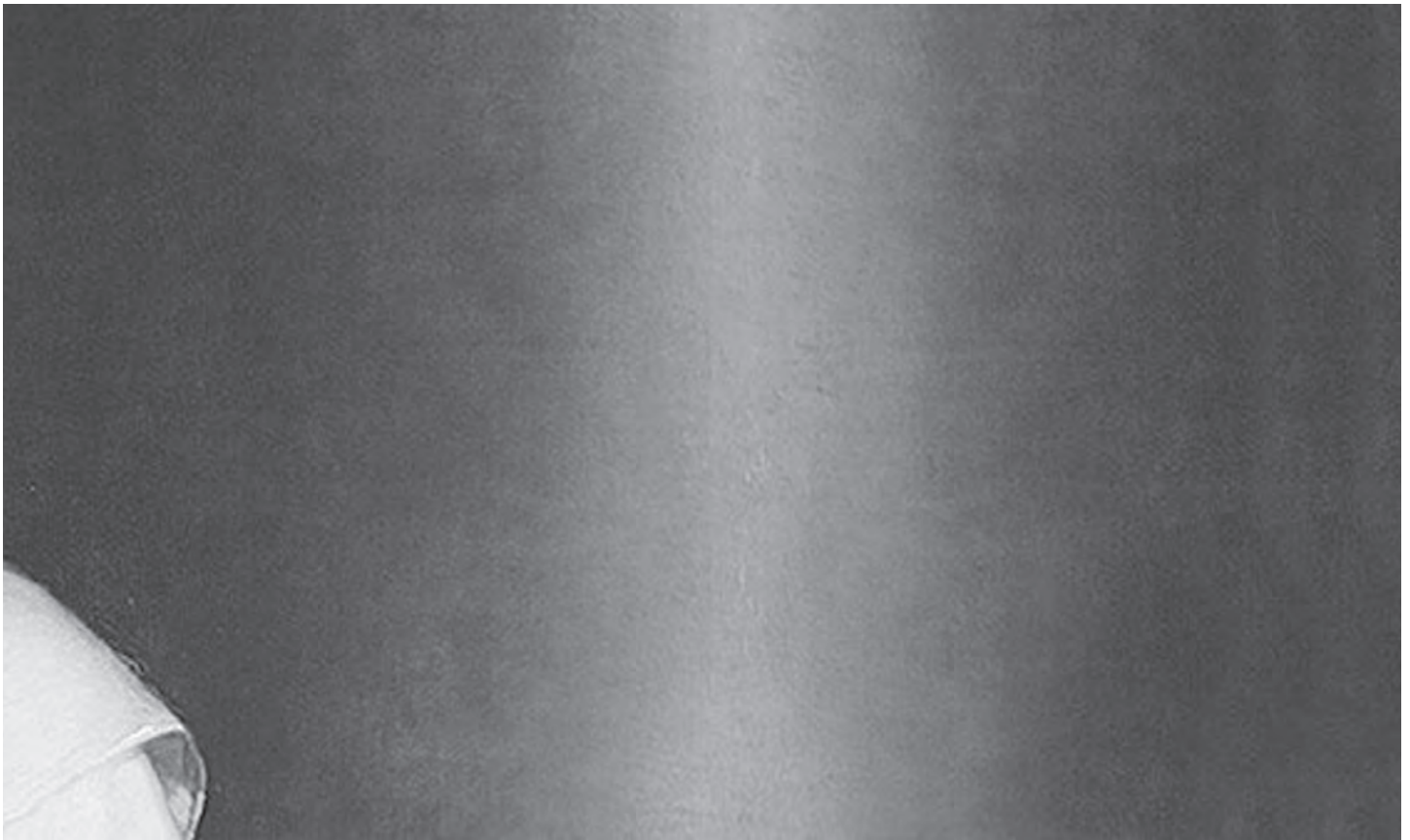
เป็นเรียกร้องให้มองถึงคุณค่าของการถูกทดลอง และไว้วางใจในพระเจ้าอย่างเต็มล้นในชีวิต

วันอาทิตย์ สัปดาห์ ที่ 9 เทศกาลธรรมดา ปี A (9 มีนาคม 2014)

“บาปคือ การหันหลังให้กับความรักของพระเจ้า”

พระวาจาวันดาสดชีวิต

บาปที่เรากระทำ และเรามี คือ การหันหลังให้กับความรักของพระเจ้าและวิถีทางของพระเจ้า มนุษย์ปฏิเสธที่จะเดินตามเสียงเรียกของมโนธรรม ที่ถูกต้อง และตั้งงามในชีวิตของตนเอง การกระทำที่ทาลงไปว่าเราจะตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจก็ตามที่ ย่อม

มีผลกระทบต่อสายสัมพันธ์ของความรัก ที่มีต่อพระเจ้า และเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ที่สำคัญคือ ผลต่อตัวของตนเอง

แม้อาดัมและเอวาได้ทำบาปที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และมีผลต่อชีวิตของเขาทั้งสอง รวมถึงชีวิตของเราด้วยที่เป็นลูกหลานของอาดัมและเอวา แต่เหนือสิ่งอื่นใด พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งมนุษย์ให้ต่อสู้กับบาปเพียงลำพัง เมื่อพระเจ้าทรงรักมนุษย์มากกว่าสิ่งใด พร้อมกับประทานพระพรของพระเยซู การเอาชนะต่อการผจญต่างๆ ในการดำเนินชีวิต เพราะธรรมชาติของการเป็นมนุษย์นั้นเรามีความอ่อนแอในชีวิต และมีความโน้มเอียงที่จะทำบาปอย่างไรก็ตาม ความโศกเศร้าของมนุษย์ที่องค์พระเยซู

คริสตเจ้าได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์ และอยู่ท่ามกลางเรา พระองค์ทรงสอนและเป็นแบบอย่างว่า เมื่อมนุษย์ที่ร่างกายที่เป็นเนื้อหนังจะเอาชนะบาป และการผจญได้อย่างไร ดังนั้น บาปจึงไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัวสำหรับมนุษย์อีกต่อไป เมื่อมองดูและยึดองค์พระเยซูเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิต และผลของบาป ทำให้เราเรียกร้องถึงพระเมตตาของพระเจ้าได้ประทานพระพรของพระเยซูแห่งความเข้มแข็งได้เสมอ **๕**

สกุ๊ปพิเศษ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

ใบหน้ากับพущา

คราประชุมสื่อคาทอลิก

ในสหพันธสภา

พระสังฆราชแห่งเอเชีย

ครั้งที่ 18

BOPHANA เป็นชื่อของเธอ ผมไม่อาจ ละสายตาจากใบหน้าของเธอได้ เลข 3 เป็น หมายเลขที่เขียนอยู่ตรงเอกสารที่เธอคงถูก บังคับให้ห้อยคอเอาไว้ ผมพบเธอในเย็นวัน ก่อนที่ผมจะขึ้นเครื่องกลับเมืองไทย ณ สถานที่ ซึ่งคนเขมรและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รู้จัก กันดีในชื่อ S-21 ผมยังพบใบหน้าของหญิง ชาย ชาวกัมพูชาอีกหลายคน นางรำในคำคืนที่ เลี้ยงรับรองโดยพระศาสนจักรท้องถิ่นแห่งกรุง พนมเปญ มันสามารถไขข้อข้องใจบางส่วนของ ความงามในแบบเขมร พระพักตร์ของเทพอัปสร ที่อยู่รอบนครวัด ให้บรรยากาศในแบบสวย แปลก ลึกลับ หรือแม้กระทั่งใบหน้าของสาวน้อย ผู้ซ่อนท้ายมอเตอร์ไซค์คันนั้น ในคำคืนที่ผมนั่ง รถชมรอบเมืองพนมเปญ ใบหน้าของผู้คนทุกคน ล้วนบ่งบอกเรื่องราวของชีวิต เบื้องหน้า หรือ เบื้องหลัง รวมทั้งความ ใฝ่ฝันทั้งหมดที่มีในหัวใจ

มันเริ่มขึ้นในเย็นวันที่ 11 พฤศจิกายน 2013 เวลา 18.25 น. ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผมกำลังไปร่วมงานประชุมสื่อมวลชนในระดับ สหพันธสภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย ที่เมือง พนมเปญ ประเทศกัมพูชา ถ้ากัมพูชาพริบตา เดียว เป็นชื่อหนังสือของผู้เขียนคนเดียวกับ

โตเกียวไม่มีขา นักเขียนชื่อดังผู้ใช้นามปากกาว่า นีวกลม กัมพูชาไม่เพียงแต่กะพริบตาครั้งเดียวเท่านั้น ผมยังต้องกะพริบอีกหลายครั้ง เพราะการประชุมมีไปจนถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน ในหัวข้อ “50 ปีหลังจากเอกสารสังคายนาวัติกันที่ว่าด้วยเรื่องสื่อสารสังคม (Inter Mirifica) ความท้าทายสำหรับงานด้านสื่อของทวีปเอเชีย” การประชุมครั้งนี้ในส่วนของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชียจัดเป็นครั้งที่ 18 กันแล้ว บินตามไปกันเลยครับ แต่บอกกันก่อนว่ากรุณา รัตเข็มขัดจนกว่าสัญญาจะบอกให้สามารถนำเข็มขัดออก อย่าทิ้งกันก่อนละครับ

ร้อนลวอย่างปลอดภัย แต่ไปถ้อย่างงงๆ

การเข้าร่วมประชุมที่ประเทศกัมพูชาครั้งนี้จริง ๆ แล้วมีตัวแทนจากประเทศไทยลงทะเบียน

มากัน 3 ท่าน คือพระคุณเจ้าประธาน ครีตารุณศีล พระคุณเจ้าลือชัย ธาตุวิสัย และผม แต่เอาเข้าจริงๆ พระคุณเจ้าประธานเกิดมาป่วยซะก่อน จึงให้ผมและพระคุณเจ้าลือชัย มากันเพียง 2 ท่าน และสืบทราบภายหลังว่าพระคุณเจ้าลือชัย มีธุระจะต้องเดินทางกลับไปก่อน 1 วัน ส่วนผมเองจะไม่สามารถอยู่โปรแกรมสุดท้ายที่เขาไปทัศนศึกษาที่เสียมเรียบ นครวัด เพราะติดอบรมสื่อศึกษาให้กับโรงเรียนหนึ่ง รับปากกันไว้แล้ว จริง ๆ ก็เสียดายเหมือนกัน แต่เมื่อไปถึงที่นั่นจริง ๆ ความเสียดายมาทบทวีอีกหลายเท่าตัว เพราะที่นั่นถือว่าเป็น 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกกันทีเดียว ถอยหลังคิดไม่ได้ ได้แค่นี้ก็แค่นี้ กัมพูชา ไกลๆ ยังมากะพริบตาได้เรื่อย ๆ

จะเนื่องจากความเป็นอาเซียน หรือประเทศเพื่อนบ้านอันใดไม่ทราบ คนไทยไม่ถูก

กุมภาพันธ์ ..เดือนแห่ง..ความรัก

มาเช็คสุขภาพความรักกันเถอะ

โปรแกรมตรวจสุขภาพสำหรับคู่รักหรือผู้ที่วางแผนจะมีบุตร

- ตรวจสุขภาพร่างกายโดยแพทย์ (Physical Examination)
- ตรวจความสมบูรณ์ของเม็ดเลือด (CBC)
- ตรวจหาเชื้อกามโรค ซิฟิลิส (VDRL)
- ตรวจหาเชื้อไวรัสตับอักเสบบี (Hbs Ag , Anti Hbs)
- ตรวจภูมิคุ้มกันไวรัสเอดส์ (Anti HIV)
- ตรวจหมู่เลือด (ABO) และ Rh
- ตรวจติดตามโรคธาลัสซีเมีย (Hemoglobin Typing)
- ตรวจภูมิคุ้มกันหัดเยอรมัน (Rubella IgG (Single) เฉพาะผู้หญิง)

ผู้หญิง ราคา 2,500.- บาท
ผู้ชาย ราคา 2,300.- บาท
(รวมค่าแพทย์และค่าบริการผู้ป่วยนอก)

1 มกราคม 2557
ถึง 31 ธันวาคม 2557

สอบถามได้ที่ : แผนกสูติ-นรีเวชกรรม
อาคารร้อยปีบารมีบุญ ชั้น 2 โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์
โทรศัพท์. 0-2675-5000 ต่อ 10251, 10252

27 ถนนลาซาร์ใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์. 0-2675-5000 โทรสาร. 0-2675-5200 www.saintlouis.or.th

อุดมสานต์ กุมาพันธ์

ซักใช้ไล่เรียงมากนัก ก่อนจะเข้าประเทศ แต่ สิ่งที่ผมโดนขู่มาตลอดกับเป็นสถานการณ์ความ สัมพันธ์ระหว่างบ้านเมืองเรา กับประเทศกัมพูชา ยามนี้ ก็อะไรล่ะครับ วันที่ 11 พฤศจิกายน เป็นวันตัดสินคดีความระหว่างไทยกับกัมพูชา ในกรณีชายแดนเขาพระวิหาร ที่เหมือนกับว่า ต้องให้คนกลางเข้ามาไกล่เกลี่ยว่าที่ดินตรงไหน เป็นของใคร ใครมีสิทธิ์ตรงไหนอย่างไร แล้ว ผมก็ต้องเข้าประเทศของเขาในวันนั้นพอดี ผล การตัดสินยังไม่รู้ แต่ความรู้สึกแบบคู่กรณีคงมี อะไรคาใจกันอยู่บ้าง แต่เมื่อสอบถามคนเขมร คำตอบที่ได้รับ คือชาวบ้านไม่ได้สนใจนักหนา หรือก ประชาชนตาตำ ๆ ก็หาเข้ากินคำต่อไป ความสัมพันธ์ของคนพื้นที่ที่ไม่ได้เลวร้ายขนาด ต้องตายกันไปข้าง ฉันไม่ได้ แกกก็ไม่สิทธิ์ เขา บอกว่า นักการเมืองต่างหาก ที่หยิบยกประเด็น นี้ขึ้นมาเล่น เพื่อผลทางการเมืองของฝั่งไหน อย่างไม่ทราบ รู้แต่เพียงว่า ถ้ามันเป็น แบบนั้นจริง ประชาชนคงมีค่าเพียงของเล่นชิ้น หนึ่งที่ใครก็ใช้อ้างเพื่อประโยชน์ของตน

ผมถึงสนามบินที่พนมเปญ ประเทศ กัมพูชาแล้ว เห็นพระคุณเจ้าลือชัย เดินนำไป ก่อน ผมเดินตามออกไปด้วยความมั่นใจไม่ รีบร้อน มองหาป้ายยินดีต้อนรับ หรืออะไร ลักอย่างเพื่อบ่งบอกว่า ทางผู้จัดรออยู่ รออยู่ เกือบ 20 นาที ป้ายก็ไม่มี คนก็ไม่คั้น นักเดิน ทางแต่ละคนเริ่มทยอยออกจากสนามบิน ผมกับ พระคุณเจ้ามองหน้ากัน ก่อนจะตัดสินใจว่า งาน นี้คงต้องไปที่พักเอง

คำนั้นอนันต์

“พระคุณเจ้าสวัสดิ์ค๊ะ” เสียงทักทายภาษาไทยจากผู้สวมใส่ชุดซิสเตอร์ ผมเดาไม่ถูกว่า

คณะอะไร แต่เห็นตั้งแต่ลงเครื่องแล้วว่า มีทั้งซิสเตอร์ เด็กนักเรียน คุณครู มารับซิสเตอร์ซึ่งทราบภายหลังว่าคณะซาเลเซียน เราคุยกันเล็กน้อย ก่อนที่ซิสเตอร์จะเชื่อว่าเราพักที่ไหน และบอกเราทั้ง 2 คนว่า ไปที่คณะซิสเตอร์ก่อน เพราะวันนี้ทางคุณแม่จากอิตาลีมาเยี่ยมพวกเรา และจะอยู่อบรมสมาชิกในคณะด้วย พวกเราไปส่งพระคุณเจ้าและคุณพ่อที่โรงแรมน่าจะดีกว่า

ผมแอบถอนหายใจโล่งอกที่ไม่ต้องมีอะไรให้ลุ้นอีกต่อไป เส้นทางจากสนามบินไปที่บ้านคณะซาเลเซียนหญิงที่ทำงานแพร่ธรรม ในประเทศกัมพูชา เราพูดคุยถึงงานที่นี่ เด็กนักเรียน การเมือง ผู้คน กระแสเรียกพันธกิจต่าง ๆ ที่พระศาสนจักรกำลังเจริญเติบโต พนมเปญไม่ดูน่ากลัวอย่างที่ผมคิด แม้ว่าถนนหนทางอาจจะดูไม่เรียบร้อย แต่ผู้คน ร้านรวงยังคงเปิดต้อนรับผู้คน ที่ใช้ชีวิตยามค่ำคืนอยู่

ในที่สุดเราก็ถึงที่พัก ที่พักของเราเป็นโรงแรมเยื้องกับสำนักงานสื่อมวลชนคาทอลิกของกัมพูชาในปัจจุบัน ที่เป็นบ้านของโคเออร์เก่า ที่ซึ่งทำงานช่วยเหลือผู้อพยพที่มีชื่อเสียง ผมตั้งใจว่าจะแวะมาดูการทำงาน เยี่ยมเยียนให้กำลังใจพวกเขาสักหน่อย แต่กว่าจะมาตามความตั้งใจ ก็เป็นวันสุดท้ายพอดี

ผมถึงที่หมายแล้ว ก้าวต่อไปคือเข้าร่วมในเนื้อหาเพื่อให้บรรลุผลของการประชุมในครั้งนี้ คินแรกที่พักพนมเปญ นึกว่าอยู่เมืองไทย เพราะทีวีที่รับช่องไทยได้ครบรสหมดทุกช่อง นอนตื่นมากลางดึกบางทีอาจงงว่า เอ๊ะ ที่นี่ที่ไหน ไทยหรือกัมพูชา (ฮา)

กับพущา มาเต็ม

อาหารมื้อเช้าวันแรก ผมพบหลายคนที่ยังไม่เคยและอีกหลายคนที่ไม่คุ้นเท่าไร จริง ๆ การประชุมในลักษณะนี้เหมือนไฟล์ทบังคับว่า พระคุณเจ้าที่รับผิดชอบงานสื่อมวลชนของประเทศนั้น ๆ จะจูงมือกันมากับเลขาธิการ ผมเคยไปร่วมงานในลักษณะแบบนี้อยู่บ้าง ในแบบผู้สังเกตการณ์หรือจะเรียกอะไรก็สุดแล้ว แต่ แต่การมาในครั้งนี้เราเป็นคนไทย ที่มาในนามประเทศไทย และกำลังจะต้องรายงานความเคลื่อนไหวของสื่อคาทอลิกไทย ผมแบกรับความรู้สึกนี้ด้วยความชื่นใจ หลังจากได้เข้ารับการอบรมเพิ่มเติมและมีประสบการณ์การรายงานแบบนี้มาบ้าง ผมเชื่อว่าภาษาไม่ใช่อุปสรรคใหญ่ ความตั้งใจ และการทำงานในสนามจริงคงจะทำให้การร่วมประชุมครั้งนี้ยังเกิดผล

ข้อมูลจากหนังสือแนะนำประเทศกัมพูชา ของวรศักดิ์ จรุงรัตนางค์ บอกไว้ว่า ประเทศกัมพูชา มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia) มีพื้นที่ 181,035 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 14.14 ล้านคน (สำรวจเมื่อปีค.ศ. 2013) เชื้อชาติ ชาวเขมร 85% ที่เหลือคือชาวญวน ชาวจีน และอื่น ๆ ภาษาราชการคือภาษาเขมร ส่วนศาสนา มีพุทธนิกายเถรวาท 95% ศาสนาอิสลาม 3% ศาสนาคริสต์ 1.7% และศาสนาฮินดู 0.3% อากาศและเวลาเหมือนไทยเป๊ะ

เปิดด้วยมิสซา แบบว่านั่งตั้งแต่นั้นยันจบ

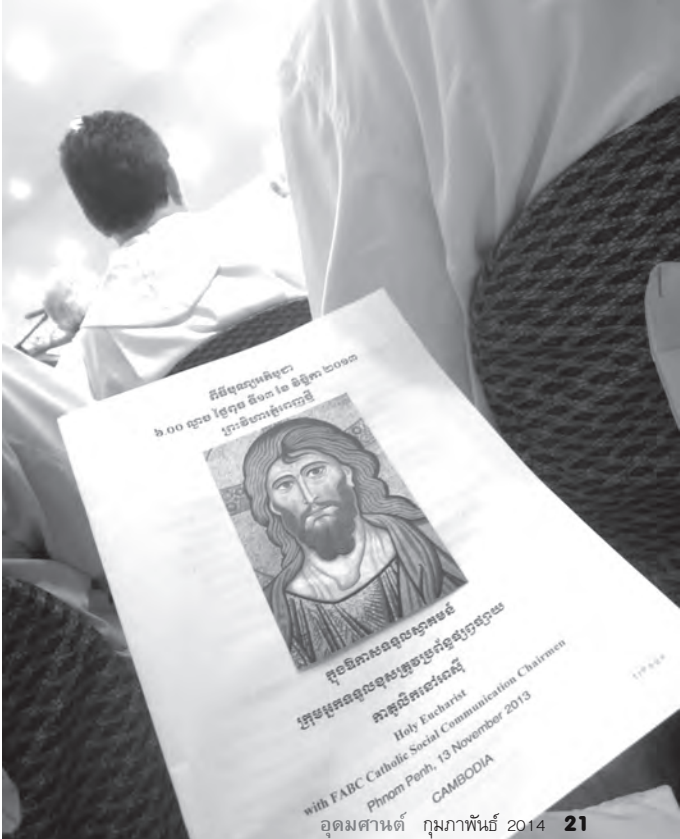
เรามีมิสซาเปิดกันที่วัดพระเยซูกุมาร บึงตุมปุ่น วัดนี้ดูเรียบง่ายดี แต่ก็สวยไปอีกแบบ ผมชอบรูป 14 ภาคที่ทำด้วยกระจกขัดสีน้ำตาล

อ่อน ไม่ดูทรมารากินเหตุ มิสซาวันนี้ พระสังฆราช Chako Thottumarickal ประธานของสื่อมวลชนในสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย เป็นประธาน มีพระสังฆราชโอลิเวียร์ ชมิตต์เฮาส์เลอร์ จากพนมเปญ และมงชินญอร์ พอล ไทก์ จากสมณสภาสื่อสารสังคม ที่กรุงโรม ร่วมด้วยนอกนั้นก็คือพวกเราที่เข้าร่วมสัมมนาทั้งหมด พระสังฆราช พระสงฆ์ เจ้าหน้าที่รวม ๆ แล้วก็ประมาณ 32 คน 14 ประเทศการประชุมกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว ขอให้พระจิตนำทาง

สถานที่สำหรับมิสซาเปิด กับที่ประชุมเป็น คนละที่กัน ทางผู้จัดบอกว่าไม่ไกล แต่การจราจรที่มีรถเยอะกว่าถนน สภาพถนนเอง วินัยของคน อากาศร้อนชวนให้หงุดหงิด นั่นแหละความรู้สึก เวลาใช้ถนนที่นี่ แต่จะว่าไปแล้ว ผู้คนที่นี้ก็ คู่มือธรรมาศัยดี ใช้ภาษาอังกฤษได้พอสมควร ที่สำคัญดูจะสุภาพถ่อมตน ชีวิตที่ถูกกดขี่มา หรือบ้านเมืองถูกทำลายและทำร้ายด้วยคนในชาติ เดียวกันเอง คงจะโหยหาสันติสุข และความสงบในจิตใจมากโข ประชาชนเดินดินกระซิบให้ได้ยินบ้างว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับชาวเวียดนามมากกว่าคนท้องถิ่น ผมไม่เข้าใจเรื่องนี้มากนัก แต่ตลอดการสัมมนาเมื่อต้องเดินทางไปไหน บรรยากาศบนท้องถนนมันสาหัสจริง ๆ ช่วงสาหัสสุดคือช่วงวันที่ต้องเดินทางไปงานเลี้ยงรับรองซึ่งเป็นสถานที่ใหม่ที่กำลังจะทำเป็นสำนักมิสซัง ไว้มาดูกัน

อันเนื่องมาจากสมณกฤษฎีกาเรื่องสื่อมวลชน (Inter Mirifica)

วิทยากรคนเก่งของเรา คุณพ่อไอเลอร์ ชาวเยอรมัน คณะ SVD ผู้เชี่ยวชาญเรื่องสื่อคนสำคัญที่ทำงานในเอเชีย เป็นทั้งอาจารย์ วิทยากร

นักเขียนตำรับตำรา อ้างอิง จริง ๆ แล้วท่านพัก
อยู่ที่บ้านของคณะที่ประเทศฟิลิปปินส์ และเป็น
อาจารย์หลักของหลักสูตรเรื่องสื่อมวลชนของ
สหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย ที่มีสถาบัน
นี้อยู่ที่มหาวิทยาลัยซานโตโทมัส ตอนนี้มีคุณพ่อ
คนไทย เข้ารับการศึกษารื่องนี้อยู่ 2 ท่าน คือ
คุณพ่อณรงค์ รวมอร่าม จากอัครสังฆมณฑล
กรุงเทพฯ และคุณพ่ออมรกิจ พรหมภักดี จาก
สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ในระดับปริญญาโท
คาดว่าเมื่อจบมาแล้วจะเป็นกำลังสำคัญให้กับ
สื่อมวลชนคาทอลิกของประเทศกันต่อไป และ
คงจะมีคุณพ่ออีกหลาย ๆ ท่าน ได้แวะเวียน
ไปเรียนกันที่นี่

คุณพ่อพูดถึงเอกสาร Inter Mirifica
ซึ่งเป็นเอกสารที่ออกมาหลังจากการประชุม
สังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 มีข้อนำสังเกตมากมาย
มีความเชื่อมโยง เห็นรอยต่ออันสำคัญ เห็น
การเปิดรับอากาศบริสุทธิ์เข้าไปที่ไม่ทำให้พระ
ศาสนจักรเสียหาย แต่กลับสามารถดำรงคง
อยู่คู่ไปกับยุคสมัย มีการจัดตั้งอะไรต่าง ๆ วัน
สื่อมวลชน หน่วยงานในสภาพระสังฆราช การ
ให้การอบรมเกี่ยวกับสื่อ ฯลฯ 50 ปีที่ผ่านมาได้
สัมผัสเห็นทั้งพระศาสนจักรเองและนอกพระ
ศาสนจักร คุณพ่อได้เปิดประเด็นเพื่อเราจะ
ได้พูดคุยกันในกลุ่มต่อไป เพื่อแบ่งปันข้อมูลว่า
อะไรทำแล้ว อะไรควรทำต่อไป อะไรควรเพิ่ม
อะไรที่เราจะช่วยเหลือเชื่อมโยงกันได้

โลกกลมไปไหน?

การสัมมนานอกจากจะพาเราเดินไปข้างหน้า
แล้ว เรายังได้ย้อนหลังทบทวน พบปะเพื่อนเก่า ๆ
หรือคนที่เราอาจมีความเชื่อมโยงกับพวกเขาไม่
ทางใดก็ทางหนึ่ง ในห้องประชุมผมนั่งใกล้ ๆ

กับคุณพ่อโรเบิร์ต คุณพ่อมาจากประเทศบรูไน ผมจำได้ว่า เมื่อปีที่แล้วมีคุณพ่อบรูไน อีกท่านหนึ่งได้เข้ารับการอบรมร่วมกันที่สถาบันอีเอพีไอ ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นคุณพ่อรุ่นน้อง ชื่อไอริน คุณพ่อท่านนี้มักพูดถึงพระสังฆราชในแบบซ้ำ ๆ ว่าชอบโทรหา ชอบตามตัว ผมเองก็รับฟังซ้ำ ๆ ไป อ่า ๆ ไป แต่พอรู้ว่าที่นั่นคุณพ่อมีเพียง 4 ท่าน ก็น่าที่จะพบกันบ่อย ผมถามคุณพ่อโรเบิร์ต ที่มาสัมภาษณ์ว่าพระคุณเจ้าคุณมาไหม คุณพ่อชี้ไปที่นั่งไม่ไกล นั้นไง พระสังฆราชของบรูไน ผมเดินไปคารวะใกล้ ๆ ท่านขอถ่ายรูปและส่งไปให้เจ้าเพื่อนผม สนุกและเป็นกันเองจริง ๆ

ผมยังได้พบคุณพ่อที่ดูแลเรื่องสื่อจาก อิตาลี จริง ๆ เราเจอกันตามงานอยู่บ่อยๆ คุณพ่อ

ถามถึงคุณพ่อคนไทยบางคน ผมพบคุณพ่อจากประเทศจีนที่อยู่ฟิลิปปินส์ คุณพ่อและพระสังฆราชจากบังคลาเทศที่สนใจจะส่งคนมาดูงานสื่อที่ประเทศไทย คุณพ่อฟรังซิสจากฟิลิปปินส์ที่เป็นเหมือนกับโฆษกในสภาพระสังฆราช ซึ่งในขณะนั้นเองกำลังมีข่าวเรื่องภัยพิบัติ คุณพ่อเล่าเรื่องราวและข้อมูลให้ฟังมากมาย ผมถามถึงว่าสถานการณ์จริงเป็นอย่างไร หรือประสบการณ์ที่พอจะแบ่งปันเกี่ยวกับเวลาที่มีข่าวใหญ่ ๆ เช่น การเลือกตั้งพระสันตะปาปา และมีพระคาร์ดินัลจากฟิลิปปินส์เป็นปาปาลิส หรือคุณพ่อจากประเทศพม่าที่ดูสุขภาพเสียจนน่าตกใจ ฯลฯ โลกกลมคงพาเราได้พบกัน ร่วมงานกัน รู้จักและแลกเปลี่ยนสิ่งดีๆ ในงานสื่อคาทอลิก

กับพู่ชากะปริบตาที่ ๆ

การประชุมแต่ละคำคืนมักจบที่หลังอาหาร คำ คำแรกผมดูแผนที่แล้วบวกกับคนแนะนำ บรรยายการคริมโขง มีความน่าสนใจไม่เบา ว่าแล้วเราก้เรียกรถมุ่งตรงไปยังริมแม่น้ำโขง

บรรยายการคริมแม่น้ำโขง ผิดกับบรรยายภาค ตอนกลางวันที่เครื่องเครียด ถนนมีแต่รถและควัน จากท่อไอเสีย ผู้คนหน้าตาเหนื่อยอ่อน ยาม คำคืนบรรยายภาคดูเย็นลง บางเบาเย็นสบาย ร้าน รวงสองข้างทาง และสวนสาธารณะที่เด็กเยาวชน มาเล่นกีฬา นักท่องเที่ยวมักมาออกันอยู่บริเวณนี้ นักท่องเที่ยวที่ชอบแนวเมืองเก่า ๆ คงมาถูกที่ ผมมองหาร้านหนังสือ พบอยู่ 2-3 ร้าน เป็นร้าน ขายหนังสือแบบจริงจัง เหมือนตามเมืองใหญ่ ทัวไป จะอุดมไปด้วยเรื่องราวของชาติบ้านเมือง ส่วนใหญ่เป็นหนังสือภาษาอังกฤษ อีกร้านเป็น

ร้านขายของหลายอย่าง มีนิตยสารพื้นเมือง อีก ร้านขายพวกหนังสือพิมพ์ มีหนังสือแบบละเมียด ลิขสิทธิ์อยู่ด้วย แต่ที่น่าสนใจคือหนังสือที่วาดด้วย ประเทศเขมร สารคดีต่าง ๆ ทุ่งสังหาร หรือ หนังสือต่าง ๆ ที่มีฉากหลังเป็นประเทศเขมร ผมเดิน ดูด้วยความเพลิดเพลิน บางร้านที่รับนักท่องเที่ยว เต็มตัวมักมีหนังสือแจก แบบแนะนำสถานที่ ท่องเที่ยว หรือปฏิทินท่องเที่ยวไว้บริการลูกค้า เน้นนอนแหล่งอบายมุขก็ปะปนไปกับความเจริญ และลัทธิบริโภคนิยมตามเมืองใหญ่เช่นกัน

ในหนังสือที่อธิบายประเทศกัมพูชาได้พูด ถึง เมืองหลวงไว้ว่า “พนมเปญ ราชธานีแห่ง ราชอาณาจักรกัมพูชา ได้รับการเรียกขานว่า เป็นจัตุรมุข เนื่องจากเป็นจุดที่แม่น้ำสี่สายมา บรรจบกัน ได้แก่แม่น้ำโขงและแม่น้ำสาขาที่ไหล มาจากโตนเลสาบ โดยมีพระราชวังหลวงเป็นตั้ง ศูนย์กลางพระนคร รายล้อมด้วยตัวเมืองที่ยัง

คงกลิ่นอายของสถาปัตยกรรมในยุคอาณานิคม
ฝรั่งเศส

นับแต่อดีตจนปัจจุบัน กรุงพนมเปญผ่าน
ร้อนผ่านหนาวมามากมาย ทั้งความรุ่งเรือง เคย
ได้รับการขนานนามว่าไข่มุกแห่งเอเชีย หรือความ
ตกต่ำในยุคสงครามกลางเมือง โดยเฉพาะใน
ช่วงการปกครองของเขมรแดง ปัจจุบันพนมเปญ
ได้รับการพัฒนาในฐานะศูนย์กลางของประเทศ
ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการเงิน
อาคารสมัยใหม่ผุดขึ้นมากมาย พร้อมกับจำนวน
นักท่องเที่ยวที่มาเยือนเพิ่มขึ้นตามลำดับ”

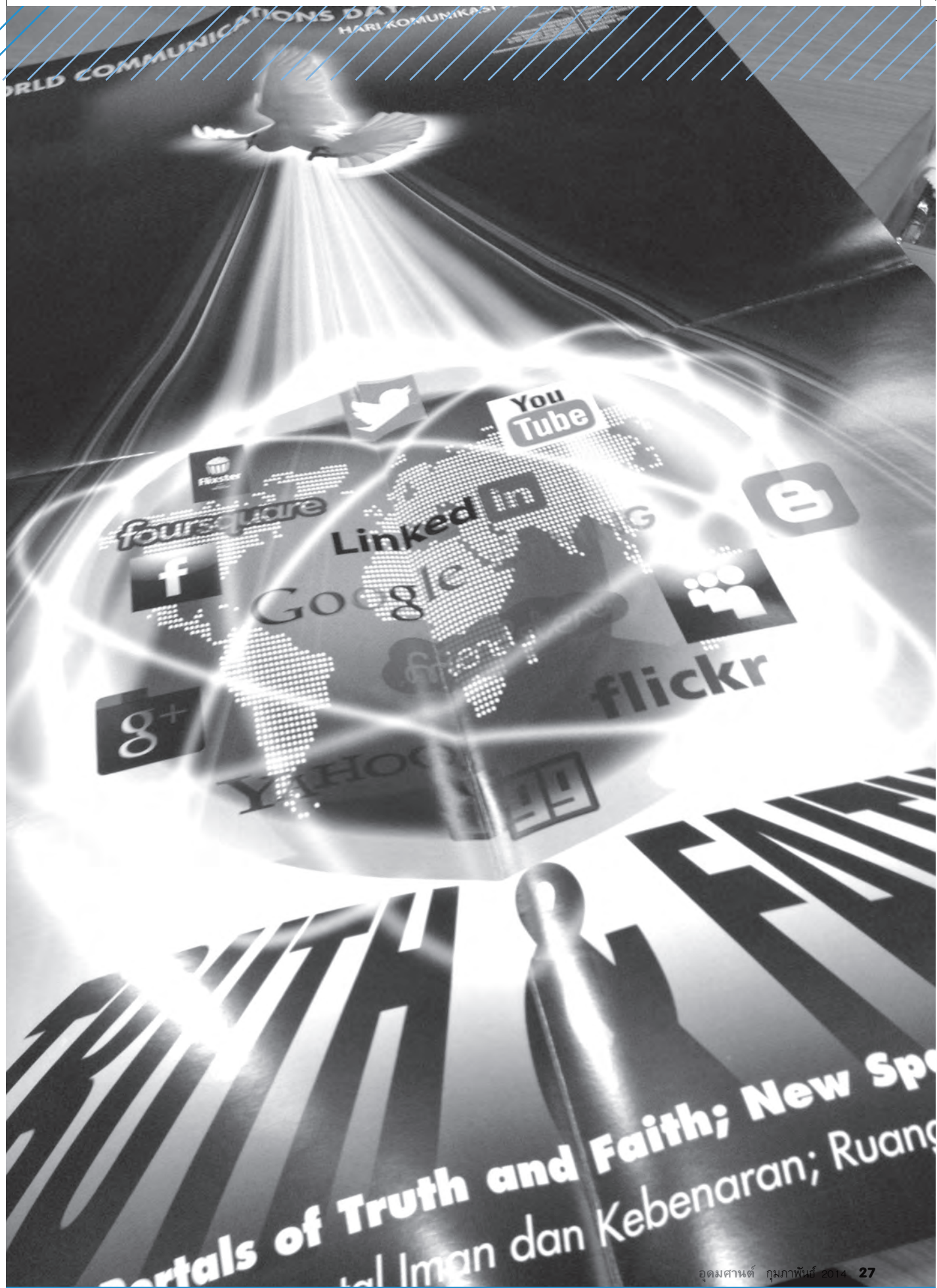
ผมคิดว่ามากไปกว่าการประชุมในห้อง
สี่เหลี่ยม ห้องที่ชื่อว่าเมือง สังคม อาจจะเปิด
โอกาสให้เราได้เรียนรู้เช่นกัน

โต๊ะจีนในเขมร โต๊ะเขมรบนเวทีแสดง

วันก่อนวันสุดท้ายทางสังฆมณฑลเจ้าภาพ
จัดงานเลี้ยงให้กับผู้ร่วมสัมมนา โดยมีกิจกรรม
คือมีอาหารร่วมกัน ทานเลี้ยงและชมการแสดง

ที่นี่ผมพบพระสงฆ์ นักบวชชาวไทย
หลายท่าน ซึ่งคิดว่าเป็นกำลังสำคัญให้กับพระ
ศาสนจักรท้องถิ่นที่กำลังต้องการการเจริญเติบโต
และการพัฒนา กำลังคน กำลังทรัพย์เป็นสิ่งที่
จำเป็น คุณพ่อบางท่านมาอยู่นานแล้ว คุณพ่อ
บางท่านกำลังจบจากการเรียนภาษา ซีสเตอร์
บางท่านเมื่อพบเห็นกันก็แทบจำไม่ได้เลย จาก
บรรยากาศของสถานที่แล้วผมคิดว่าคงพัฒนา
ต่อไปได้อีก

อาหารที่เรารับประทานวันนั้นมีลักษณะ
เหมือนโต๊ะจีนบ้านเรา รสชาติอาจไม่สู้ แต่
ก็ได้บรรยากาศดี จบงานเลี้ยงแล้ว พระแท่นที่
ประกอบพิธีมิสซาถูกเปลี่ยนเป็นเวทีการแสดง
ผมเพิ่งพบคำตอบจากการรำอวยพรวันนี้เอง
เป็นการรำในแบบระบำอัสตรา “ระบำอัสตรา
นาฏศิลป์แห่งราชอาณาจักร แรงบันดาลใจที่
ก่อกำเนิดขึ้นจากภาพสลักนางอัสตราภายในมหา
ปราสาทนครวัด ก่อเกิดการรำรำที่มีท่วงท่า
และลีลาอันงดงาม อ่อนช้อยและเป็นเอกลักษณ์
ของระบำนางอัสตราที่ทำให้ใครต่อใครหลงใหล
ระบำนางอัสตราก่อเกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2483
โดยในขณะนั้นพระราชินีสุภานุมาหารีรัตน์ ผู้ทรง
อุปถัมภ์นาฏศิลป์กัมพูชา ได้รับสั่งให้มีการศึกษา
ภาพนางอัสตราภายในนครวัด เพื่อถอดแบบ
จำลองอายุนับพันปีให้กลับมามีชีวิต ปัจจุบันการ
รำแบบนี้นิยมในงานพิธีต่าง ๆ มีเปิดโรงละครจัด
แสดงและองค์กรยูเนสโกได้ขึ้นทะเบียนระบำ
นางอัสตราเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่

ORLD COMMUNICATIONS DAY
HARI KOMUNIKASI

Twitter
YouTube
foursquare
f
Google
LinkedIn
g
flickr
g+
YAHOO

Portals of Truth and Faith; New Sp
Iman dan Kebenaran; Ruang

ได้ (Intangible Cultural Heritage)” ส่วย ลีกลับ ทั้งใบหน้าและท่วงท่า แต่ก็ยังเป็นเอกลักษณ์ และมรดกที่คนในชาติควรมองใจ

จริง ๆ แล้วผมประทับใจแทบจะทุกการ แสดงไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ศาสนาในประเทศ กัมพูชา การขับร้องประสานเสียงจากเสียงใส ๆ ของเด็กประถม การแสดงละครใบ้จากเด็ก ประถมต้นของโรงเรียนการแสดง การส่งเสริม งานด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นอีกเรื่องที่น่าสนใจ ไทยควรนำมาทบทวน และส่งเสริมบ้าง เพราะ ประเทศใดที่มีเอกลักษณ์เป็นของตน ประเทศ นั้นก็จัดได้ว่ามีอารยะ

บทสรุปของการสัมมนา เสี่ยงการระจากเพื่อน บ้าน

ในที่สุดการแบ่งปันประสบการณ์การทำงานของประเทศของตนก็จบลง ผมประทับใจ การทำงานของสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศพม่า ทำไม่เยอะ แต่โดน เขาจัดละครเวที ชื่อ Jesus of Nazareth มีโจทยง่าย ๆ อยู่ 2-3 ประเด็น หนึ่งตีความในแบบสถานการณ์ของประเทศของตน สองแต่งเพลงขึ้นมาใหม่ สามตั้งดารา นักร้อง คนมีชื่อเสียง ความหลากหลายของชนเผ่ามาร่วมงานกัน คุณพ่อที่รับผิดชอบนำคลิปวิดีโอ ทั้งเบื้องหน้า เบื้องหลังมาให้ที่ประชุมดู เสียงปรบมือเป็นกำลังใจและเสียงชื่นชมรอบด้าน

นอกจากนั้นงานด้านสื่อศึกษาจากประเทศอินเดียก็เป็นอีกงานหนึ่งที่น่าสนใจ ประเทศมองโกล ยังร่วมรายงาน เป็นการทำให้เราเห็นความพยายามของส่วนต่าง ๆ ที่ขับเคลื่อนเรื่องเดียวกัน ผมรายงานในวันท้าย ๆ หลังการรายงานแล้วมีแจกยาหอมอยู่ 2 ประเด็น อันนี้คุณพ่อไอเลอร์ออกโรงเอง คุณพ่อบอกกับที่ประชุมว่า “ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีคาทอลิกน้อยมาก แต่กลับมีพลังในการทำงานสร้างสรรค์ทำงานเยอะมาก นอกจากนั้นประเทศไทยไม่เคยปฏิเสธเวลาที่หน่วยงานของสื่อในระดับไหนร้องขอ ผ่าคำขอของคุณนี้ไปยังสภาพระสังฆราชและผู้คนในประเทศของคุณด้วย และคุณพ่อโยเซฟที่เพิ่งมารับงาน พวกเราจะเป็นกำลังใจให้” ผมคงไม่ต้องบอกความรู้สึก ผมคิดว่าท่านผู้อ่านจับความรู้สึกของผมได้ทุกถู่

แสงสีกับพущา

คืนสุดท้ายผมนั่งรถตุ๊ก ๆ ชมรอบเมือง โซเฟอร์เล่าถึงความรักที่มีต่อกษัตริย์ของเขาเหมือนวันรุ่งขึ้นจะมีงานครบรอบวันเกิดอนุสาวรีย์และบ้านเรือนประดับไฟสวยงาม ในเมืองหลวงมีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างบนเกาะสวรรค์ (Paradise Island) ที่นั้นมีสถานที่จัดงานแต่งงาน ร้านขายของมากมาย ข้ามกลับมามีส่วนร่วม เรายังพบคาสิโน สำหรับผู้ที่ชอบการพนันชั้นต่อ โรงแรมใหญ่ ๆ อยู่ในตัวเมือง ผมแปลกใจที่มีมอเตอร์ไซด์ขับตามเรา หลังจากเจรจากับคนขับรถตุ๊ก ๆ แล้ว ผมจึงพบคำตอบในเมืองที่ผู้คนยังยากจน อะไรๆ ก็พร้อมจะขายเพื่อแลกกับเงินทอง แสงสีที่เราเห็นในเมืองที่เติบโตหรือกำลังรอการเติบโต อาจจะฉาบไปด้วยความล้มเหลวของชีวิต ชีวิตแล้วชีวิตเล่าก็เป็นได้

โบกมือลา มิตรสหาย คุณได้ไปต่อ

คนสัมมนาส่วนใหญ่ไปต่อที่เสียมเรียบ นครวัด ส่วนผมคงต้องกลับ แต่เนื่องจากเราเดินทางตอนกลางคืน เจ้าภาพจึงจัดเจ้าหน้าที่มาช่วยดูแล ผมและพระสังฆราชอีก 2 ท่าน พร้อมทั้งพาพวกเราไปในที่ที่ผมไม่สามารถลิ้มมันได้เลย

เคราะห์กรรม กับพวชา

Tuol Sleng Genocide Museum (พิพิธภัณฑ์สังหารหมู่โตนเลสง) เป็นชื่อพิพิธภัณฑ์อย่างเป็นทางการ แต่จริง ๆ แล้วคนส่วนใหญ่รู้จักในนาม S-21 ที่นี่เคยเป็นโรงเรียนเก่า แต่เมื่อพวกเขมรแดงเรืองอำนาจ ที่นี่คือศูนย์ที่จับคนมาทรมานและสอบสวน คนหลายคนเคยมาที่นี่และจบชีวิตที่ทุ่งสังหาร เช็งเอก (Choeung Ek) ปัจจุบันห้องขังในโรงเรียนยังได้รับการเก็บรักษาในสภาพเดิม เหมือนตอนที่ถูกค้นพบ เครื่องมือทรมานมากมาย ภาพถ่ายและเรื่องราว

นักท่องเที่ยวน่าสามารถเดินชมห้องต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ การไปในครั้งนี้เราได้โชคดีที่เป็นบุตรสาวของผู้ที่ถูกฆ่า เพราะพ่อของเขาเป็นครูเป้าหมายการฆ่าของพอลพต คือ การสร้างสังคมเกษตรกรรมที่ทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่มีเงินตรา ไม่มีศาสนา และครอบครัว ผู้นำเขมรแดงหรือที่รู้จักกันในนาม Angkar Padevat เป็นพ่อแม่ ของทุกคน เพื่อบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว ประเทศจึงต้องได้รับการชำระล้าง พระสงฆ์ คนที่มีการศึกษา ชาวต่างชาติ นักข่าว ถูกสอบสวนทรมาน ส่งกลับ เป็นเหตุการณ์ที่น่าความอับศมาสู่ประเทศ แบบไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดขึ้นบนโลกใบนี้ได้ เพียงไม่กี่ปีคนร่วม 2 ล้านคนต้องสังเวยให้กับอุดมการณ์ผิดเพี้ยนแบบนี้

ภาพของ BOPHANA หญิงที่มีหมายเลข 3 ห้อยคอไว้ ผมไม่อาจจะสายตาจากเธอได้ เหมือนมีอะไรบางอย่างจุดดิ่งให้ผมมองลึกลง

ไปยังแวตตา ผมซื้อหนังสือที่พูดถึงเชอ วีรกรรม และชีวิต ชีวิตที่พลิกผัน จากเหตุการณ์เลวร้ายที่เกิดขึ้น คงไม่ใช่เธอคนเดียวผมคิดในใจ มีผู้รอดชีวิตจากการสังหารนี้ไม่เกิน 10 คน มีบางคนเขียนหนังสือเพื่อบอกเล่าเรื่องราว โชคดีที่เราได้รู้เหตุการณ์จริงจากคนที่อยู่ในเหตุการณ์นั้น ก่อนออกจากที่นี่ผมเห็นภาพผู้สังหาร ผมถามคำถามที่คนกัมพูชาไม่มีวันตอบได้ “ตกลงเขากันทำไม” ดวงตาว่างเปล่าและย้อนถามผมกลับมา “แล้วคุณคิดว่าอย่างไร” บางทีเขาอาจจะไม่อยากตอบมากกว่าที่จะตอบไม่ได้

เรายังได้ข้ามเรือไปเกาะที่มีแม่พระลอยน้ำมา จนเป็นที่มาของวัดสองแม่ เพราะแม่พระลอยน้ำมา 2 องค์กันเลย ก่อนกลับเราแวะทานก๋วยเตี๋ยวเวียดนามริมโขง ผมมาถึงสนามบินแบบลุ่น เพราะวันกลับเป็นวันศุกร์ที่คนมักออกต่างจังหวัด แต่ในที่สุดรถก็มาส่งผมทันเวลา พอมีเวลาได้นึกถึงเรื่องราวสารพันที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ 4-5 วัน

สายตากัมพูชา

ในสายตาประวัติศาสตร์ กัมพูชาเคยเป็นประเทศที่มีอดีตอันรุ่งเรืองวัฒนธรรมและการ

ก่อสร้างในแบบขอม ยังเป็นความน่ามหัศจรรย์ในทางเศรษฐกิจ กัมพูชากำลังก้าวไปข้างหน้าด้วยดัชนีทางธุรกิจ และเป็นต้นการท่องเที่ยว ในศาสนา กัมพูชาเป็นเจ้าภาพงานสำคัญ ๆ มากขึ้น มีทีมงาน มีประสบการณ์ มีความตั้งใจที่จะเป็นพระศาสนจักรที่เติบโตและมีอนาคต แต่ในขณะเดียวกันกัมพูชาก็มีอดีตที่บอกซ้ำ มีสายตาที่หม่นหมองและเจ็บปวด เมื่อโลกหมุนไปข้างหน้าเราจึงต้องหวนกลับมาทบทวน ถ้างานสื่อทบทวนแรงหมุนของสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 กับเอกสารที่ออกมาเกี่ยวกับสื่อมวลชน เราทุกคนไม่ว่าเป็นพลเมืองของประเทศใดก็ต้องมองอดีต เพื่อไม่ให้เกิดการก้าวพลาดอีกในปัจจุบันไม่มีความมั่นใจใด สร้างเราเท่ากับความมั่นใจในพลังแห่งศรัทธาในศาสนาและจุดยึดมั่น

เมื่อใดก็ตามที่เรามองเข้าไปยังสายตาของเพื่อนมนุษย์ เรายังเห็นตัวตนของเราในดวงตาของเขา เรายังเกื้อกูลช่วยเหลือกัน เรายังมีสายตาของเพื่อนร่วมโลก เมื่อนั้นการสื่อสารก็บรรลุผลด้วยผลสำเร็จสูงสุด คือทำให้ทุกคนรู้ว่า พระยังรักเขาอยู่ เรายังเป็นเพื่อนร่วมโลกที่พร้อมจะฝ่าทุกภัย ภายใต้อิทธิพลหลากหลายแต่ยังมีประกายความหวังในดวงตา

ตั้งต้นที่ตนเอง

คติในระยษะขึ้นต้นปีใหม่ (ปีมะเมีย/ม้า)
2557/2014 ปีนี้ คงไม่น่าจะมีอะไรดีไปกว่า “ตั้ง
ต้นที่ตนเอง”

ความปรารถนา ความหวังดีเป็นกำลังใจ
มอบให้แก่กัน และความตั้งใจดีหรือที่เรียกกัน
อีกว่า ปณิธานทั้งหลาย จะทำให้คำอวยพรให้
แก่กัน ณ วันขึ้นต้นปีใหม่ มีความเป็นไปได้
และประสบความสำเร็จก็อยู่ที่ใจของตนนั่นแหละ

แม้จะพัฒนาประเทศชาติก็ย่อมอยู่ที่
พัฒนาประชาชน ทั้งโดยส่วนรวมและส่วนบุคคล
แต่ส่วนสำคัญในมิติที่ลึกที่สุดของมนุษย์นั้นอยู่ที่
ใจของคนเรานั้นต่างหาก

คำว่า “ใจ” ในที่นี้จึงน่าจะจัดให้อยู่ใน
บริบทเดียวกันกับคำว่า “จิตวิญญาณ” ซึ่งเป็น
ส่วนที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มาให้ เป็นพระ
ฉายาลักษณ์คล้ายกับพระองค์

ด้วยเหตุนี้ จึงเท่ากับว่าเราคริสตชนควร
มา**ตั้งต้นที่ตนเอง**จากหัวใจของจิตวิญญาณอัน
ประกอบด้วยสติปัญญาและเจตนาอำเภอใจของ
เรา ซึ่งมีบ่อเกิดหรือต้นกำเนิดจากองค์พระเจ้า
นั่นก็คือเราเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับพระองค์

จึงเท่ากับว่าเราคริสตชนควร
มา**ตั้งต้นที่ตนเอง**จากหัวใจ
ของจิตวิญญาณอันประกอบด้วย
สติปัญญาและเจตนา
อำเภอใจของเรา ซึ่งมีบ่อเกิด
หรือต้นกำเนิดจากองค์พระเจ้า
นั่นก็คือเราเชื่อมโยงความ
สัมพันธ์กับพระองค์

คติของพี่น้องพุทธศาสนิกชนก็ให้ความ
สำคัญที่สุดในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน กล่าวคือการ
ดำเนินกิจการทุกอย่างควรยึดเอาใจมาก่อน
ให้ใจเป็นใหญ่ แล้วความสำเร็จก็จะเป็นไปได้
ด้วยใจ

กระนั้นก็ดี ในวิถีชีวิตจริงหรือวิถีทาง
สู่ความสำเร็จได้จริงนั้นมักจะต้องเผชิญกับ
อุปสรรคปัญหาหนานาประการจึงจำเป็นต้องใช้
จิตใจหรือจิตวิญญาณที่มีความสนิทสัมพันธ์กับ
พระเจ้าในฐานะที่เป็นบ่อเกิดหรือต้นธารชีวิตจิต
ของเราให้เข้ามากำกับบทบาทในกระบวนการ
ดำเนินชีวิตของเราทุกชั้นตอน

ดังนั้น ด้วยวิถีชีวิตเช่นนี้ถือว่าเราให้เรื่องจิตใจ จิตวิญญาณเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญก็จริง แต่ไม่ได้หมายความว่าเราปล่อยใจหรือบงการจิตใจของตนด้วยตนเอง ตรงข้ามเราต้องฝึกหัดฝึกฝนหรือบำเพ็ญตนบำเพ็ญใจของเราให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า ในรูปแบบของการเจริญชีวิตที่สอดคล้องกับพระวาจาทรงชีวิต พระบัญญัติแห่งความรัก ศีลศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรมและศีลธรรมในชีวิตประจำวัน ตลอดจนจนถึงการติดตามต้นแบบพระฉบับอันประเสริฐเลิศล้ำของพระเยซูคริสตเจ้าในคุณลักษณะของการร่วมวิถีคริสต์ทุกด้านทุกมิติ ทั้งความทุกข์ ความสุข ความเป็นความตาย รวมทั้งความหวังในการกลับเป็นขึ้นมาจากอภัยพระบารมีของพระองค์ตราบชั่วนี้จนนิรันดร์

เมื่อเราคริสตชนถือคติตั้งต้นชีวิตปีใหม่เช่นนี้ ก็เชื่อแน่ว่าพระปรีชาญาณของพระเจ้าย่อม

นำวิถีทางชีวิตของเราไปอย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นคงยั่งยืนตั้งแต่ต้นปีจนถึงปลายปี เพื่อจะได้ส่งท้ายปีนี้และต้อนรับปีหน้าได้อย่างบังเกิดผลดีและมีคุณค่าตามน้ำพระทัยของพระองค์

สัญญาณแห่งกาลเวลาเดือนเราด้วยมรดกสติทุกปีว่า“เจ็ดวันอันตราย” นั่นคืออุบัติเหตุ นับร้อยๆ คนต้องเสียชีวิตในช่วงส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ นับเป็นการตายที่ง่ายและใช้ชีวิตที่เปลือง เนื่องจากตัดใจไม่ได้กับเรื่องสุราและขาดการระมัดระวังเรื่องจำเป็นอื่นๆ

ตั้งต้นที่ตนเองจึงเป็นหลักการและเหตุผลที่สำคัญมาก หากรู้จักฝึกฝนฝึกหัดด้วยการตายต่อหน้าใจของตัวเองซึ่งหมายถึงการหัด “ตายก่อนตาย(จริง)”ตามธรรมชาติ โอกาสปีใหม่นี้จึงขอเป็นกำลังใจและปรารถนาดีแต่ทุกท่านที่ตั้งต้นที่ตนเอง

“ตายก่อนตาย”	ไม่สายเกิน	ประเมินค่า
ทุกท่วงท่า	ทุกก้าวเดิน	ประเมินผล
รู้ใช้สติ	ริตั้งต้น	ประเมินตน
รู้ฝึกฝน	ทำตนเจริญ	ประเมินใจ.

ชีวิตคริสตชนที่ตื่นตัวเติบโต อย่างต่อเนื่องจากวาติกันที่สอง

(The on-going growing Christian Life from
Vatican II's aggiornamento)

7. คำแถลงเรื่องการอบรมตามหลักพระ
คริสตธรรม (28 ตุลาคม ค.ศ.1965)

Declaration on Christian Education
(Gravissimum Educationis)

- ความสำคัญของการศึกษาคาทอลิก
importance of Christian
Education

- การปรับปรุงฟื้นฟูวิธีการสอนให้เทียบ
เท่าสาขาศาสตร์อื่นๆ

updating methods in time with
social sciences

8. คำแถลงของสภาสังคายนาเรื่องความ
สัมพันธ์แห่งพระศาสนจักร กับบรรดาศาสนา
ที่มีใช้คริสต์ศาสนา (28 ตุลาคม ค.ศ. 1965)

Declaration on the Relation of
the Church to Non-Christian Religions
(Nostra Aetate)

- การเปิดใจและความสัมพันธ์กับศาสนา
อื่นๆ

openness and cooperation
with other major religions

9. พระธรรมนูญเรื่องการเผยแผ่ของพระเป็น
เจ้า (18 พฤศจิกายน ค.ศ. 1965)

Dogmatic Constitution on Divine
Revelation (Dei Verbum)

- พระคัมภีร์ และ ธรรมประเพณี
เป็นการเผยแผ่เบื้องต้นของพระคริสต์ศาสนา

Scriptures and Traditions
as primary expressions of Christian
revelation

- วิธีการทันสมัยในการศึกษาพระคัมภีร์
และเทววิทยา

up-to-date methods in
Scriptures study and in theology

10. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนา
ว่าด้วยการแพร่ธรรมของฆราวาส

(18 พฤศจิกายน ค.ศ. 1965)

Decree on the Apostolate of the Laity
(Apostolicam Actuositatem)

- ฆราวาสดำเนินชีวิตด้วยชีวิตจิต

laity to live a spiritual life

- ประกาศพระวรสารโดยการดำเนินชีวิต
ประจำวันทางครอบครัว, อาชีพ

และหน้าที่ทางสังคม

proclaim the gospel through
family, work, and social actions

11. คำแถลงของสภาสังคายนาว่าด้วย
เสรีภาพในการถือศาสนา สิทธิของบุคคล และ
ของคณะบุคคลที่จะมีเสรีภาพทางสังคมและบ้าน
เมืองในเรื่องศาสนา

(7 ธันวาคม ค.ศ. 1965)

Declaration on Religious Freedom
(Dignitatis Humanae)

- คักด์ศรีพื้นฐานของมนุษย์เรียกร้องเสรีภาพในการถือศาสนา

basic dignity of human beings demands freedom from coercion in matters of religion.

- เสรีภาพที่จะนับถือ กราบไหว้ บูชาพระเจ้าตามมโนธรรมของตน

free to worship according to their own conscience.

12. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยงานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร (7 ธันวาคม ค.ศ. 1965)

Decree on the Church's Missionary Activity (Ad Gentes)

- พันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร

the missionary outreach of the Church

- การเสริมสร้างกลุ่มชุมชนคริสตชนในพระศาสนจักรท้องถิ่น

formation of community in local churches.

• พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ (7 ธันวาคม ค.ศ. 1965)

Decree on the Ministry and Life of priests (Presbyterorum Ordinis)

- หน้าที่ของพระสงฆ์

duties of priests

- ความสัมพันธ์กับพระสังฆราช และฆราวาส

relations with bishops and lay people

14. พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (7 ธันวาคม ค.ศ. 1965)

Pastoral Constitution on the Church in the Modern World (Gaudium et Spes - Joy and Hope)

- พระศาสนจักรในฐานะผู้รับใช้โลก Church as being in service to the world

- จุดยืนของพระศาสนจักรเกี่ยวกับครอบครัว วัฒนธรรม เศรษฐศาสตร์ การเมือง และสันติภาพ

Church's positions concerning family, culture, economics, politics and peace

15. พระธรรมนูญเรื่องการเผยแผ่ของพระเป็นเจ้าและพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์

16. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยสื่อมวลชน

(หมายเหตุ : เอกสารทั้ง 16 ฉบับนี้ ประกาศใช้โดย สมเด็จพระสันตะปาปา เปาโล ที่ 6)

กระบวนการตาม ข้อ ก. ถึง ข้อ จ. ที่เสนอข้างต้นสำหรับปี ค.ศ. 2013 ก็ควรนำมาปฏิบัติตั้งแต่ต้นปี ค.ศ. 2014 และ ค.ศ. 2015 ตามลำดับด้วย เพื่อที่จะสามารถมีข้อสรุปภาคปฏิบัติ praxis ได้ในปลายปี เป็นการฉลองครบรอบปีที่ 50 ของเอกสารแต่ละฉบับในปี ค.ศ. 2013, 2014, และ 2015 ตามลำดับ

อนึ่ง เอกสารของสังคายนาวาติกันที่สองทั้ง 16 ฉบับนี้ มีเนื้อหาเฉพาะสำหรับพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชาย/หญิง และฆราวาส

คุยเรื่องเครดิตยูเนียนดีไหม?

เครดิตยูเนียนคือการรวมกลุ่มของชุมชนเพื่อช่วยเหลือกันและกันอย่างจริงจังและจริงใจ ด้วยความรักแท้ โดยมีคุณธรรมเป็นรูปธรรม 5 ประการเป็นหลักประกัน คือ 1. ความซื่อสัตย์ 2. ความเสียสละ 3. ความรับผิดชอบ 4. ความเห็นใจกันและกัน และ 5. ความไว้วางใจกันและกันได้

โรคร้ายของสังคม ทุกยุคทุกสมัย ทุกหนทุกแห่ง ทุกวงการ คือ ความไม่ไว้วางใจกันและกัน โดยเฉพาะเรื่องการเงินคือไว้วางใจกันไม่ได้ และยังไม่มีการหรือหนทางจะเยียวยาแก้ไขได้เลย ดูเหมือนมันจะต้องมีอยู่ไปจนถึงสิ้นพิภพ สิ้นโลกเลยหรือครับ

จริงๆ ก็มีทุกศาสนา ทุกองค์กร องค์กร หมู่ และคณะ ที่พยายามป้องกันและเยียวยา โรคร้ายนี้ตั้งแต่สร้างโลกนี้มาแล้ว ก็พอได้ผลบ้างส่วนหนึ่ง แต่ก็ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร **เครดิตยูเนียน ก็เป็นวิธีการอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยแก้ไข** เยียววารุโรคร้ายของสังคมนี้ได้ผลดีพอสมควรอย่างมากเลยครับ

ทำไมเราจึงไม่ไว้วางใจกันและกัน หรือไว้วางใจกันไม่ได้ โดยเฉพาะเรื่องการเงินๆ ทองๆ สาเหตุคงมีมากมายหลายอย่างเป็นแน่ ประการที่สำคัญคือหลายคนถูกโกงมาแล้ว เช็ดแล้ว ไม่เอาอีกแล้ว หรือไม่ก็เห็นคนอื่นถูกโกง ฉันทก็เลยกลัวจะถูกโกงด้วย ยิ่งกว่านั้นเห็นคนโกงมากมายทั่วไปหมด ก็เกิดกลัวว่าเขาจะมาโกงฉันด้วย ก็เลยไม่ไว้วางใจใครเลย และโรคร้ายนี้จะอยู่ไปถึงเมื่อไร ไม่มีทางแก้ไขหรือ? ที่ฉันไม่ไว้วางใจคนอื่นก็มีเหตุผลอยู่ แต่ที่น่าเจ็บใจที่คนอื่นก็ไม่ไว้วางใจฉัน ทั้งๆ ที่ฉันก็ไม่เคยโกงใครเลย จะมีวิธีใดบ้างไหม ที่จะทำให้คนอื่นไว้วางใจฉัน และฉันก็ไว้วางใจคนอื่นได้บ้างไหม

มีวิธีเครดิตยูเนียนครับ โดยที่แต่ละคนแสดงความซื่อสัตย์เป็นรูปธรรม ให้คนอื่นเห็นว่าฉันซื่อสัตย์ โดยเป็นสมาชิกเครดิตยูเนียน และสัญญาจะฝากเงินไว้กับเครดิตยูเนียนอย่างน้อยเดือนละ 10 บาท หรือมากกว่านั้น ตามความสามารถ และท่านทำตามสัญญานี้อย่างสม่ำเสมอเป็นเวลานานๆ ความซื่อสัตย์เป็นรูปธรรมปรากฏในสมุดบัญชีของท่านที่ทุกคนเห็นได้ โดยไม่ต้องสาบานด้วย

ยิ่งกว่านั้นอีก เมื่อท่านกู้เงินจากเครดิตยูเนียนไปแล้ว ท่านก็ส่งคืนพร้อมดอกเบี้ยถูกต้องตามสัญญาอีกด้วย ท่านก็ยังมีเครดิตมากขึ้นอีกเป็นลำดับ ยิ่งได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนๆ มากขึ้นอีกด้วย ท่านจะทำอย่างนี้ได้ท่านก็ต้องเป็นคนขยัน อดทน ประหยัด อดออม ซื่อสัตย์ พุดง่ายๆ เป็นคนดี มีเครดิตนั่นเอง

ฉะนั้น เครดิตยูเนียน เป็นเครื่องวัดความดี ความซื่อสัตย์ของทุกคนได้ เป็นอย่างดีและแม่นยำด้วย โดยไม่ต้องสาบานเลยด้วย มิฉะนั้นแล้วเราจะไม่มีความไว้วางใจกันได้เลยในเรื่องการเงินนี้ไปตลอดชีวิตด้วย นี่คือนิยามของ**เครดิตยูเนียน...ดีจริงๆ** ครับ **๕**

WOODTECT
Colors..beauty..infinity

คุณสิ๊ก ทิ้งสู!
ทิ้ง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

มีผล: **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้ต่างยืนยันนับใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณภาพสมบัติพิเศษของ
เบ็ดสี **UV Block Double Nano** ในจุดเกาะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฟน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยไม้ไม่แตกออก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง ทนรอยและขีดข่วนเป็นพิเศษ
- ไม่ปรอทแตก ไม้เป็นรอย ไม้หลุดล่อนได้ง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คู่ค้า บ้านแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดขีด กระทบ น้ำร้อน น้ำเย็น ทรด ด่าง

สวยงาม คู่ค้า

เข้าใจคนรักไม้

#1 Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุดในประเทศไทย

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ตรีเพชรอินженีริ่ง จำกัด

คุณแทน - คุณนวลละออ ตรีเพ็ญเจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร.02-613-8989 (ต่อ 431 คุณน้อม - สารวัตร 'แพทริค' - แดงเตโช)

บริษัท ตรีเพชรอินженีริ่ง จำกัด 153/13 ซอรวงเมือง 3 ถนนรวงเมือง แขวงรวงเมือง ราชปทุมวัน ถนน 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สีวูดเทค อุลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอะครีลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเลียนเหมือนใบบัวไม่เปียกน้ำ
ระลอกคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โบลกุลสีมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดีโครงสร้างเหล็กด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขบเหนียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีโป่งพอง สดกก่อน

ทท. 2321-2549
ทท.สาขาอากาศ

ฟิล์มสีหายจาง

EASY WASHABLE SELF-CLEANING
ทำความสะอาดง่าย
เพียงล้างน้ำ 30,000 ครั้ง

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด
คุณเกษม - คุณนวกะ: ๑๐ กรมบัญชีจริง

สีวูดเทค แม็กซ์

สีน้ำอะครีลิก 100% สำหรับภายนอกแลภายใน
เกรด มอก.

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** ฟิล์มผิวได้ดียิ่งขึ้น โบลกุลของสีขนาดเล็กลงเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** ฟิล์มผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกก่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดฟิล์มผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร.02-613-8989 (ต่อ 431 คุณบ๊อบ - สหรัฐ 'แมทริก' - แคนาดา)
บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยทองเมือง 3 ถนนทองเมือง แขวงทองเมือง เขตปทุมวัน ทท. 10330
โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

น้ำใจของนกพิราบน้อย

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่งกำลังเกิดไฟไหม้ป่า สรรพสัตว์ทั้งหลายกำลังจะเสียชีวิตในกองไฟ มีเจ้านกพิราบที่แสนดีตัวหนึ่ง มันพยายามจะช่วยให้บรรดาสรรพสัตว์พ้นจากอันตรายอันถึงแก่ชีวิตนี้ มันจึงทุ่มเทพลังของมันจุ่มตัวลงในแม่น้ำ และพยายามที่จะโถมตัวของมันเพื่อดับไฟ มันพยายามครั้งแล้วครั้งเล่าแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ สรรพสัตว์ทั้งหลายต่างเห็นใจและขอให้มันรีบหนีไปเพราะมันอาจจะโดนไฟคลอกตายไปด้วย เจ้านกพิราบน้อยไม่ยอมจากไป มันยังคงตั้งหน้าตั้งตาใช้ความสามารถอันน้อยนิดของมันทำความดีต่อไป สัตว์บางตัวรู้สึกหมดหวังและเริ่มพุดไม่ติดกับเจ้านกพิราบน้อย มันกล่าวกับนกพิราบน้อยว่า อย่า

บ้าไปหน่อยเลยนะ เจ้าตัวแค่นี้คนเดียวจะดับไฟป่าได้อย่างไร รีบหนีไป เอาตัวเองให้รอดก่อนเถอะ ไม่ว่าจะถูกรัง ถูกดูถูก ถูกเยาะเย้ยอย่างไร เจ้านกพิราบน้อยก็ยังตั้งหน้าตั้งตาเพียรทำความดี เล็กน้อยเท่าที่มันสามารถทำได้ต่อไป

เวลาผ่านไปสักพักพระเจ้าทรงทอดพระเนตรเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตลอด และทรงชื่นชมในความมีน้ำใจดีของนกพิราบน้อย พระองค์จึงโปรดให้เกิดฝนตกหนักดับเปลวเพลิงที่ร้อนแรงจนหมดสิ้น บรรดาสรรพสัตว์ต่างไชโยโห่ร้องอย่างยินดีที่พวกมันรอดชีวิตอย่างหวุดหวิด พร้อมทั้งการจากไปเงียบๆ ของเจ้านกพิราบน้อย ❧

ชวนคิดสะกิดใจ

“ผู้ที่หว่านความดีในพระจิตเจ้า ก็จะได้เกี่ยวเกี่ยวชีวิตนิรันดร์จากพระจิตเจ้า อย่าท้อแท้ในการทำความดี เพราะถ้าเราไม่หยุดทำความดี เราก็จะได้เกี่ยวเกี่ยวเมื่อถึงเวลา ดังนั้น トラบใดที่ยังมีโอกาสทำความดีแก่ทุกคน โดยเฉพาะแก่พี่น้องผู้ร่วมความเชื่อของเรา” (กท 6:8-10)

สื่อศึกษา

ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา สภาการศึกษาภาคทอเล็ก

การรู้หนังสือในศตวรรษที่ 21

“เราต้องเตรียมเยาวชนให้พร้อมที่จะดำเนินชีวิตในโลกที่เต็มไปด้วยภาพ คำพูด และเสียง”

ตั้งแต่เริ่มที่มีการบันทึกกันในประวัติศาสตร์ ความคิดเรื่อง “รู้หนังสือ” หมายถึงความเชี่ยวชาญที่จะตีความ “ตัวอักษร” ที่ปรากฏในหน้ากระดาษ ซึ่งเมื่อเอามารวมเข้าด้วยกันแล้วกลายเป็นคำพูดที่สื่อความหมาย การสอนเยาวชนให้รู้จักนำเอาคำเหล่านั้นมารวมเข้าด้วยกัน (แล้วสื่อความหมาย) โดยสื่อความหมายที่สลับซับซ้อนได้กลายเป็นเป้าหมายของการศึกษาซึ่งมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยมานานนับหลายศตวรรษ

ทุกวันนี้ข้อมูลข่าวสารรอบตัวมาถึงเราไม่ใช่โดยคำพูดในกระดาษแผ่นหนึ่ง แต่มันจะมา

ถึงเราโดยภาพ เสียง และสื่อหลายรูปแบบอันทรงอิทธิพลยิ่งวันยิ่งมากขึ้น แม้สารของสื่อจะดูเหมือนมีความชัดเจนในตัวของมันเอง แต่ในความจริงแล้ว เขาใช้ภาษาซับซ้อน มีกฎเกณฑ์ของตนเองสามารถใช้อธิบายความคิดที่แฝงอยู่หลายชั้นเกี่ยวกับโลก ตอนแรกทุกสิ่งดูจะไม่ชัดเจน เพราะภาพเหล่านั้นจะผ่านไปรวดเร็วมาก หากลูกหลานของเราสามารถดำเนินชีวิตผ่านวัฒนธรรมหลากหลายเหล่านี้ไปได้ พวกเขาจำเป็นต้องเก่งในการ “อ่าน” และ “เขียน” ภาษาของภาพและเสียง เช่นเดียวกับที่เราเคยสอนพวกเขาให้รู้จัก “อ่าน” และ “เขียน” ภาษาของสื่อที่พิมพ์ออกมา

ประมาณ 40 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีการศึกษา ลือและมีการส่งเสริมให้มีการสอน “การรู้หนังสือ” ในแนวความคิดใหม่ แก่นของความคิดใหม่นี้ได้แก่ ความเชี่ยวชาญในการรู้จักคิดอย่างสร้างสรรค์ รู้จัก แยกแยะ นั่นคือรู้จักค้นหาแก่นแท้ รู้จักที่จะนำไป เชื่อมโยงกับความคิดหลายแบบ รู้จักถาม รู้จักตอบ รู้ว่าอะไรเป็นเท็จที่จะไปสร้างฐานรากแห่งเสรีภาพ ทางปัญญาและการเป็นประชากรอย่างสมบูรณ์ใน สังคมประชาธิปไตย

แท้จริงแล้ว ณ เวลาที่ผู้สมัครได้รับเลือก ตั้งเนื่องจากการโฆษณาเพียง 30 วินาที และเกิด สงครามแย่งเวลากันในรายการโทรทัศน์ บทบาท สำคัญของการรู้จักลือก็คือการเตรียมประชาชนให้ ดำเนินการและมีส่วนร่วมในการโต้วาทีสาธารณะ

นอกนั้นต้องขยายความเข้าใจ “เนื้อหา” ที่ จะต้องผนึกเข้าไปไม่ใช่เฉพาะแต่ข้อความที่เขียนไว้ เท่านั้น แต่ต้องรวมสารอื่นๆ จากคำพูด จากการ ที่ได้ยินได้ฟังมา (หรือทั้งสามอย่าง) ที่ถูกนำมา มาใช้ในการสร้างและส่งเสริมความคิดนั้นๆ กลับไปกลับมา ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

มีข้อมูลมากมายที่เป็นสิ่งท้าทายใหญ่ต่อ โลกของการศึกษา นับด้วยหลายศตวรรษมาแล้ว ที่การศึกษาพยายามถูกออกแบบมาเพื่อสร้างความ มั่นใจว่านักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความจริงของ โลกซึ่งพวกเขาพิสูจน์ว่ารู้จักด้วยการตอบคำถาม อย่างถูกต้องในผลสอบ แต่ระบบดังกล่าวไม่เหมาะสมอีกต่อไปแล้ว เมื่อความจริงที่เป็นปัจจุบันส่วนใหญ่หาได้เพียงแค่จุ่มนิ้วเท่านั้น สิ่งที่นักศึกษา ต้องการในวันนี้คือ รู้ว่าจะค้นหาสิ่งที่คุณอยากรู้เมื่อ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ แล้วคิดเป็นเพื่อที่จะวิจารณ์ และประเมินว่าข้อมูลที่เขาได้มานั้นเป็นประโยชน์ ต่อสิ่งที่เขาอยากรู้หรือไม่

โรงเรียนจะตอบสนองต่อประเด็นนี้ได้ อย่างไร ประการแรก โรงเรียนและห้องเรียนต้อง เปลี่ยนจากห้องเก็บความรู้ไปเป็นอะไรที่ค่อนข้างไป ทางเส้นทางเคลื่อนที่มีที่พักที่ประชุมสำหรับนักศึกษา ตอนที่เขาไปค้นหา ถาม และหาประสบการณ์เพื่อ การค้นพบ

ประการที่สอง การใช้วลีของนักการศึกษา เปาโล เพรยเลอร์ ชาวบราซิล ที่บอกว่า การสอน ต้องต่างจาก “การธนาคาร” ไม่มีความจำเป็นอีก แล้วที่ครูจะกรอกข้อมูลลงไปให้สมองเด็ก เมื่อพูด ถึงครุศาสตร์ในระบอบประชาธิปไตยที่ย้อนหลัง ไปยังสมัยของโสเครติส ครูที่ฉลาดทราบดีว่าพวกเขา ไม่จำเป็นต้องเป็น “นักปราชญ์บวมเวท” ตรงกันข้าม บทบาทของพวกเขาต้องเป็น “คนแนะนำข้าง เวท” คือให้กำลังใจ แนะนำ คอบคุม และให้การ สนับสนุนกระบวนการศึกษาหาความรู้ ห้องเรียนที่ สร้างสรรค์ในวันนี้เป็นห้องเรียนที่ทุกคนกำลังศึกษา ซึ่งหมายถึงตัวครูเองด้วย

ประการที่สาม หลักสูตร บทเรียน และ กิจกรรมต้องสร้างขึ้นเพื่อทำให้นักเรียนที่มีปัญหา สามารถแก้และพบกับคำตอบได้ วัฒนธรรมของ การลือสารหลายรูปแบบทุกวันนี้ซึ่งหมายถึงสิ่งพิมพ์ ด้วยแต่ไม่จำกัดอยู่เท่านั้น ล้วนมีทรัพยากรแทบ ไร้ขอบเขตสำหรับโลกที่อยากเรียนรู้ว่าจะจำแนก “แนวความคิดอย่างไร” ด้วยการตรวจสอบดูว่ามุก กลิ้งมืออิทธิพลต่อความเข้าใจของเราต่อภาพถ่าย นั้นอย่างไร แล้วสามารถกำหนดได้ว่าข้อมูลที่ได้จาก อินเทอร์เน็ตนั้นเท็จหรือถูกต้องอย่างไร

การเปลี่ยนวัฒนธรรมของเราจากยุค อุตสาหกรรมไปสู่ยุคข้อมูลข่าวสารคือเหตุผลว่า เหตุใดการรู้หนังสือแบบใหม่ควบคู่ไปกับการศึกษา แบบใหม่จึงมีความสำคัญในศตวรรษที่ 21 ^๕

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

E

evangelisation	= การประกาศข่าวดี
Evangelarium (ละติน)	= วรสารบรรณ (หนังสือพระวรสารที่คัดเป็นตอน ๆ เฉพาะที่ใช้ในพิธีกรรม)
evangelical counsels	= คำแนะนำตามพระวรสาร (ให้บำเพ็ญคุณธรรม 3 ประการคือ 1 ความยากจน 2 ความบริสุทธิ์ 3 ความเชื่อฟัง)
eve	= เย็นก่อนวันสมโภช
evil	= ความชั่ว
Evil	= มารร้าย
ex- cathedra	= โดยอำนาจสั่งสอนสูงสุด (ของพระศาสนจักรคาทอลิก)
ex opere operantis (ละติน)	= ผลสัมฤทธิ์จากผู้กระทำ
ex opere operato (ละติน)	= ผลสัมฤทธิ์จากงานที่ทำ
examination of conscience	= การพิจารณาตนในธรรม, การพิจารณาบาป
excardination	= การออกจากสังกัด(ตรงข้ามกับ incardination)
Excellency	= พระคุณเจ้า
His Eminence, Your Eminence	= พระคุณท่าน(คำนำหน้าการเรียกชื่อพระคาร์ดินัล)
His Excellency, Your Excellency	= พระคุณเจ้า(คำนำหน้าการเรียกชื่อพระอัครสังฆราช)
His Grace, Your Grace	= พระคุณเจ้า(คำนำหน้าการเรียกชื่อพระอัครสังฆราช)
His Lord, Your Lord	= พระคุณเจ้า (คำนำหน้าการเรียกชื่อพระสังฆราช)
His Holiness, Your Holiness	= สมเด็จพระสันตะบิดร (คำนำหน้าการเรียกชื่อสมเด็จพระสันตะปาปา)
excommunication	= ทัฬหยากรรม (การตัดขาดจากพระศาสนจักร)
exeat	= เชิญออกไป หมายถึงอนุญาตให้ออกสังกัด
exegesis	= 1. อรรถาธิบายพระคัมภีร์ 2. วิชาอรรถาธิบายพระคัมภีร์
exegete	= ผู้อธิบายพระคัมภีร์
exegetical commentary	= อรรถกถา, คู่มืออธิบายพระคัมภีร์
exile	= การเนรเทศ การกวาดต้อนเป็นเชลย
existence	= ความมีอยู่
Exodus	= หนังสืออพยพ (ชื่อหนังสือพระคัมภีร์)
exorcist	= ผู้ทำพิธีไล่ผีปีศาจ
Exotericism	= พาหิรนิยม (ลัทธินิยมสิ่งภายนอก)
exotericism	= อันตรนิยม วิชาลึกลับ?
expiation	= การชดใช้ความผิด
exposition of the Blessed Sacrament	= การตั้งศีลมหาสนิท(เพื่อเฝ้านมัสการและอวยพร)
expository commentary	= ปกรณณ์ คู่มือบรรยายพระคัมภีร์
Exsequial Mass	= มิสซาหน้าศพ มิสซาปลงศพ
ex-voto	= ของถวายแก่บ่อน

(เตรียมพบกับศัพท์ทั้งหมดในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลในไม่ช้า)

บทความเตือนใจตนเอง

นายแพทย์กำนวน อึ้งชูศักดิ์

งานแต่ง-แต่งงาน

หากถามว่าชอบไปร่วมงานแต่งหรืองานศพ คนส่วนใหญ่คงตอบว่าไปงานแต่งดีกว่า เหตุผลก็ตรงไปตรงมา งานแต่งเป็นงานแห่งความยินดี มีรอยยิ้มและเสียงหัวเราะผู้คนแต่งตัวด้วยชุดที่สวยงาม ดูอะไรก็น่ามองไปหมด มีอาหารการกิน ควบคุมไปด้วยเสียงดนตรีขับกล่อม ประดับประดาด้วยดอกไม้สดมากมาย ในขณะที่การไปงานศพนั้น เห็นดอกไม้เหมือนกัน แต่จัดเป็นพวงหรีดแสดงความอาลัยผู้คนแต่งชุดดำหรือขาวและต้องสำรวมกริยาทำทาง ให้สมกับบรรยากาศของความเศร้า ไปงานศพจะเกิดอารมณ์ปลงตก รู้ถึงความเป็นอนิจจังของสรรพสิ่งในโลก ไปงานสมรสจะเกิดอารมณ์ปรุงแต่ง รู้สึกว่าโลกนี้ช่างน่าอยู่จริงๆ

ในขณะที่งานศพยังคงรูปแบบคงเส้นคงวา แต่งานแต่งงานนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย คนกรุงเทพฯ สมัยก่อนเวลาจัดงานแต่ง ก็จะไปจัดที่ภัตตาคารหรือไปเช่ายิมสถานที่ตามสมาคม ในอดีตมีภัตตาคารกินรีริโนวา เป็นเรือลำใหญ่ที่ลอยอยู่ในสระน้ำกลางสวนลุมพินี ตกแต่งให้เป็นภัตตาคาร ผู้คนมักจะจัดงานแต่งงานกันที่นี่ การจัดงานสมัยก่อนที่เรียกว่างานช่างก็ไม่ได้หวือหวาอะไรมาก เจ้าบ่าวเจ้าสาวและคุณพ่อคุณแม่ของทั้งสองฝ่าย จะมารอรับแขกพอได้เวลาโฆษกก็จะเชิญเจ้าบ่าว เจ้าสาวและพ่อแม่ขึ้นเวที เพื่อแนะนำตัวให้แขกทั้งหลายได้รู้จัก และกล่าวขอบคุณแขก มีผู้อาวุโสของฝ่ายเจ้าบ่าวหรือเจ้าสาวมาคล้องพวงมาลัยและอวยพร หลังจากนั้น

เจ้าบ่าวและเจ้าสาวก็จะลงมาทักทายแขกและถ่ายรูป
ร่วมกับแต่ละโต๊ะเป็นเสร็จพิธี

สมัยนี้งานแต่งงานต้องไปจัดที่โรงแรมหรูๆ พอ
จะเริ่มช่วงพิธีการ ก็จะมีการฉายสไลด์หรือวิดีโอที่
สัก 10 นาที แนะนำเจ้าบ่าวเจ้าสาวตั้งแต่ยังแบเบาะ
ค่อยๆ โตมาเป็นเด็กนักเรียนในสังกัดโรงเรียน จน
มาพบรักกันเมื่อเป็นหนุ่มเป็นสาวและตกลงปลงใจ
แต่งงานกันเมื่อเป็นผู้ใหญ่ งานหลังๆ ที่ผมไปนั้น
เหมือนภาพยนตร์เลย เจ้าบ่าวจะร้องเพลงรักและเดิน
ไปจู๋มมือเจ้าสาวขึ้นเวที ที่ต่างไปอีกอย่างคือพ่อแม่ทั้ง
สองฝ่ายจะไม่ได้เชิญให้ไปปรากฏตัวบนเวที มีเฉพาะ
เจ้าบ่าวเจ้าสาวที่โดดเด่นอยู่คนที่ไปงานหลายคนบอก
ว่าเห็นแล้วอยากแต่งงาน (กับภรรยาคนเดิม)

มีอยู่ยุคหนึ่งที่หนุ่มสาวหัวก้าวหน้ามัก
แต่งงานกันเงียบๆ ง่ายๆ ทั้งนี้เพื่อลดความ
ฟุ่มเฟือย โดยจัดงานเฉพาะเครือญาติหรือเพื่อน
สนิทไม่กี่คน แล้วก็ร่อนจดหมายไปบอกคนอื่นๆ
ว่าได้เข้าพิธีแต่งงานเรียบร้อยแล้ว ขอโทษที่ไม่จัดงาน
ใหญ่โตและเชิญทุกคนมาร่วม ยุคนั้นไม่สนใจพิธีการ
เท่าไร เน้นความพอเพียง และคุณค่าที่แท้จริงแต่
งานแต่งงานสมัยนี้ต้องลงทุนมาก มีการถ่ายรูปเจ้าบ่าว
เจ้าสาวในอิริยาบถต่างๆ สำหรับมาประดับในห้อง
จัดเลี้ยง เฉพาะค่าดอกไม้สดที่ใช้ในงานก็ปาเข้าไป
ใกล้แสน รวมทั้งทุกอย่างต้องใช้เงินเป็นหลักครึ่งล้าน
ไม่รวมพอดังไม่ได้แต่งงาน งานแต่งงานจึงถูกเนรมิตจน
เกือบเป็นเทพนิยาย

การแต่งงานที่เหมือนเทพนิยายนั้นอาจ
ไม่ใช่คำบรรยายที่มีความหมายดี เป็นการเปรียบ
เปรยว่า ชีวิตสมรสเหมือนอยู่ในความฝัน พวกเขา
คงแต่งงานของเจ้าหญิงไดอาน่าและเจ้าฟ้าชาย
ชาลส์แห่งอังกฤษ ที่เข้าพิธีสมรสแบบเป็นตำนาน
ทอล์คออฟเดอะเวิลด์ เหมือนในนิยายสโนว์ไวท์ แต่
สุดท้ายแล้วชีวิตสมรส ก็ตกหล่นแตกสลายไปแบบ

ไม่น่าเชื่อ เริ่มหวานจบขม

ในปี 2554 มีคนไทยไปจดทะเบียนสมรส
3 แสนคน และไปจดทะเบียนหย่า 1.1 แสนคน
หรือประมาณว่าถ้ามีคนแต่งงานสามคน ก็จะมีคนที่
หย่าหนึ่งคน คนที่หย่าแล้วก็อาจไปแต่งงานใหม่หรือ
ไม่ ก็ครองความเป็นโสดตลอดไป ผมไม่มีสถิติว่า
คาทอลิกแต่งงานแล้วหย่ามากน้อยเท่าใด ตัวเลขนี้คงหา
ยาก ตอนแต่งงานมีตัวเลข แต่ตอนหย่าคงไม่มี เพราะ
ในกฎหมายพระศาสนจักรนั้น แต่งแล้วงดหย่า แต่
ในความเป็นจริง อาจไม่หย่าแต่แยกกันอยู่ โอกาส
ที่คู่แต่งงานปัจจุบันจะ “ถือไม้เท้ายอดทอง กระบอง
ยอดเพชร มีลูกเต็มบ้าน มีหลานเต็มเมือง” ซึ่งเป็น
คำอวยพรให้คู่บ่าวสาวครองรักกันยาวนานไปจนแก่
เฒ่า มีลูกหลานมากมายนั้น ดูท่าทางจะเป็นจริงได้
น้อยลงไปเรื่อยๆ ถือเป็นวิกฤติทางครอบครัวที่ต้อง
มีการวิเคราะห์ และหาทางแก้ไขอย่างเป็นระบบ

สมัยก่อนการแต่งงานจำนวนมากเป็น
ลักษณะจับคู่โดยพ่อแม่หรือพ่อแม่สื่อเป็นคน
ชักนำ โดยมีการไปสำรวจตรวจสอบว่าพื้นเพแต่ละ
คนเป็นอย่างไร ฐานะเหมาะสมและจะอยู่กันรอด
หรือไม่ รุ่นพ่อแม่ของพวกเราส่วนใหญ่ก็คงอยู่ใน
ลักษณะนี้ คุณแม่และคุณพ่อของผมอยู่ในชนบท
นอกเมืองชวเกา ทางตอนใต้ของประเทศจีน อยู่
หมู่บ้านในตำบลติดกัน คุณพ่อมาจากตระกูลพ่อค้า
มีฐานะพอใช้ได้ ส่วนครอบครัวคุณแม่ั้นยากจน
อดอยากปากแห้ง ต้องคอยขูดหัวมันต้มกินแทนข้าว
พ่อแม่เริ่มเป็นสาว คุณยายก็ส่งไปเป็นคนงานที่
ตระกูลของบ้านพ่อ แม่เคยเล่าให้ฟังว่าคุณย่านั้น
เป็นคนดูแลการค้ำ เข็มงวดกับคนงานมาก ชะรอย
แม่คงเป็นคนขยันและอดทน คุณย่าเห็นว่าแม่แหว
ยายกับย่าก็เลยตกลงหมั้นหมายให้พ่อและแม่เป็น
คู่กัน ผมไม่ได้มีโอกาสถามแม่ว่าตอนนั้นรักพ่อด้วย
ตัวเองหรือเปล่า หรือตามใจผู้ใหญ่

ประเทศจีนช่วงเริ่มเป็นสาธารณรัฐนั้นขาดความสงบ มีการรบกันระหว่างขุนศึกต่างๆ และเกิดสงครามกลางเมืองเพื่อแย่งชิงอำนาจกันเอง ต่างชาติก็เข้ามาออบโกยทรัพยากรต่างๆ อย่างสนุกสนาน คนจีนจำนวนมากทยอยกันอพยพหนีความลำบากไปประเทศอื่นและจำนวนมากก็ชวนกันมาเมืองไทย คุณพ่อผมมาเมืองไทยเดือนมิถุนายน ปี 2479 อายุได้ 21 ปี ทิ้งให้แม่อยู่ดูแลคุณย่า บอกแต่เพียงว่า ถ้าเมืองไทยมีโอกาสดีกว่า ก็จะมาเยี่ยมโยนฝากคนถือไปให้มาอยู่ด้วยกัน ผ่านไปสักปีสองปีคุณแม่ก็ได้รับข่าวดีให้เดินทางมากรุงเทพฯ และมาอยู่พักหลักกับคุณพ่อที่หาดใหญ่ ช่วยกันคนละไม้คนละมือจากเลื้อฝืนหมอนใบ จนพออยู่ได้และเลี้ยงพวกเราพี่น้องเจ็ดคนมาจนเป็นผู้เป็นคน แม่อยู่กับพ่อจนพ่อเสียชีวิตก่อนตอนอายุ 68 น่าจะใกล้ๆ ได้ฉลองแต่งงานครบ 50 ปี (สุวรรณสมโภช) ตั้งแต่จำความได้ ผมไม่ค่อยเห็นพ่อแม่ทะเลาะกัน มีอยู่เพียงครั้งเดียวที่แม่แอบไปร้องไห้ที่ห้องนอนชั้นบน และไม่ยอมลงมาทานข้าวเช้าและข้าวเที่ยง ไม่รู้ว่าอะไรเป็นสาเหตุ รู้แต่ว่าคุณพ่อบอกให้ผมแอบขึ้นไปดูและมารายงานเป็นระยะ สุดท้ายเป็นคุณพ่อที่ไปตามตื้อให้ลงมากินข้าวเย็นกัน ส่วนเรื่องป่นเล็กๆ น้อยๆ ก็มีบ้างเป็นธรรมดาของทุกบ้าน โชคดีที่ คุณพ่อไม่ข้องแหวะเรื่องเหล่านี้ เรื่องพ่อกับแม่ เรื่องเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิง ชีวิตครอบครัวก็เลยราบรื่นแม่จะต้องปากกัดตีนถีบอยู่นาน

ต้องยอมรับว่าการอยู่เป็นครอบครัวในปัจจุบันโดยเฉพาะในสังคมเมือง มีความยากและต้องการความอดทนระหว่างกันมากกว่าคนสมัยก่อน ปัญหาเรื่องทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตทางสังคมเปลี่ยนไปจากเดิม สมัยก่อนเป็นกิจการครอบครัว ช่วยกันทำงานทั้งพ่อแม่ลูก เห็นหน้าเห็นตากันตลอดเวลา ต่างฝ่ายต่างรู้ว่าอีกฝ่ายลำบาก

อย่างไร เกิดความเห็นอกเห็นใจกันง่าย สมัยนี้ช่วยกันหาเลี้ยงครอบครัวเหมือนกัน แต่อยู่กันคนละแห่งเข้ารีบไป กว่าจะกลับก็ค่ำ งานก็เลิกเย็น รถก็ติด แต่ละคนกลับมาด้วยความหนักอกหนักใจ พอมาถึงบ้านสามีก็อยากพัก ภรรยาที่เหนื่อยเหมือนกันยังต้องทำงานบ้าน หากมีเรื่องที่เกิดไม่พออกพอใจกันก็ทะเลาะกันได้ง่ายๆ และบ่อยๆ ความรักที่มีต่อกันก็เริ่มจืดจาง และเริ่มไปหาใหม่

อย่างไรก็ดี คนสมัยนี้ก็ได้แต่มาต่อเพราะแต่งงานกันโดยไม่มีใครมาจับคู่ให้ ต่างคนต่างผูกใจรักด้วยตนเอง นับเป็นข้อที่ได้เปรียบมากกว่าคนสมัยก่อน หากเริ่มด้วยความรักต่อกันจริงๆ ก็ถือว่าเริ่มต้นดีมีโอกาสสำเร็จกว่าครึ่ง แม้สิ่งต่างๆ ในโลกนี้จะเป็อนนิจจัง แต่ความรักแท้ของมนุษย์เป็นสิ่งเดียวที่ควรแสวงหาเป็นฐานของความหวัง ตลอดจนเป็นบ่อเกิดของการกระทำที่ดีต่างๆ ตามมาในโลกแห่งความไม่เที่ยงแท้ใบนี้ในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1 บทที่ 13 ท่านให้คุณลักษณะของความรักว่า “ความรักนั้นก็อดทน นานและทำคุณประโยชน์ให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบค้าย ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพฤติผิด แต่ชื่นชมยินดีเมื่อประพฤติชอบ..”

แต่หากการเริ่มต้นไม่ดี เป็นเพียงอารมณ์พึงพอใจต่อกันสั้นๆ และด่วนสรุปว่าจะอยู่ร่วมกันแบบนี้ นับว่ามีโอกาสล้มเหลวอยู่มาก จึงควรให้เวลาศึกษากันและกันอย่างเพียงพอ แน่หนอนว่าเราคงไม่สามารถหาคู่ที่ดีเพียงพร้อมในทุกด้าน แต่อย่างน้อยก็ให้มั่นใจว่า “ต่างฝ่ายต่างพร้อมที่จะรัก ถือชื่อสัตย์ และให้เกียรติแก่กันและกัน จะอยู่ช่วยเหลือ ร่วมเป็นร่วมตายทั้งในยามสุขและยามทุกข์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจวบวันสุดท้ายของชีวิต” ❀

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชูลี นิติพน ชมรมเวชบุคคลภาคอภิลัก

พาราเซตามอล

ยาที่เราคุ้นเคยกันดีมากในการใช้แก้ปวดลดไข้ แทบจะทุกบ้านจะมียาชนิดนี้ติดบ้าน และติดปากกัน หาซื้อได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นร้านสะดวกซื้อ หรือร้านขายยา ดังนั้นลองมาดูว่ายานี้มีทั้งคุณและโทษอย่างไรบ้าง ส่วนใหญ่เวลาปวดหัว เป็นไข้ ผู้ป่วยก็อยากจะทำให้หายโดยเร็ว มักจะรับประทานครั้งละ 2 เม็ด ถ้าไม่หาย ภายใน 4-6 ชั่วโมง ก็รับประทานซ้ำ หรือเกรงว่าที่รู้สึกว่ายแล้วนั้น อาการจะกลับมาอีก

ท่านทราบหรือไม่ว่า ขนาดยาพาราเซตามอลนั้น มีกี่ขนาด คือ พาราเซตามอลชนิด 500 มิลลิกรัมต่อเม็ด พาราเซตามอลชนิด 650 มิลลิกรัมต่อเม็ด (Tylenol 8 Hour) พาราเซตามอลชนิด 325 มิลลิกรัมต่อเม็ด

ทั้งนี้ไม่รวมถึงยาที่เป็น ยาน้ำเชื่อม ยาน้ำแขวนตะกอน อิลิกเซอร์ ยาผงแห้งชนิดผสมก่อนใช้ ยาน้ำสำหรับรับประทาน

นอกจากยาพาราเซตามอลที่เป็นยาเดี่ยวแล้ว ยังมียาพาราเซตามอลที่ผสมกับตัวยาอื่นอีกด้วย ดังนั้นการใช้ยาต้องดูขนาด ปริมาณ เวลาที่รับประทานยา โดยคำนึงว่าใช้ยาจำนวนเท่าใดในแต่ละวันและใช้ได้นานเท่าใด

FDA ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เตือนการใช้ยาพาราเซตามอลในวันที่ 14 มกราคม 2557 ที่ผ่านมานี้ (<http://www.fda.gov/Drugs/DrugSafety/ucm381644.htm>) คือ ผู้สั่งยาควรเลิกการสั่งพาราเซตามอลร่วมกับยา

สูตรผสมที่มียาขนาดมากกว่า 325 มิลลิกรัม เพื่อปกป้องผู้บริโภค (FDA recommends health care professionals discontinue prescribing and dispensing prescription combination drug products with more than 325 mg of acetaminophen to protect consumers) ดังนั้นการใช้ยาทุกครั้ง ต้องดูให้แน่ใจว่ายานั้นรวมกันแล้วมีจำนวนเท่าใด และใช้ขนาดยาสูงสุดคือ 3 กรัม/วัน (3,000 มิลลิกรัม/วัน) ดังนั้นถ้าใช้ขนาด 500 มิลลิกรัม ต่อเม็ด และรับประทานครั้งละ 2 เม็ด ดังนั้น จะได้ยาจำนวน 1,000 มิลลิกรัม รับประทานห่างกัน 6 ชั่วโมง หากทานรับประทานห่างกัน 4 ชั่วโมง จะได้ยาเกินขนาด คือ ได้รับยาถึงจำนวน 6,000 มิลลิกรัม แทนที่จะเป็น 3,000 มิลลิกรัม จะเห็นว่า ได้รับยามากเกินขนาดสูงมาก การได้รับยาสูงจะ เกิดอะไรขึ้น การใช้ยาพาราเซตามอลนั้นไม่ควรเกิน 5 วัน เพราะจะเป็นพิษต่อตับ (hepatotoxicity) ตั้งแต่มีความผิดปกติของผลทางห้องปฏิบัติการ ที่ใช้ในการประเมินการทำงานของตับ ไปจนถึงภาวะตับวาย อย่างเฉียบพลัน (acute liver failure) และเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การเสียชีวิตได้ และห้าม รับประทานแอลกอฮอล์ร่วมด้วย แต่ถ้าใช้ยา พาราเซตามอลชนิด 650 มิลลิกรัมต่อเม็ด ต้องรับประทานเพียงครั้งละ 1 เม็ด เท่านั้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การรับประทานร่วมกับยาที่มีตัวยาพาราเซตามอลร่วมด้วย ต้องนำจำนวนยาพาราเซตามอล มาบวกเข้าไปด้วย เพื่อที่จะไม่ รับประทานยาเกินขนาด

โดยสรุป การใช้ยาพาราเซตามอล คือ หาก ใช้ยาชนิด 500 มิลลิกรัม ครั้งละ 2 เม็ดควรใช้ กับผู้ใหญ่ที่มีน้ำหนักตัวตั้งแต่ 67 กิโลกรัมขึ้นไป (ไม่เกิน 15 มก./ก.ก.) หากใช้ยาชนิด 500 มก. ครั้งละ 2 เม็ดควรใช้ห่างกันทุก 6 ชั่วโมง ไม่เกิน 6 เม็ด (3 กรัมต่อวัน) ระวังการรับประทานพาราเซตามอลซ้ำซ้อน เช่นได้รับพาราเซตามอล แล้ว ยังได้รับอีกจากยาแก้หวัดชนิดผง หรือ จากยาคลายกล้ามเนื้อผสมพาราเซตามอล พาราเซตามอลชนิด 650 มิลลิกรัมต่อเม็ด (Tylenol 8 Hour) ต้องรับประทานเพียงครั้ง ละ 1 เม็ดเท่านั้น

ในชีวิตประจำวัน ต้องมีสติ การใช้ยาต้องมีสติ อย่าเผลอ จะทำให้เกิดเป็นผลร้ายแก่ตนเอง ในการดำเนินชีวิตนั้นต้องมีสติ ใช้วันเวลาให้คุ้มค่า วันเวลานั้นผ่านไปเร็วมาก ก้าวเดินไปพร้อมกับ พระในทุกวัน อย่าละเลยในการสวดภาวนา ขอ พระอวยพระพรให้มีสุขภาพดี **๕**

คุณครูอันนา วรินทร์ยา อินทร์แย้ม ครูคำสอนแบบอย่าง : สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

“สำหรับทุกสิ่งที่ทำดิฉันพร้อมรับผิดรับชอบ และใช้ความรู้ ความสามารถของตน เพื่อความดีและประโยชน์ของส่วนรวมให้มากที่สุด”

ครั้งนี้ “แสงเรืองๆ” ขอแนะนำให้ผู้รู้จัก คุณครู วรินทร์ยา อินทร์แย้ม ปัจจุบันเป็นครูคำสอนอยู่ที่ โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นครูคำสอนสังกัดสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

งานที่คุณครูได้รับมอบหมายคือ สอนคริสตศาสนา และช่วยงานอภิบาลวัดและโรงเรียน

คุณครูบอกถึงแรงบันดาลใจในการมาเป็นครู คำสอนว่า “ประทับใจคุณครูคำสอนที่สอนตอนสมัยเด็กๆ ท่านสอนได้กินใจและน่ารัก ใช้ชีวิตเรียบง่าย เป็นกันเอง”

ครูวรินทรียายึดหลักในการทำงานว่า “สำหรับทุกสิ่งที่ทำดิฉันพร้อมรับผิดรับชอบ และใช้ความรู้ ความสามารถของตน เพื่อความดีและประโยชน์ของส่วนรวมให้มากที่สุด”

จากคำถามที่ว่าคุณครูคิดว่าอะไรคือ “อัตลักษณ์” เด่นชัดที่สุดของการเป็นครูคำสอน ครูวรินทรียาตอบว่า “เข้าใจความรักของพระเจ้าต่อตนเอง และเป็นเครื่องมือของพระศาสนจักรเผยแพร่หลักคำสอนให้กับเยาวชนด้วยจิตตารมณ์ “ความรัก ใจดี” ”

สำหรับมุมมองในการสอนวิชาคำสอน คุณครูเสนอแนะว่า “ดิฉันถือว่าการเป็นครูคำสอนเป็นกระแสเรียกอย่างหนึ่งที่เราต้องตอบสนองอย่างเต็มที่ เพื่อถ่ายทอดความเชื่อให้กับบรรดาสกุลศิษย์และบุคคล

รอบข้าง ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า เราเป็นเครื่องมือและเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักร”

คุณครูได้ส่งกำลังใจให้เพื่อนๆ ครูคำสอนไทยว่า “พระคุณแห่งความเชื่อเป็นพระคุณที่ประเสริฐ เป็นพระคุณที่ทำให้ชีวิตเราก้าวเดินไปทุกวันด้วยความสุขและความหวัง ทำให้เราก้าวผ่านความยากลำบากและอุปสรรคต่างๆ ไปได้อย่างแน่นอน”

ครูวรินทรียาได้ฝากข้อคิดให้กับเด็กนักเรียนในเรื่อง ความเชื่อ - ความศรัทธา และการดำเนินชีวิตว่า “พระคุณแห่งความเชื่อ เป็นพระคุณที่ประเสริฐ เป็นพระคุณที่ทำให้ชีวิตเราสามารถก้าวเดินไปทุกวันด้วยความสุขและความหวัง ความเชื่อทำให้เราก้าวผ่านความยากลำบากและอุปสรรคมากมาย ความเชื่อเป็นดั่งโล่ที่ป้องกัน ดิฉันเชื่อ...เสมอว่า ผู้ที่มีความเชื่อเป็นจุดยึดในชีวิต คุณธรรมความดีมากมายจะตามมาอย่างแน่นอน...เยาวชนที่รักขอให้รักษาพระคุณแห่งความเชื่อที่ได้รับไว้อย่างเต็มกำลัง และทำให้เติบโตขึ้นในทุกๆ วันของชีวิต” ที่มงานกราบขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าที่ได้ส่งครูคำสอนที่ศรัทธา กล้าแกร่ง และมุ่งอุทิศตน “รักและรับใช้” ให้ไปทำงานในเนื่อหนานบุญของพระศาสนจักรในที่ห่างไกล เพื่อพี่น้องคริสตชน และเด็กๆ ให้ได้รับรู้ข่าวดีและคำสอนของพระองค์ จึงขอส่งคำภาวนาและกำลังใจให้กับคุณครูคำสอนที่เสียสละทุกท่าน ครับ”

บันทึกธรรมทูต

มิสซัน

แต่คุณพ่อเดอนิสที่จากไป

พี่น้องที่รักครับ ธรรมทูตคนหนึ่งแม้จะทำงานจนจบชีวิต แต่งานธรรมทูตของพระศาสนจักร จะต่อเนื่องไปอย่างไรไม่มีวันจบ ในประเทศมิสซังทั่วโลก มีการเสียชีวิตของธรรมทูตอยู่เสมอด้วยสาเหตุแตกต่างกันไป สำหรับประเทศกัมพูชา นับตั้งแต่เปิดประเทศเป็นต้นมาหลังสงคราม พระศาสนจักรค่อยๆ ก่อร่างสร้างตัวด้วยความเสียสละของธรรมทูตทั้งที่เป็นคณะชีวิตแพร่ธรรมและคณะนักบวช จากประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในเขตสามมิสซัง ตลอดสามสิบปีที่ผ่านมา นับแต่การเลือกตั้งครั้งแรกในปี 1993 มีธรรมทูตที่เสียชีวิตหลายท่าน เช่น คุณพ่อมารีอาโน(PIME) ด้วยโรคหัวใจวาย คุณพ่อเวียนเนย์(MEP) ด้วยโรคชราเป็นต้นซึ่งส่วนใหญ่เสียชีวิตที่ประเทศบ้านเกิด

แต่ในกรณีของคุณพ่อเดอนิส นับเป็นการครั้งแรก ซึ่งค่อนข้างชุกชก และฉุกฉลุกรวม

เนื่องจากคุณพ่อได้เสียชีวิต เมื่อคืนวันพฤหัสบดีที่ 19 ธันวาคม 2013 ก่อนคริสต์มาสไม่กี่วัน ซึ่งในพิธีกรรมคุณพ่อได้เขียนไว้ให้ ฉาปนกิจที่กัมพูชา ดังนั้น กำหนดการแรกคือ วันจันทร์ที่ 23 ธันวาคม แต่เนื่องจากส่วนใหญ่กำลังเตรียมฉลองคริสต์มาส และไม่สามารถขออนุญาตเจ้าหน้าที่ได้ทัน กำหนดการจึงเลื่อนมาเป็นวันศุกร์ที่ 27 ธันวาคม 2013 แทน

คุณพ่อเดอนิสเป็นใคร? คุณพ่อเดอนิส คาร์ริเออ (Denis Carrier) เป็นพระสงฆ์หนุ่มอายุ 41 ปี เขาสัมผัสเป็นธรรมทูตฆราวาสของคณะธรรมทูตแห่งควิเบค(sm) ในระหว่างปี 1998-1999 ที่เมืองมอลทรีออล ต่อมาในเมืองเดียวกันนั้นได้เรียนปริญญา และเรียนเทววิทยาที่ประเทศไนโรบี ได้บวชเป็นพระสงฆ์ ที่บ้านเกิด เมืองแซงต์อิลีโดร ในปี 2006 และได้เริ่มทำงานในเขตมิสซังพนมเปญ

โดยเริ่มเรียนภาษาเขมร พอปี 2007 ออกสัมพัสปั้นงานครั้งแรกที่จังหวัดกำแพง และกลับมาเรียนภาษาเขมรเพิ่มเติม ในปี 2008 ที่พนมเปญ ต่อมาได้เริ่มเข้าพื้นที่งานจริงในปี 2010 ได้เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสที่ศูนย์แพร่ธรรมและงานอภิบาลเขตกรุงพระสีหนุ (กำปงไซม) ซึ่งมีวัดและกลุ่มคริสตชนเกือบสิบแห่งซึ่งเขตวัดนี้ รวมไปถึงเขตจังหวัดเกาะกงทั้งจังหวัด

คุณพ่อเข้ามาทำงาน ครั้งแรกที่นี่ในสมัยของคุณพ่อวีระชัย ศรีประมงค์ เป็นเจ้าอาวาส ได้ประมาณสองปี คุณพ่อวีระชัย ได้กล่าวคำอาลัย ถึงครั้งหนึ่งที่คุณพ่อเดอนิส บอกว่า ถ้าที่ไหนลำบากหรือไกล ขอให้บอกเขาได้เลย เขาพร้อมจะไป...ซึ่ง ณ เวลานั้น คือ เขตจังหวัดเกาะกงทั้งจังหวัด คุณพ่ออุณ สน(พระสงฆ์พื้นเมืองกำมพูชา) ซึ่งเป็นเจ้าอาวาส องค์ปัจจุบันที่กรุงพระสีหนุ ได้พูดถึงชีวิตของคุณพ่อเดอนิส ที่ชอบอยู่ใกล้ชีวิตธรรมชาติ เป็นคนที่อารมณ์ดี เข้ากับคนได้ง่าย และมีน้ำใจกับทุกคนเสมอ ยินดีไปทุกที่และทุกแห่งที่ผู้รับผิดชอบ

บอกให้ไป ซึ่งคุณพ่อก็จะมีมอเตอร์ไซด์วิบาก เป็นพาหนะคู่ใจ

ปัจจุบัน ขณะนี้เหลือเพียงคุณพ่อโรเบิร์ต(บีออบ) บีเส อธิการบ้านแฉกรใหญ่กำมพูชา เพียงองค์เดียว ที่ยังทำงานอยู่ที่นี่ ซึ่งปัจจุบันอายุ 68 ปีแล้ว พร้อมกับฆราวาสแพร่ธรรมอีก 4-5 คน พระคุณเจ้าโอลิเวียร์ กล่าวถึง ความประทับใจในความกว้างของคุณพ่อ ที่เคยขอให้พ่อช่วยดูแลพวกคนงานในเรือเดินสมุทรในเขตท่าเรือ และเด็กพิการ ซึ่งคุณพ่อไม่เคยปฏิเสธ

พิธีปลงศพในวันนั้น ถือว่าเป็นพิธีปลงศพครั้งแรกของพระสงฆ์ธรรมทูตที่เสียชีวิตในประเทศกำมพูชา ที่วัดนักบุญยอแซฟ พนมเปญ โดยพระสังฆราชโอลิเวียร์ สมิตต์เฮาส์เลอร์ เป็นประธานร่วมกับพระสังฆราชทุกท่านและพระสงฆ์เกือบห้าสิบองค์ พร้อมกับพี่น้องสัตบุรุษประมาณห้าร้อยคน เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2013

คุณพ่อเสียชีวิต โดยหมดสติขณะนั่งพัก

ระหว่างทาง จากการซื้อเตอร์ไฮต์ นับเป็นความ
โศกเศร้าเสียตายอย่างมากสำหรับมิสซังพนมเปญ
สัตบุรุษและพี่น้องธรรมทูตทุกคน โดยเฉพาะคณะ
ธรรมทูตแห่งควิเบค ประเทศแคนาดา

พวกเรามาร่วมส่งวิญญาณของคุณพ่อ ที่
เมรุ(อ่านว่า เมน)เผาศพ ซึ่งได้จ้างมาจากชาวเขมร
ในพื้นที่ที่มักจะมีการเผาศพกันบ่อยๆ ที่บ้าน แต่
เนื่องจากเป็นเมืองหลวง จึงต้องมีการขออนุญาต
พิเศษ เพราะแม้แต่วัดพุทธในเขตเมือง ก็ได้ถูกสั่ง
ปิดเตาเผาปนกิจไปหมดแล้ว...หลังจากพระสังฆราช
เริ่มจุดไฟ พวกเราอยู่สวดภาวนา สวดสายประคำ
ต่อไปจนจบสาย จากนั้นพระคุณเจ้าได้อวยพร
จบพิธี

คุณพ่อบ๊อบได้พูดถึงเก้ากระดูกว่า จะถูก
แบ่งคือ ส่วนหนึ่งกลับไปให้ญาติพี่น้องที่ประเทศ
แคนาดา ซึ่งในวันปลงศพนั้นไม่มีญาติพี่น้อง
คนใดมาร่วมได้เลย และอีกส่วนหนึ่ง จะเก็บ
ไว้ที่เจดีย์วัดคาทอลิกที่กรุงพระสีหนุ เพราะเป็น
พื้นที่งานสุดท้ายของคุณพ่อ ส่วนเก้าที่เหลือจะถูก
โปรยที่แม่น้ำโขง และค่าใช้จ่ายทุกอย่างขึ้นกับ
คณะธรรมทูตแห่งควิเบคพิธีปลงศพพระสงฆ์
แบบนี้ ถือเป็นประเพณีครั้งแรกของพระ
ศาสนจักรที่กัมพูชา

พวกเราธรรมทูตแม้จะมาจากต่างประเทศ
ต่างวัฒนธรรม แต่เป้าหมายเดียวกันคือ การนำ
พระเยซูคริสต์ มายังพี่น้องชาวกัมพูชา พวกเราออก
มาจากประเทศบ้านเกิดเมืองนอน และอยู่ในพื้นที่
เหมือนครอบครัวใหญ่ในพระเยซูคริสต์ คือ พระ
ศาสนจักร และคุณพ่อเดอนิส ซึ่งเปรียบเหมือน
พี่น้องของเรา คุณพ่อได้ทำหน้าที่และเป็นตัวอย่าง
ให้แก่เราจนถึงที่สุด ขอให้คุณพ่อได้พักผ่อนตลอด
นิรันดร์กับพระองค์...RIP ❀

มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง

คุณพ่อปิติศักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์

ฟาติมา..รุ่งอรุณแห่งความหวัง

“ปี ค.ศ.1917 ณ หมู่บ้านเล็กๆ ชื่อฟาติมา ในประเทศโปรตุเกส แม่พระทรงประจักษ์มาแก่เด็กเลี้ยงแกะสามคน ลูกชื่อ ฟรังซิสโกและยาซินทา...” เรื่องราวการเสด็จเยือนโลกมนุษย์ของพระนางมารีย์ยังคงดังก้องอยู่ในสมองของผมมาตั้งแต่นั่งเรียนคำสอนตอนอยู่ชั้นประถมต้น ซิสเตอร์เคียวเซ็ญนักเรียนให้อ่านเรื่องราวต่าง ๆ อย่างกับต้องท่องจำให้ขึ้นใจ นี้ก็คงเป็นแรงจูงใจลำดับแรก ๆ ที่ทำให้ผมรักแม่พระและจดจำชื่อของ “ฟาติมา” ได้อย่างขึ้นใจไปพร้อม ๆ กับบทเพลง “โอ้พระมารดาแห่งฟาติมา โปรดกรุณาให้ลูกให้พินภัย...” ซึ่งเราร้องกันเกือบทุกวันในเดือนตุลาคม

ฟาติมา คือหมุดตัวสุดท้ายบนเส้นทางแสวงบุญของเราทั้งสิ้น รถทัวร์วิ่งข้ามประเทศจากซานติอาโกพาราเมาถึงฟาติมาในเวลาเย็นย่ำของวันที่ท้องฟ้าปิดบรรยากาศโดยรอบของดินแดนที่ครั้งหนึ่งแม่พระได้เสด็จมาพบกับลูก ๆ ของพระนาง ณ หมู่บ้านเล็กๆ ในชนบททางไกลความเจริญเช่นฟาติมา ในช่วงวันธรรมดาที่ปราศจากงานฉลองสำคัญ ผมสัมผัสได้ถึงความเงียบสงบ ความเรียบง่ายไม่วุ่นวาย ดึกดึกหรืออัดแน่นไปด้วยกลิ่นมหาชนเช่นลัวร์ด เราเริ่มต้นภารกิจแรกด้วยการสวดสายประคำและแห่โคมถวายเกียรติแด่แม่พระร่วมกับนักแสวงบุญอื่น ๆ สักการสถานพระมารดาแห่งฟาติมาเลดูเรียบง่ายแต่ยิ่งใหญ่ ด้านหน้าประดิษฐานอนุสาวรีย์พระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้ากลางลานกว้างหน้าสักการสถานที่ตั้ง

ตระหง่านอยู่เบื้องหลัง เมื่อหันหน้าเข้าสู่สักการสถานเบื้องซ้ายของอนุสาวรีย์คืออาคารกระจกที่สร้างครอบสถานที่การประจักษ์ของแม่พระ สำหรับประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณและสวดภาวนาขอพรโดยมีจุดรวมความสนใจอยู่ที่พระรูปแม่พระอันงดงามประดับมงกุฏทองคำตั้งอยู่ในกรอบกระจกตรงบริเวณที่พระแม่ประจักษ์มาแก่เด็กทั้งสามคน ซึ่งขณะนี้ บรรดาพระสงฆ์ นักบวชและสัตบุรุษกำลังชุมนุมเพื่อร่วมถวายเกียรติแด่พระนางมารีย์ในบริเวณนั้น พิธีสวดสายประคำและร้องเพลงสรรเสริญดำเนินไปอย่างสง่างามภายใต้บรรยากาศขวันครึ้มโดยมีตัวแทนขึ้นไปนำสวดในภาษาต่าง ๆ และเบื้องหน้าพระรูปแม่พระอันสง่างามนั้น ผมและสมาชิกของเราต่างยืนถือโคมไฟและสายประคำปะปนอยู่ในกลุ่มนักแสวงบุญจากทั่วโลกเช่นกัน เสียงภาวนาสายประคำดังกึกก้องออกมาจากหัวใจผู้รักและศรัทธาในพระแม่

วันรุ่งขึ้น เรามีโอกาสเดินชมบรรยากาศอันขวันครึ้มในบริเวณสักการสถาน และโปรแกรมที่พลาดไม่ได้คือการเดินเขาสวดสายประคำบนเส้นทางเล็ก ๆ ที่ทำขึ้นโดยเฉพาะ ซึ่งผมกับเพื่อนผู้ศักดิ์สิทธิ์(กว่าผม)อีกคนต่างได้รับรัฐธรรมนูญของการใช้โทษบาปด้วยวิธีนี้เพราะทิ้งรอยแผลเป็นจาง ๆ ไว้ที่หัวเข่า หลังจากการแบกทางเขนเบา ๆ จบลง เรามีโอกาสเข้าชมพิพิธภัณฑ์ สถานที่เก็บรักษามงกุฎทองคำของพระมารดาแห่งฟาติมาซึ่งบุญราศีพระสัน

ตะปายอห์นปอลที่สองได้ตรัสสั่งให้นำลูกกระสุนปืนซึ่งเกือบพรากรมหายใจของพระองค์มาบรรจุไว้ตรงใจกลางของมงกุฏ จากนั้นเราเข้าไปขอพรพระภายในสักการสถานพร้อมทั้งเยี่ยมหลุมศพบุญราศีฟรังซิสโกบุญราศียาซินทาและซิสเตอร์ลูเซีย ซึ่งนอนพักผ่อนอย่างสงบอยู่ในบริเวณปีกทั้งสองข้างของสักการสถาน เป็นประจักษ์พยานยืนยันถึงความเชื่อศรัทธาในพระแม่มารีย์ให้กับคริสตชนทุกคน หลังอาหารมื้อเที่ยงที่น่าจดจำ เราพร้อมใจกันออกตามหาบ้านของบุญราศีนบนเส้นทางของเด็กเลี้ยงแกะที่นำพาฝูงแกะของตนไปพบเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ และเป็นเส้นทางเดียวกันที่มีสถานที่ระลึกถึงพระมหาทหารมานิลิปัสภาค กลุ่มของเราค่อย ๆ เดินผ่านสวนมะกอกสองข้างทางซึ่งอาจได้เคยร่วมกันเป็นพยานถึงชีวิตเล็ก ๆ ทั้งสามชีวิตแห่งหมู่บ้านฟาติมาในช่วงเวลาเกือบร้อยปีที่ผ่านมา บ้ายสลักคำพูดของพระมารดาพร้อมทั้งของเด็กเลี้ยงแกะทั้งสามที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งการประจักษ์ตั้งไว้ริมทางเป็นระยะ ๆ เพื่อปลุกเร้าหัวใจนักแสวงบุญให้มั่นคงในความเชื่อศรัทธา เราเดินต่อไปและหยุดสวดภาวนา ณ สถานที่ซึ่งพระมารดาทรงประจักษ์มาในเดือนสิงหาคมปี 1917 จากนั้น เราเดินมาถึงบริเวณที่มีรั้วเหล็กกันล้อม กลุ่มรูปปั้นที่ตั้งอยู่กลางวงล้อมและป้ายบอกเราว่า ณ ที่นี้คือสถานที่ซึ่งเทวดาประจำประเทศโปรตุเกสได้ประจักษ์มาเพื่อเชิญชวนให้เด็กทั้งสามสวดภาวนา วอนขอพระเมตตาของพระเจ้าเพื่อสันติภาพของโลก ก่อนอัญเชิญศีลมหาสนิทให้กับพวกเขา บนเส้นทางสายนี้นำทางเราต่อไปยังบ้านเกิดของซิสเตอร์ลูเซีย บ้านเกิดของบุญราศีฟรังซิสโกและบุญราศียาซินทาซึ่งเป็นญาติพี่น้องกัน ห้องต่าง ๆ และข้าวของเครื่องใช้ยังถูกเก็บรักษาไว้ในสภาพเดิม แต่ห้องที่สะอาดใจผมที่สุดกลับเป็นห้องที่บุญราศีฟรังซิสโกสิ้นชีวิตในอีกไม่กี่ปีภายหลังการประจักษ์ เติงนอนที่ท่านฝากลมหายใจสุดท้ายไว้บนแผ่นดินนี้ยังตั้งอยู่ที่เดิม ทางเขนเหนือหัวเตียง ผ้าพันคอ หมวก กระเป๋าและข้าวของเครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ ผมพยายามจินตนาการไปถึงช่วงเวลาสุดท้ายแห่งชีวิตบนโลกนี้ของท่านในบ้านหลังเล็ก ๆ ที่ฟาติมา ดินแดนที่แม่พระเสด็จมาหาท่าน สมาชิกสามคนในกลุ่มของเราได้มีโอกาสยื่นโพสท์ท่าถ่ายรูปตรงจุดที่เด็กน้อยทั้งสามได้เคยฝากรูปของพวกเขาไว้

ที่ข้างกำแพงหินซึ่งเราจะพบได้ตามโปสการ์ดและในหนังสือเกี่ยวกับการประจักษ์ที่ฟาติมา เรามีโอกาสสวดภาวนาถึงพวกท่านทั้งสามคนภายในบ้านของท่านก่อนจะออกเดินต่อไป ชาวบ้านในหมู่บ้านหลายคนเปิดบ้านจำหน่ายรูปพระและของที่ระลึก ราคาถูกกว่าร้านจำหน่ายรูปพระในบริเวณสักการสถาน เราเลือกเข้าไปหาซื้อของที่ระลึกในบ้านหลังที่อยู่เยื้องกับบ้านของบุญราศีฟรังซิสโก ได้พูดคุยทักทายกับเจ้าของบ้านอารมณ์ดีที่ขณะนี้กลายเป็นแม่ค้าสูงวัย จนได้ทราบว่าเขาทั้งสองคนคือหลานสาวแท้ ๆ ของบุญราศีฟรังซิสโกเพราะบิดาของเธอเป็นน้องชายแท้ ๆ ของท่านและเธอยังใช้ชื่อที่น้ารักว่ายาซินทา คุณยายยาซินทาคงถูกโหลกกับพวกเราซึ่งอุดหนุนสินค้าของเธอ เธอจึงกรุณาแนะนำชีวประวัติโดยสังเขปของครอบครัว ความสัมพันธ์กับบุญราศีสาวเธอถ่ายภาพร่วมกับหลานสาวของบุญราศีทั้งสองคนก่อนที่เธอจะใจดีพาเราไปยังบ้านของพ่อคุณแม่ที่อยู่ติดกันและให้เราได้ชมพระธาตุบางชิ้นของบุญราศี ชิ้นส่วนโลงศพของบุญราศียาซินทาซึ่งศพของท่านไม่เนาเปื่อยไปตามกาลเวลารวมทั้งตุ้มหูข้างหนึ่งของท่าน ผมได้เห็นภาพขาวดำซีด ๆ ภาพหนึ่งเป็นเด็กสามคนยืนเรียงกันด้านหน้าโคร่งไม้ที่ก่อสูงขึ้นไปกลางทุ่งโล่งตรงจุดที่มีการประจักษ์ซึ่งต่อมาบริเวณนี้ได้สร้างเป็นอาคารกระจกสำหรับถวายบูชาขอพระคุณและสวดภาวนานั่นเอง เรากล่าวคำลาคุณป้าทั้งสองคนและเดินกลับสักการสถาน ค่าคืนนี้เราพร้อมสวดสวดสวดและแห่โคมถวายเกียรติแด่พระมารดาแห่งฟาติมาอีกครั้งด้วยความประทับใจ แสงไฟจากโคมที่ถูกชูขึ้นส่องประกายปลั่ง ความเชื่อและศรัทธาของมวลสัตบุรุษปลุกกำลังใจของเราให้ก้าวต่อไปบนเส้นทางแห่งการดำเนินชีวิตตามพระวาจาด้วยความเชื่อสัตย์มั่นคง เช้าวันรุ่งขึ้น เราโบกมือลาฟาติมา สถานที่ซึ่งความทรงจำมากมายได้ก่อกำเนิดขึ้น แสงประทีปแห่งความหวังของมวลชนถูกปลุกเร้าให้ลุกโชนขึ้นใหม่ เพื่อตอกย้ำคำสัญญาแห่งการประทับอยู่ของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขาที่ยังคงเป็นจริงไม่ว่ากาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าใดดุจดั่งรุ่งอรุณยามเช้าที่หวนกลับมาใหม่เสมอ และความช่วยเหลือของพระองค์ผ่านมาทางคำสอนอภิวอนขอของพระแม่มารีย์ มารดาของชาวเราทุกคน **๕**

DaDa Sound

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
 อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สนโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com
E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ตะแกรงและโครงสร้าง FRP

- ไม่ผุกร่อน
- ดูแลรักษาง่าย
- มีความแข็งแรงสูง
- ไม่รบกวนคลื่นวิทยุ
- ไม่นำกระแสไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายง่าย ไม่ยุ่งยากในการติดตั้ง
- มีผิวหน้ากันลื่น
- ไม่ลามไฟ
- กันกระแทก

ผลิตภัณฑ์บันได Fiberglass
Fiberglass Stair Solutions

■ ชั้นบันได
Stair treads

■ แผ่นครอบบันได
Stair tread covers

การใช้งาน

Applications

■ ตะแกรง Fiberglass molded
Fiberglass molded gratings

■ ตะแกรง Fiberglass moltruded
Fiberglass moltruded gratings

949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

949 SUPPLIES CO., LTD.

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: marketing@949supplies.com www.949supplies.com

ASSUMPTION COLLEGE English Program (EP) at Rama II Campus โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร
ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ
อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร
โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

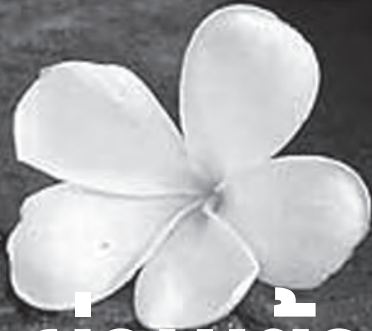
โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เฉยญาติ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

จินตรา กาญจนบัตร์

ผ่านเข้ามาในชีวิต

หลายสิ่งหลายอย่างได้ผ่านเข้ามาในชีวิต ทั้งเรื่องสุข เรื่องทุกข์ ซึ่งดิฉันเองก็ได้สัมผัสเหมือน คนทั่วไป จึงอยากแบ่งปันและเล่าสู่กันฟัง...

เมื่อเราสร้างบ้านที่ชะอำเสร็จเรียบร้อย ดิฉัน ก็มีสมาชิกใหม่เข้ามาเยือน นั่นก็คือ สุนัขจรจัด 1 ตัว เป็นพันธุ์ไทยแท้ นิสัยดี แสนรู้ เป็นมิตรกับทุกคน และรักเจ้าของ แยกไปใครมาต่างชื่นชมในความน่ารัก และรู้มารยาทโดยที่เราไม่ต้องสอน หรือดูว่าทำให้เราต่างเอ็นดู และรักมัน...มันชื่อ เกาลัด เพราะสีขนเป็นสีน้ำตาลแกมแดง เมื่อใดที่เรารับประทานอาหาร เจ้าเกาลัดจะมาหมอบใกล้ๆ ไม่เคยรบกวนหรือขออาหารจากใคร มันแค่นอนเฉยๆ

ภายหลัง เจ้าเกาลัดก็ออกลูกมาถึง 2 ครอบกรวมแล้ว 11 ตัว มันคือสิ่งที่ดิฉันกังวลมากเพราะสุนัขไทยคนไม่นิยมเลี้ยง เขาชอบพันธุ์ฝรั่งมากกว่า แต่ด้วยการที่ลูกๆ ของมันโฆษณาคุณสมบัติของตนเอง ให้คนรอบข้างได้เห็นถึงความน่ารัก ฉลาด และแสนรู้ของมัน ทำให้ผู้ที่ได้เห็นต่างก็ขอเอาลูกๆ ของเจ้าเกาลัดกลับไปเลี้ยงกันจนเหลือเพียงตัวเดียว ถ้าไม่มีใครเอาดิฉันคงดูแลพวกมันไม่ไหวแน่

แล้วอยู่มาวันหนึ่ง ก็มีสุนัขพันธุ์ทาง เพศผู้ อีกตัวหนึ่งเดินเข้ามาที่สนามหน้าบ้าน ทุกคนต่างจับไล่ให้ออกไป “ไม่ต้องการสมาชิกเพิ่มอีกแล้ว กลัวเลี้ยงไม่ไหว” แต่ไม่ว่าพวกเราจะจับไล่อย่างไร “เจ้าต่าง” (สีขนขาวมีจุดดำๆ) มันก็ตี้อยากๆ มันไม่ยอมไปไหน ที่สุดมันก็ชนะใจพวกเรา ซึ่งดิฉันเข้าใจว่ามันคงไม่มีที่พึ่งจริงๆ มันจึงขอสมัครเข้าบ้านของเราที่ชะอำ จ.เพชรบุรี เราจำใจรับมันไว้อีกตัว

ดิฉันและสามีก็แวะไปพักผ่อนที่นั่นเป็นครั้งคราว โดยมีคนสวน และคนดูแลบ้าน ช่วยดูแลสุนัขทั้ง 3 ตัว...ด้วยความผูกพันทำให้เราสนิทกับพวกมันมาก เมื่อใดที่เรานั่งอยู่หน้าทะเล เพื่อพักผ่อนและดูธรรมชาติที่สวยงาม ทั้งยามเช้าที่พระอาทิตย์โผล่ขึ้นจากขอบฟ้า หรือยามเย็นที่ท้องฟ้ามีสีเหลืองส้มอ่อนๆ ช่างงดงามเกินคำบรรยาย ดิฉันจะขอบพระคุณพระเจ้าเสมอที่ทำให้ดิฉันได้สัมผัสกับสิ่งสวยงามต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น และมีความสุขอยู่กับครอบครัว

ดิฉันดีใจที่เราได้มีโอกาสช่วยสัตว์เหล่านี้ ให้ความรัก ความเข้าใจ และความรู้สึกที่ดีกับมัน เรา

ดิฉันดีใจที่เราได้มีโอกาสช่วยสัตว์เหล่านี้ ให้ความรัก
ความเข้าใจ และความรู้สึกที่ดีกับมัน
เราสื่อสารกันโดยสายตาที่เอื้ออาทร
และลูบหัวมันทุกครั้งที่พบกัน ก้มให้อาหารการกิน
แก่พวกมัน พุดจาติๆ ไม่ตะคอก...
สุนัขเหล่านี้รับรู้ได้จากแววตาชื่อๆ และกระดิกหาง

สื่อสารกันโดยสายตาที่เอื้ออาทร และลูบหัวมันทุกครั้งที่พบกัน ทั้งให้อาหารการกินแก่พวกมัน พุดจาติๆ ไม่ตะคอก... สุนัขเหล่านี้รับรู้ได้จากแววตาชื่อๆ และกระดิกหาง

ทุกครั้งที่พวกมันเห็นรถยนต์ของเราแล่นมาจอดในบ้าน พวกมันต่างวิ่งมาโดยเร็ว มันจำเสียงรถของเราได้โดยไม่ต้องบีบแตร มันหูไว้มาก มันดีใจอย่างเห็นได้ชัด กระโดดโลดเต้น ร้องโหยหวนกันใหญ่ คงอยากให้เจ้าของรับรู้ความรู้สึกของมัน

เจ้าต่าง สุนัขแสนรู้ตัวนี้มีอะไรที่แตกต่างจากตัวอื่น เมื่อใดที่ดิฉันลงไปว่ายน้ำในทะเลหน้าบ้าน มันจะวิ่งตรงลงไปเล่นน้ำทะเลด้วยทุกครั้ง แม้น้ำจะลึกเพียงใดมันก็ยังว่ายได้อย่างไม่กลัวภัยใดๆ คลื่นจะแรงมันก็จะอยู่ใกล้ๆ เจ้าของ ยามใดที่มันเหนื่อยแล้ว มันจะวิ่งไปนอนเฝ้าอยู่ที่ชายหาดคอยจ้องดูว่าดิฉันทำอะไรอยู่ มันช่างซื่อสัตย์และกตัญญูต่อเจ้าของ

ทุกวันนี้มันจะมองดูคลื่นลม และจ้องดูทะเลอันกว้าง ดิฉันไม่เข้าใจว่า เหตุใดมันจึงชอบและรักทะเลได้ถึงเพียงนี้ มันไม่เคยเบื่อกับภาพน้ำทะเลสีฟ้าเลย จนดิฉันต้องถามเจ้าต่างบ่อยๆ ว่า “เจ้าชอบดูทะเล และคลื่นถึงเพียงนี้เชียวหรือ?” มันมองหน้าและหันกลับไปจ้องดูผืนน้ำต่อไป

มาระยะหลังๆ นี้ เจ้าต่างแกล้งมาก สายตาฝ้าฟาง หูเริ่มหนวก เดินเหินลำบาก แต่ก็ยังชอบไปอยู่หน้าทะเล และชอบไปเดินเล่นแถบสันเขื่อนด้วยความเคยชิน...

เมื่อไม่นานมานี้ ดิฉันไปบ้านที่ชะอำอีก ครั้งนี้ไม่มีเสียงร้องโหยหวนต้อนรับเรา “ไม่เห็นเงาเจ้าต่างเลย มันอยู่ที่ไหน?” ...

ที่สุด คนสวนได้บอกกับเราว่า เมื่อไม่นานมานี้ ในวันที่ทะเลมีคลื่นลมแรง คลื่นใหญ่ลูกหนึ่ง ที่ซัดขึ้นฝั่งได้ม้วนคลื่นร่างของเจ้าต่างลงสู่ทะเลไปแล้ว มันจากเราไปแล้ว...ดิฉันน้ำตาซึม คิดถึงสภาพของมัน มันคงจะตกใจและตะเกียกตะกายจะว่ายหาฝั่ง เรื่องราวทุกอย่างของเจ้าต่างจบลงแล้ว เหลือไว้แต่เพียงความทรงจำ เราได้แต่ระลึกถึงความจงรักภักดีที่มันมีต่อเรา มันก็มีชีวิตจิตใจเหมือนคน มีทั้งดีใจและเศร้า แม้จะเป็นสัตว์ตัวหนึ่ง แต่เจ้าต่างเป็นเพื่อนแท้ของดิฉันจนถึงวันสุดท้ายของมันเลยนะครับ

ดิฉันอยากบอกว่า คนหรือสัตว์ก็เหมือนกัน ถ้าเราให้ความรัก ความเอื้ออาทรความห่วงใย มีเมตตากรุณาต่อกันและกัน ท่านก็จะได้รับมิตรภาพ ความรู้สึกดีๆ ที่จะจารึกไว้ในความทรงจำตลอดไปคะ ☺

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญอากาธา St. AGATHA Virgin and Martyr ศตวรรษที่ 3 (พรหมจารีและมรณสักขี) ฉลอง 5 กุมภาพันธ์

นักบุญอากาธา มรณสักขีแห่งคาทาเนีย (CATANIA) เธอเป็นเด็กสาวชาวคริสต์ เธอมีหน้าตางดงาม และเธอได้ผู้อภิเษกชีวิต และตั้งใจถือพรหมจรรย์ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเยซูเจ้า พระมหาไถ่... ความงามของเธอเป็นที่เลื่องลือจนให้ คิวินติอานุส รองผู้สำเร็จราชการจึงแสดงความจำนงขอแต่งงานกับเธอ และมีคำสั่งให้นำตัวเธอมาพบ อากาธาไม่ยอมลดละความศรัทธาในองค์พระเยซูเจ้า ไม่ว่าท่านเจ้าเมืองจะเสนอให้อะไรให้ก็ตาม

อากาธาประกาศว่าเธอเป็นคริสตชน และได้ตั้งใจอุทิศตนถือพรหมจรรย์ เพื่อถวายเกียรติพระเจ้าแล้วไม่ขอแต่งงานกับใครทั้งนั้น ท่านเจ้าเมืองโกรธจัด สั่งให้จับเธอไปทรมานอย่างเหี้ยมโหด ด้วยการใช้กรรไกรตัดเต้านม จากนั้นจึงโยนเธอเข้ากองไฟ แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโปรดให้เธอรอดตาย โดยให้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยรักษาบาดแผลที่หน้าอกของเธอจนหายสนิท และยังถูกสั่งให้เอาตัวไปขังบนกองไฟ แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบันดาลให้เกิดแผ่นดินไหวทำให้เธอรอดพ้นจากกองไฟนั้น แต่ถูกจับล่ามโซ่ตีตรวน ทบตีอย่างแสนสาหัส และนำไปขังคุกอีก ใน

ที่สุดสาวน้อยอากาธาผู้เหนื่อยอ่อนได้สวดอ้อนวอนขอให้พ้นจากการทรมานอันร้ายกาจเหล่านี้ ที่สุดเธอลิ้นใจอย่างสงบในคุกมีดนั้น

หลังจากอากาธาเสียชีวิตได้ปีเศษ ชาวเมืองคาทาเนียนำผ้าคลุมหน้าของเธอจากหลุมศพมาผูกไว้ที่ปลายหอก ชูขึ้นประจัญหน้ากับธรรมาลาที่ไหลจากภูเขาไฟเอตนา ทำให้เปลวไฟและธรรมาลานั้นไหลไปทางอื่น... ชาวเมืองคาทาเนียจึงรอดจากภัยพิบัติ ซึ่งปาฏิหาริย์นี้ทำให้คนจำนวนมากหันมานับถือศาสนาคริสต์...นักบุญอากาธาได้รับการเกียรติอย่างมากในหมู่เกาะซิซิลี (SICILY) และเป็นต้นกำเนิดเมืองคาทาเนีย ประเทศอิตาลี

หนึ่งในงานศิลปะ รูปของท่านนักบุญอากาธา มักถือใบปาล์มไว้ในมือ อันเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะของบรรดานักบุญที่ได้รับทรมาน และอีกมือหนึ่งอาจถือจานใส่เต้านม นอกจากนี้อาจมีกรรไกรเล่มโตหรือคีมปากนกแก้ว ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ทรมานเธอ นักบุญอากาธา มักสวมผ้าคลุมหน้าผืนยาว โดยมีที่มาจากปาฏิหาริย์ที่เธอช่วยให้เมืองคาทาเนียปลอดภัยจากการระเบิดของภูเขาไฟเอตนา ❧

UA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วทันทีด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสะท้อนความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน อีเอสซีเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แยก 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เวลา.... เดินหน้า ไม่มีถอย

หนึ่งเดือนแรกผ่านไป หลายคนอาจรู้สึกว้าวเพียงจะนับถอยหลังไปเคาน์ดาวน์ ดูพลุ ฉลองปีใหม่ได้ไม่กี่วัน เดือนนี้ ก้าวเข้าสู่เดือนกุมภาพันธ์ เดือนที่สองของปีแล้ว

ใครมีเชื้อสายจีน วันตรุษจีน ปีใหม่จีน เพิ่งจุดประทัด เซดลิ่งโต ผ่านกันไปหมาดๆ และอีกเพียงสองเดือนข้างหน้า ในช่วงเดือนเมษายนที่กำลังจะมาถึง มีคนจำนวนมาก เตรียมพร้อมจะไปฉลองปีใหม่ไทยกัน

ต่อจากนั้น..... อีก 11 เดือนข้างหน้า จะมีการเตรียมฉลองวันคริสตมาสกันต่อ

ในระหว่างปี จะมีวันหยุดให้พักเป็นช่วงๆ ซึ่งในประเทศไทยเองมีวันหยุดนักขัตฤกษ์มากถึง 15 วันต่อปี ในช่วงต้นปี (มกราคม และกุมภาพันธ์) ก่อนกลางปี (เมษายนและพฤษภาคม) และท้ายปี (ธันวาคม) ดูเป็นช่วงที่ผู้คนจะมีความสุข เพราะได้หยุดยาว ได้พบปะครอบครัวอย่างพร้อมหน้า ได้เฉลิมฉลอง พักผ่อนกัน

แต่เพียงรู้ว่าอีกไม่กี่วัน จะวันหยุดยาวอีกแล้ว..... ความสุขก็ก่อตัวขึ้นมาได้

แต่ช่วงเดือนใดไม่มีวันหยุด จะกร่อย จำเจ เบื่อๆ เหนื่อยๆ

ที่แย่ไปกว่า คือ เบื่อๆ ซึมๆ มึนๆ เซ็งๆ ไม่ว่าจะเทศกาล หรือไม่เทศกาล จะหยุดยาว หรือไม่ได้หยุด

เราลองมาดูคำนวณตัวเลขของเวลาในหนึ่งปี ในหน่วยนับที่ต่างกันดู ว่าจะมีตัวเลขเป็นเช่นไรกันบ้าง

ถ้าหน่วยนับเป็นปี จากมกราคม ถึงธันวาคม ในปีเดียวกัน เรานับเป็น 1 ปี

ถ้าหน่วยนับเป็นเดือน หนึ่งปี เท่ากับ 12 เดือน

ถ้าหน่วยนับเป็นวัน หนึ่งปี เท่ากับ 365 วัน

ถ้าหน่วยนับเป็นชั่วโมง หนึ่งปี เท่ากับ 8,760 ชั่วโมง

ถ้าหน่วยนับเป็นนาที หนึ่งปี เรามีเวลาตั้ง 525,600 นาที

และ.... ถ้าหน่วยนับเป็นวินาที หนึ่งปี เรามีเวลาถึง 31,536,000 วินาที

ถ้าจะคิดคำนวณกันเล่นๆ เดือนมกราคม เวลาผ่านไปแล้ว ถึง 31 วัน คิดเป็น 744 ชั่วโมง หรือ 44,640 นาที หรือ 2,678,400 วินาที

คำถามคือ..... ผ่านไปแล้วหนึ่งเดือน เวลาผ่านไปอย่างเปล่าประโยชน์ หรือเวลาผ่านไปอย่างมีประโยชน์

และถ้าหากคำนวณตามอายุที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบัน.... เวลาที่ผ่านเลยไปแล้วของชีวิตเรา คิดเป็นจำนวนปี จำนวนเดือน จำนวนวัน จำนวนชั่วโมง จำนวนนาที หรือจำนวนวินาทีเท่ากับเท่าใด

“เวลา” เป็นสิ่งที่เป็นธรรมชาติกับชีวิตคนทุกคน ทุกคนมีเวลาในหนึ่งวันเท่ากัน แต่การใช้เวลาของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน

คนรวยไม่อาจซื้อเวลามาเพิ่ม คนจนก็ไม่อาจขายเวลาไปให้ใครได้

เวลาที่คนแต่ละคนใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ ในแต่ละวัน เท่ากันทุกคน มีเพียงช่วงเวลาที่คนแต่ละคนใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ที่มีความแตกต่างกัน ช่วงชีวิตบางคนสั้น ช่วงชีวิตบางคนยาว

การที่มีช่วงชีวิตที่ยาวหรือสั้น ไม่ได้บ่งบอกถึงความคุ้มค่าหรือคุณค่าแห่งการใช้ชีวิตของคนๆ หนึ่งได้ และแม้จะมีเวลาของการอยู่บนโลกในจำนวนปีและจำนวนวันที่เท่ากัน การใช้เวลาของคนแต่ละคน ก็ยังมีความต่างกันออกไป

เราเองใช้เวลาอย่างมีคุณภาพ ให้สมกับเวลาที่มีในชีวิตกันแล้วหรือยัง

หลายคน ยังนั่งรอเวลา โดยไม่ได้ทำอะไรให้ดีขึ้น แม้จะไม่มีสิ่งใดที่แย่ง แต่ก็ไม่มีการผลิตดอกออกผลขึ้น จากเวลาที่ผ่านไป

เหมือนประโยคที่ว่า “หายใจให้เวลาหมดไปวันๆ”

คนอีกจำนวนไม่น้อย ที่ใช้เวลาปัจจุบันจมปลักไปกับเวลาในอดีต มัวแต่ย้อนคิดในสิ่งที่ทำมา ในเชิงย่ำคิด เริงเสียดาย จนกลายเป็นเสียเวลา..... ด้วยคำพูดที่ว่า.....

“รู้อย่างนี้ละ... ฉันคง.....” “ไม่น่าเลย.... ทำไมตอนนั้น ฉันถึงทำ/ไม่ทำสิ่งนั้นนะ” “ทำไมเหตุการณ์นี้ ต้องเกิดกับฉันด้วย” “แล้วทำไมไม่บอกก่อนละ ..... ถ้าบอกก่อนนะ ฉันคงจะ.....”

ข้ออดีตที่พลาดไป ด้วยคำพูดที่แก้ไขอะไรไม่ได้..... เพราะเป็นคำพูดของการย้อนอดีตแบบลอยๆ ภาพที่ปรากฏจริงที่ต้องประสบในปัจจุบัน

กลับมองไม่เห็น ดึงดันจะย้อนมองภาพอดีต พุดบันแต่อยากกลับไป ณ เวลาอดีตที่จบไปอย่างไม่มีวันหวนกลับให้ได้

ภาพอดีตที่แยะ จะมองให้ตัวเองแพ้ แล้วมัวแต่ต่อกย้ำความพลาด หรือ กลับด้านมองใหม่เพื่อแก้ไขในปัจจุบัน หยุดการปั่นหัวตัวเองจนหมดแรงกู่

เพราะ..... เวลาที่ผ่านไปแล้ว..... เราไม่อาจขอหรือทำให้เวลาหวนคืนกลับมาได้ สิ่งที่เราสามารถกระทำได้ คือการหาทางปรับแก้ในปัจจุบันให้ได้

เมื่อปัจจุบันเริ่มดี อดีตก็จะดีขึ้น อนาคตมีแนวโน้มจะดีได้

กะพริบตาที่ พอเปลือกตาเปิดขึ้น ช่วงเวลาแห่งการกะพริบตานั้น กลายเป็นอดีตไปแล้ว สิ่งที่เราคิดว่าเป็นอนาคต อีกห้านาที ห้าวัน ห้าปี เมื่อเวลาอนาคตค่อยๆ เดินทางมาถึง มันจะกลายเป็นปัจจุบัน.....และกลายเป็นอดีตไปอีกแล้ว.....

ทุก ๆ วินาทีที่ผ่านไป คืออดีต การพยายามปรับปรุงภาพความคิด ปรับความรู้สึก เปลี่ยนการกระทำใหม่อย่างสดๆ ในปัจจุบัน ย่อมสร้างประสบการณ์ใหม่อย่างหมาดๆ ให้กับเราเองได้

จงใช้เวลาในปัจจุบัน ในการคิดเพื่อแก้ไข (อดีต) แทนการแก้ตัว หรือมัวแต่เสียดายอารมณ์กับสิ่งที่ผ่านไปแล้ว.... จงบอกว่าประโยคใหม่กับตนเองว่า “ฉันพลาดที่ (เหตุการณ์ที่ได้กระทำในอดีต)..... และฉันพร้อมที่จะแก้ไขใหม่ (ในปัจจุบัน) ด้วยการ.....”

สิ่งที่น่าเสียใจและน่าเสียดายที่สุดในชีวิต ไม่ใช่สิ่งที่เคยทำผิดพลาดมาแล้ว .... แต่เป็นสิ่งที่ยังไม่คิดจะทำให้ดีขึ้นได้ เมื่อทำมันได้ต่างหาก ในช่วงเวลาสดๆ ณ ปัจจุบันที่ทำได้อย่างทันที

แบบฟอร์ม สมัครสมาชิกใหม่

จุดประสงค์

- สมัครสมาชิกใหม่   ต่ออายุสมาชิก

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

อุดมसार (รายสัปดาห์ 1 ปี 52 ฉบับ 400 บาท)

อุดมสถานต์ (รายเดือน 1 ปี 12 ฉบับ 400 บาท)

(ชำระล่วงหน้า 5 ปี, 10 ปี มีของที่ระลึกมอบให้โดยได้ส่งเงินมาเป็นจำนวน.....บาท

โดยทาง เงินสด

ธนาคารดี ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120 ในนาม “ซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์”

เช็คขีดคร่อม ส่งจ่าย “การพิมพ์คาทอลิก”

โอนเงินเข้าบัญชีสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซอยโอเรียนเต็ล

ในนาม “การพิมพ์คาทอลิก” บัญชีเลขที่ 226-0-006040

* กรณีโอนเงินกรุณา FAX. ใบสลิป (Pay in) กลับไปยังการพิมพ์ฯ หรือโทรศัพท์แจ้งให้ทราบด้วย เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการชำระเงิน และออกใบเสร็จรับเงิน

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“เมล็ดพันธุ์”

เขาคัดสรรเอาไว้ใช้เพาะปลูก
เลือกให้ถูกตามวิธีมีให้เห็น
ฤดูกาลผ่านยาวคราวจำเป็น
ฝนชุ่มเย็นก็คงได้ลงแรงแ

เตรียมผืนดินเอาไว้ให้พอเหมาะ
เลือกเฉพาะเมล็ดดีที่ทนแสง
เพื่อจะได้ต้นพันธุ์อันแข็งแรง
เมื่อรากแทงใบพินต้นเติบโต

หมั่นดูแลให้งามตามจังหวะ
เพื่อที่จะได้ฝักที่หนักโข
ผลผลิตมากมายหลายกิโล
ยามผลโตเก็บขายคงหลายตัวค์

ชีวิตคนเหมือนกันกับการปลูก
เพื่อหลานลูกสุขสบายเมื่อภายหลัง
ต้องบ่มเพาะเหมาะความตามกำลัง
พึงระวังต้นแบบที่แยบยล

เรากำได้ให้เห็นเป็นตัวอย่าง
คงไม่ต่างลูกไม้ที่ให้ผล
เลือกสิ่งดีกันไว้ใช้สอนคน
ดอกและผลไม่กลายเป็นสายพันธุ์

ว่าด้วย หนังเข้าชิงออสการ์ และThe Hobbit ภาคสอง

ประกาศรายชื่อหนังและนักแสดงที่ได้เข้าชิงในสาขาต่างๆ ไปเรียบร้อยแล้ว สำหรับรางวัลออสการ์ ครั้งที่ 86 เมื่อวันที่ 16 ม.ค.ที่ผ่านมา หนังของปี 2013 ที่สมาชิกสมาคมเลือกให้เป็นหนังยอดเยี่ยม มีอยู่ด้วยกันเก้าเรื่อง หลายเรื่องเข้าฉายในโรงหนังบ้านเราไปแล้วเช่น Gravity, American Hustle และกำลังเข้าฉายอยู่คือ Captain Phillips และ 12 Years a Slave และเรื่องที่กำลังจะได้ดูกัน ได้แก่ Dallas Buyers Club, The Wolf of Wall Street และ Her ส่วนที่ยังไม่แน่ว่าจะได้ดูหรือไม่คือ Nebraska และ Philomena

หลังประกาศชื่อ มีหลายสาขาที่เป็นไปตามคาด แต่บางเรื่องที่ว่ารางวัลจากนักวิจารณ์มาหลายสถาบันกลับไม่มีชื่อเข้าชิงหนังยอดเยี่ยม เช่นหนังชีวิตนักดนตรีโพล์คยุด '60s เรื่อง Inside Llewyn Davis โดยเฉพาะสาขาดารานำชายปีนี้ การแข่งขันค่อนข้างสูง ดาราซึ่งใครๆ ก็รักและคว้าวอส์การ์มาแล้วสองครั้งอย่าง ทอม แฮงค์ ปีที่ผ่านมาเล่นหนังเด่นสองเรื่องคือ Captain Phillips และ Saving Mr.Banks ไม่มีชื่อเข้าชิง เช่น

เดียวกับนักแสดงรุ่นใหญ่อีกคนคือ โรเบิร์ต เรดฟอร์ด ที่เล่นหนังทั้งเรื่องอยู่คนเดียวใน All Is Lost รวมไปถึง ฮิวคิน ฟีนิกซ์ หนังเรื่อง Her ที่เขานำแสดงได้รับเสียงชื่นชมสูงแต่ชื่อก็ไม่ปรากฏในสาขานี้เช่นกัน

เช่นเดียวกับสาขาดารานำหญิงที่รายชื่อผู้เข้าชิงมีทั้งยอดเยี่ยมฝีมือจากฝั่งอังกฤษทั้ง จูดี เดนซ์ (Philomena) และ เคท แบลนเชตต์ (Blue Jasmine) รวมไปถึงนักแสดงอเมริกันที่คว้าวอส์การ์มาแล้ว 3 ครั้งอย่าง เมอร์ลีสตริฟ (August : Osage County) เราจึงไม่เห็นชื่อ เอ็มมา สโอมป์สัน (Saving Mr.Banks) ส่วนในสาขาสมทบหญิง คะเนนโหวตที่ โอปราห์ วินฟรีย์ (The Butler) ได้จึงไม่เพียงพอที่จะให้เธอเบียดเข้าเป็นหนึ่งในห้าผู้เข้าชิง

อีกหนึ่งสาขาที่น่าสนใจคือหนังต่างประเทศยอดเยี่ยมที่ประเทศเรายังฝันอยู่ว่าสักวันหนึ่งจะมีโอกาสได้เข้าชิงกับเขาบ้าง แต่ปีนี้เพื่อนบ้านเราก็ก้มพухาทำสำเร็จแล้วคือ The Missing Picture ที่ร่วมสร้างกับฝรั่งเศสสะท้อนเรื่องราวประเทศช่วง

ที่ต้องทนทุกข์กับเขมรแดง อีกหนึ่งผลงานจากเอเชียที่สร้างชื่อในเวทีออสการ์ปีนี้เป็นเรื่อง The Grandmaster ผลงานกำกับของหว่องกาไว ตัวแทนจากฮ่องกง แม้จะไม่มีชื่อในสาขาหนังต่างประเทศ แต่ได้เสนอชื่อเข้าชิงในสาขาถ่ายภาพและเครื่องแต่งกาย

ต้องติดตามวันประกาศผลต่อไปในเช้าวันที่ 3 มี.ค. ตามเวลาบ้านเรา ว่านักแสดงและทีมงานของหนังเรื่องใดจะคว้าตุ๊กตาทองได้บ้าง ส่วนหนังที่ได้ดูช่วงวันสิ้นปีที่ผ่านมาคือ The Hobbit : The Desolation of Smaug ได้เข้าชิงออสการ์สามสาขาด้วยกัน ได้แก่ วิชาการ เอฟเฟกต์, ลำดับเสียงและมิซซเสียง ซึ่งหนังเรื่องนี้สามในไตรภาค The Lord of the Rings คือ The Return of the King เคยสร้างประวัติศาสตร์บนเวทีออสการ์มาแล้วด้วยการคว้าตุ๊กตาทองถึง 11 สาขา

The Lord of the Rings ผลงานกำกับของ ปีเตอร์ แจ็คสัน ดัดแปลงจากวรรณกรรมของ เจ.อาร์.อาร์. โทลคีน นักเขียนที่เป็นอาจารย์ด้านภาษาและวรรณคดีอังกฤษ หนังสืมีตัวละครที่เราไม่มีทางพบในโลกแห่งความเป็นจริงที่สร้างความเพลิดเพลินได้อย่างดี และยังมีความเข้มข้นของเรื่องราว ฉากแอ็กชันจริงจังลุ้นระทึก ความรักที่ต้องพบอุปสรรค มิตรภาพระหว่างเพื่อน หรือแม้แต่ดูเทคนิคพิเศษของหนังและโลกทัศน์อันสวยงามน่าตื่นตาตื่นใจของนิวซีแลนด์ในหนังก็นับว่าคุ้มค่าแล้ว

ใครที่ได้ดู The Lords ต่างรอดอยดู The Hobbit ที่แจ็คสันมารับหน้าที่กำกับแทนกิลเลอร์โม เดล โตโร ที่ถอนตัวไป แต่ยังมีชื่อในเครดิตร่วมเขียนบทกับแจ็คสันและทีมเขียนบทจาก The Lords ตอนแรกสงสัยเหมือนกันว่า “ฮอบบิท” เป็นหนังสือเพียงเล่มเดียว ต่างจาก The Lords ที่มีสามเล่ม แล้วจะทำออกมา

เป็นไตรภาคได้อย่างไร จนได้ดูภาคแรกคือ The Hobbit : An Unexpected Journey จึงได้คำตอบว่านอกจากแจ็คสันจะถ่ายทอดเรื่องราวตามหนังสือแล้ว เขายังเพิ่มเติมเรื่องราวเข้าไปอีกมาก โดยเฉพาะส่วนที่ต้องการให้เชื่อมโยงกับไตรภาค The Lords โทนของเรื่องและฉากแอ็กชันมีความเข้มข้นมากกว่าในหนังสือที่แม้จะเป็นเรื่องราวผจญภัย แต่ผู้เขียนเล่าแบบสบายๆ ปล่อยมุขตลกเป็นระยะๆ เพื่อพูดคุยโดยตรงกับผู้อ่านที่เป็นเยาวชน

The Hobbit 2 ยังคงพาเราติดตาม บิลโบ แบ๊กกิ้นส์ ที่ร่วมเดินทางไปกับพ่อมดแกนดัล์ฟ และคนแคระ 13 คน จุดหมายปลายทางอยู่ที่เพชรล้ำค่าของกษัตริย์คนแคระที่มังกรสมอร์กผู้ดุร้ายครอบครองอยู่ในดินแดนที่เคยเป็นของคนแคระ แต่ถูกมังกรทำลายสิ้น ในภาคนี้พวกเขาต้องเอาตัวรอดหลายครั้งเช่นกัน ทั้งจากคนที่แปลงร่างเป็นหมีได้ แมงมุมยักษ์ในป่าเบิร์กวูด และเอลฟ์ที่ไม่ได้เป็นมิตรกับพวกเขา หนังสืถ่ายทอดฉากที่พวกเขาหนีออกมาโดยลงไปอยู่ในถ้ำลึกลับได้สนุกมาก และเกือบจะเสียท่าในเมืองทะเลสาบที่เคยรุ่งเรืองและในที่สุดไซริคนาได้สำเร็จ จนแบ๊กกิ้นส์ได้ไปเผชิญหน้ากับสมอร์ก ที่ให้คนดูได้ลุ้นสนุกเช่นเดียวกับภาคแรกที่ฮอบบิทผู้นี้พบแหวนสำคัญและต้องเผชิญหน้ากับกอลลัม

ในฉากที่แบ๊กกิ้นส์ที่แสดงโดย มาร์ติน ฟรีแมน เผชิญหน้ากับสมอร์กที่ให้เสียงโดย เบเนดิกต์ คัมเบอร์เบทซ์ หลายคนคงคิดถึงซีรีส์ Sherlock ที่ฟรีแมนเล่นเป็นหมอวัตสัน และคัมเบอร์เบทซ์เป็นเชอร์ล็อก โฮล์มส์ ผมเองได้ดูซีรีส์เรื่องนี้ไปตอนเดี๋ยวก็นึกอดอกตใจจนคิดว่าต้องไปหามาดูตั้งแต่ตอนแรก ส่วนภารกิจของฮอบบิทผู้นี้ ต้องผจญภัยกับอะไรบางอย่างและกลับบ้านมาเพื่อส่งแหวนต่อให้โฟโรโดน่าไปทำลายได้อย่างไร ต้องติดตามในภาคจบกันปลายปีนี้. ☺

โตตามโค้งตะวัน

นริศ มณีชา

ด้วยหัวใจแห่งรักและกรุณา

เดือนที่ผ่านมา ฉันได้ยื่นได้ฟังเรื่องเล่าจากชีวิตจริงของคุณครูอาสาท่านหนึ่ง ผมรู้สึกทั้งและประทับใจในความมีน้ำใจ ความกล้าหาญ และหัวใจของคุณครูที่มีต่อลูกศิษย์เป็นอย่างมาก... จนผมอดไม่ได้ที่จะเอ่ยปากขออนุญาตคุณครูนำเรื่องเล่าเหล่านี้มาแบ่งปันกับท่านผู้อ่าน เพราะเห็นว่าจะเป็นที่แรงบันดาลใจ เป็นแบบอย่าง เป็นแนวทางในการดูแลเด็กๆ เยาวชน และคนรอบข้าง... คุณครูตอบว่า ยินดีแบ่งปัน ถ้าผมเห็นว่ามิใช่ประโยชน์ต่อผู้อ่าน...

เรื่องที่ 1: มีก้อย ทำอย่างไรดี?

วัยรุ่นหญิงคนหนึ่งเข้ามาบอกครูอาสาว่า เธอมีท้องกับแฟนหนุ่ม แฟนของเธอบอกให้ไปทำแท้ง เธอมีความทุกข์ใจมาก ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี... ครูอาสาคนนั้นบอกเธออย่างตรงไปตรงมาว่า เด็กเกิดมาแล้วอย่าทำแท้งเลย ให้ไปบอกพ่อแม่ของเธอ จะได้แก้ไขปัญหานี้ได้... วัยรุ่นหญิงตอบครูว่า ถ้าพ่อแม่ของเธอรู้ คงเอาตายแน่ เพราะพ่อแม่เป็นคนเคร่งศาสนา รวมทั้งเพื่อนบ้านด้วย... ครูอาสาบอกเธอว่า ไม่ต้องกังวลอะไร ครูจะไปบอกพ่อแม่ให้เอง ให้เธอช่วยพาครูไปหาพ่อแม่เธอก็แล้วกัน...

เมื่อไปถึงทางที่จะเข้าบ้านของวัยรุ่นหญิง เธอบอกครูว่าเธอกลัวมาก ครูอาสาตอบเธอว่า ไม่เป็นไร ให้เธอรออยู่ที่นั่นก่อน ครูจะเข้าไปคุยกับพ่อแม่ของเธอเอง... เมื่อครูเข้าไปที่บ้านพบพ่อแม่ของวัยรุ่นหญิง ครูแนะนำตัวเองว่าเป็นครูของลูกสาว พ่อแม่ยิ้มและดีใจว่าครูมาเยี่ยมถึงที่บ้าน รีบกุ๊กก๊วยหาน้ำมาต้อนรับ ครูอาสาที่ชวนพ่อแม่คุยโดยยังไม่บอกเรื่องราวของวัยรุ่นหญิง ... ครูจึงทราบที่พ่อของวัยรุ่นหญิงมีความชำนาญด้านการเลี้ยงไก่ชน เขารักในงานนี้มาก และเชิญครูไปดูไก่ที่เขาดูแลมาอย่างดี ครูก็เดินไปดูและถามด้วยความสนใจถึงขั้นตอนการเลี้ยง การดูแลไก่ชนของเขา... เขารู้สึกว่า ลูกหัว ลูกตัวไก่ที่เขารักและชื่นชมพร้อมไปกับเล่าให้ครูฟังอย่างมีชีวิตชีวา...

ครูก็ฟังอย่างตั้งใจ...พอถึงช่วงเวลาหนึ่ง... ครูก็ถามพ่อแม่ว่า ระหว่างไก่ออกกับลูกสาว พ่อแม่รักอย่างไร

มากกว่ากัน... พ่อของวัยรุ่นหญิงได้ยื่นคำถามก็หนึ่งสักพัก และตอบอย่างตลกๆ ว่า... รักเท่าๆ กันมั้ง... ยังไงเขารักลูกสาวมากกว่าอยู่แล้ว แต่เขาก็รักไก่อด้วย แต่เขาไม่รู้ว่าจะดูแลลูกสาวอย่างไรดี เขารู้แต่ว่าจะดูแลไก่อให้มีความสุขและสมบูรณ์แข็งแรงได้อย่างไร...

ครูอาสาตอบพ่อแม่ว่า ก็ดูแลลูกสาวให้เหมือนกับที่ดูแลไก่อก็แล้วกัน... เพราะตอนนี้ลูกสาวของเขาต้องการความรักและการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพราะลูกสาวของเขามีท้องอยู่ในท้องแล้ว... พ่อแม่ได้ยินคำพูดของครูก็ตกใจ นิ่งอึ้งไป... ครูอาสาที่เลยเรียกวัยรุ่นหญิงเข้ามาหา... พ่อแม่ก็เข้าไปกอดลูกสาวแล้วร้องไห้ด้วยกันทั้งสามคน... พ่อแม่บอกว่าจะดูแลลูกสาวอย่างดี... พ่อกังวลว่าจะทำอย่างไรดีไปดีเพราะเพื่อนบ้านของเขาก็เป็นคนเคร่งศาสนา ถ้าเพื่อนบ้านรู้จะเกิดอะไรขึ้นกับลูกสาว... ครูแนะนำว่า มีญาติหรือคนสนิทที่ลูกสาวจะไปพักด้วยในระหว่างนี้จนกว่าจะคลอดลูกได้ไหม... ที่สุดพ่อกับแม่ก็คิดว่าจะพาลูกสาวไปพักบ้านญาติที่อยู่ต่างจังหวัด... และทั้งพ่อแม่ลูกก็ขอบคุณครูอาสาที่ช่วยให้ครอบครัวของเขารักกันและดูแลกันมากยิ่งขึ้น

วัยรุ่นหญิงคนนี้ก็เลี้ยงลูกจนราว 1 ขวบ แล้วพ่อแม่ของเธอก็รับมาดูแลต่อที่บ้าน ส่วนตัวเธอก็อยู่ต่างจังหวัดกับญาติและกลับมาเรียนอีกครั้งหนึ่ง

เรื่องที่ 2 : วัยรุ่น 7 รุม 1

เย็นวันหนึ่ง วัยรุ่นชาย อายุราว 15 ปีคนหนึ่งโทรมาหาครูอาสาและบอกครูว่า เขากำลังหนีกลุ่มคู่อริ 7 คนที่ถือไม้เข้ามาจะทำร้ายเขา ตอนนี้เขาหลบอยู่ชั้น 3 ของอาคารร้างแห่งหนึ่ง คู่อริของเขาอยู่ด้านล่าง เขาถามครูว่า เขาจะอย่างไรดี ตอนนี้เขากลัวมาก... ครูถามเขาว่า เขาอยู่ที่ไหน พอทราบแล้วครูก็ขับรถมอเตอร์ไซด์คันเล็กไปที่อาคารร้างนั้นทันที... พอมาถึงครูก็พบวัยรุ่น 7 คนนั้นถือไม้ยืนรออยู่ด้านล่างของอาคาร กำลังจะเข้าไปตามหาวัยรุ่นชายที่ซ่อนอยู่... ครูจึงเข้าไปคุยว่า ทำอะไรกันอยู่ ... วัยรุ่นชายเหล่านั้นไม่รู้จักรักครูและบอกว่าอย่ามายุ่งกับพวกเขา...

ระหว่างนั้นครูได้ยื่นเสียงรถขายไอศกรีมผ่านมา ครูจึงเรียกให้หยุด และบอกกับกลุ่มวัยรุ่นว่า มากินไอศกรีมกันดีกว่า... พวกเขาถามว่าจะเลี้ยงหรือเปล่านั้น... ครูตอบว่า เลี้ยงดี มากินดี แต่ก่อนจะเข้ามาหยิบไอศกรีม วางไม้ไว้ก่อนนะ เดี่ยวคนขายจะตกใจกลัว... วัยรุ่นทั้ง 7 คนโยนไม้ทิ้งและเดินเข้าไปที่รถขายไอศกรีม... วัยรุ่นบางคนก็ตะโกนถามครูว่า เอาเยอะๆ ได้ไหม บางคนถามว่า เอากลับบ้านได้ไหม เอาไปฝากน้องได้ไหม...ครูยิ้มและตอบว่าได้เลย ก็แบ่งก็ได้ ครูเลี้ยงเอง...วัยรุ่นก็ตื่นเต้นว่าจริงหรือ ก็แบ่งก็ได้หรือ... และก็กรูกันเข้าไปหยิบไอศกรีมตามที่พวกเขาต้องการ

พอได้ไอศกรีมครบแล้ว พวกเขา ก็เริ่มกินไอศกรีม ครูถามว่าชอบไอศกรีมไหม พวกเขาตอบว่า ชอบ ชอบ... ครูถามต่อว่าชอบเพราะอะไร ก็ได้รับคำตอบว่า เพราะมันเย็นดี... ครูก็ถามต่อว่า รู้ไหมว่ากินไอศกรีมอย่างไรให้อร่อย... พวกเขา มองครูอย่างสงสัยถามว่า ต้องมีวิธีกินด้วยหรือ... ครูตอบว่า ใช่ อยากรู้ไหมล่ะ... พวกเขา พักหน้าอยากรู้... ครูจึงตอบว่ากินไอศกรีมให้อร่อยต้องค่อยๆกิน... กลุ่มวัยรุ่นก็ค่อยๆกินไอศกรีมช้าลง... ครูถามว่าอร่อยมากขึ้นไหม... พวกเขาตอบทันทีว่า เอ่อ ก็อร่อยๆมากขึ้นนะ ... ครูถามต่อไปว่า รู้ไหมว่ามีวิธีกินให้อร่อยกว่านี้อีก... พวกเขา มองครูและถามว่า มีอีกหรือ... ครูตอบว่า ใช่ อยากรู้ไหม... พวกเขา พักหน้า... ครูหนึ่ง ลักครู่และตอบว่า... มันอยู่ที่ตรงนี้ ... ครูพูดพร้อมกับวางมือไปที่หน้าอกตรงกับหัวใจของวัยรุ่นคนหนึ่ง... กินให้อร่อยต้องเย็นที่ใจด้วย... พวกเขา ได้ยินแล้วก็สงบนิ่งและกินไอศกรีมต่อไปอย่างเงียบๆ... หลังจากนั้น วัยรุ่นทั้ง 7 คนก็ค่อยๆทยอยกันกลับบ้าน ส่วนใหญ่ก็รีบกลับบ้าน ไอศกรีมไปฝากคนที่บ้าน เพราะกลัวว่าไอศกรีมจะละลายเสียก่อน... จนลืมวัยรุ่นชายที่พวกเขาตั้งใจจะมาให้ร้าย... วัยรุ่นคนหนึ่งวิ่งกลับมาขอบคุณคุณครูว่าขอบคุณซะที่เลี้ยงไอศกรีมที่เย็นๆ และอร่อย ... ครูก็ตะโกนถามวัยรุ่นทั้งหมดว่า เฮ้ย ไม้นี้ไม่เอามาแล้วหรือ พวกเขาต่างตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า ไม่เอาแล้ว แล้วก็วิ่งแข่งกันกลับบ้าน...

เมื่อครูพบวัยรุ่นชายที่หนีคู่อริขึ้นไปบนอาคารร้างและบอกว่าวัยรุ่นคู่อริของเขากลับบ้านไปหมดแล้ว... วัยรุ่นชายก็ถามครูอาสาด้วยความประหลาด

ใจว่า ครูครับ ครูทำอะไรครับ... ครูก็ยิ้มให้เขาแทนคำตอบ...

ต่อมาภายหลังครูมีโอกาสมพบกับวัยรุ่นบางคนในกลุ่มนี้อีกครั้งหนึ่ง เขาวิ่งเข้ามาทักว่า พี่เคยเลี้ยงไอศกรีมเขา และถามครูว่าจะไปไหนพี่ ครูบอกว่าจะไปสอนหนังสือ และชวนว่าไปด้วยกันหรือเปล่า เขาตอบว่า ก็ไม่มีตังค์ เรียนไม่ได้ บางคนก็พ่อแม่ไม่ให้เรียน... ครูบอกไม่ต้องเรียนก็ได้ แคไปดูๆก็ได้... พวกเขา ก็ตามไปดู... แม้จะเป็นแค่เพียงวันเดียวเท่านั้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นส่งผลต่อชีวิตของวัยรุ่นกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก... เพราะ...หลังจากนั้นไม่นานวัยรุ่นกลุ่มนี้ก็ค่อยๆมาสมัครเข้าเรียน และเพื่อนๆร่วมกลุ่มของเขา ก็ค่อยๆสมัครเรียนตามกันมาจนเกือบทั้งกลุ่ม

ในที่สุด วัยรุ่น 2 คนในกลุ่มนี้ยังคงโทรส่งข่าวให้ครูทราบว่าเขา กำลังเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยอยู่... ดูเหมือนว่า พวกเขาอยากให้ครูรับรู้และชื่นชมในสิ่งที่เขาทำในวันนี้...

เรื่องที่ 3 : นึกเรียนไปมาเรียน

เมื่อเริ่มงานครูอาสาในชุมชนแห่งหนึ่ง ครูประจำบอกว่า มีนักเรียนอยู่ห้องหนึ่งที่มาสายเป็นประจำกว่าจะมาครบก็เกือบจบคาบเรียนแล้ว ผลการเรียนก็แย่มากด้วย... วันแรกของการสอน ครูอาสาท่านนี้ ก็เริ่มด้วยการเข้าสอนตามเวลา เห็นนักเรียนมา 1 คน หลังจากทักทายนักเรียนแล้ว ครูก็เริ่มสอนทันที นักเรียนถามว่า ครูจะไม่รอเพื่อนๆมาก่อนหรือ ครูยิ้ม ไม่ตอบอะไร และสอนต่อไป... นักเรียนค่อยๆทยอยเข้ามาเรียนเรื่อยๆ นักเรียนที่มาทีหลังถามครูว่า เขาตามไม่ทัน ไม่รู้เรื่องเลย ครูช่วยอธิบายใหม่ได้ไหม... ครูก็ยิ้ม ไม่ตอบอะไร สอนต่อจนจบ และเดินออกจากห้องเรียน

ครูทำเช่นนี้ตลอดทุกคาบเรียน ... จนกระทั่งนักเรียนมาเรียนตรงตามเวลามากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ จาก 1 คนเป็น 5 เป็น 10 เป็น 20 เป็น 30 กว่าคน... ทุกครั้งที่นักเรียนมาตรงเวลา ครูจะให้นักเรียนตบมือให้กับตัวเอง ยิ้มให้กับตัวเอง และชื่นชมตัวเองว่า เจ๋งสุดยอด ให้รางวัลตัวเองโดยการตบมือ เป็นอย่างนี้ทุกวัน ... คนที่เรียนไม่ทัน ครูก็ให้เพื่อนที่มาก่อนช่วยสอนให้จนนักเรียนเข้าใจมากขึ้น จนกระทั่งเหลือ

นักเรียนคนหนึ่งที่ยังคงมาสายอยู่ เป็นนักเรียนหัวโจกประจำห้อง แต่พอมาสาย ก็มักจะยกมือในระหว่างที่ครูสอน และถามอยู่เสมอว่า ครูครับผมไม่เข้าใจ สอนใหม่ได้ไหม... ครูก็ยิ้มๆ และสอนต่อไป สอบจบคาบก็เดินออกเหมือนเดิม ...

จนกระทั่งวันหนึ่งครูมาสอนก็พบว่า นักเรียนหัวโจกคนนี้มาก่อนเวลาเรียน เป็นคนแรกของห้อง ครูเดินเข้ามาเห็น ยิ้มๆ แต่ก็ยังไม่พูดอะไร ครูเตรียมการสอนไปอย่างเงียบๆ... จนนักเรียนคนอื่นๆทยอยกันมาเห็นนักเรียนคนนี้มาก่อนก็เชียวว่า อ้าว วันนี้มาก่อน ผนตกแน่เลย... ครูสังเกตเห็นว่า เขา นั่งเงียบๆ คล้ายๆกับว่าจะเขินอาย ... พอนักเรียนมาครบแล้ว ครูก็โค้งคำนับนักเรียนอยู่หน้าห้อง แล้วครูก็ปรบมือและบอกว่าปรบมือให้นักเรียนหัวโจกคนนี้ที่มาก่อนเพื่อน ครูรู้สึกดีใจและขอบคุณที่เขามาตรงต่อเวลา และบอกให้เพื่อนวันนี้เราจะไม่ปรบมือให้กับตัวเอง แต่เราจะปรบมือให้กับเพื่อนคนนี้เพื่อเป็นการขอบคุณที่เขามาก่อนใคร ตรงต่อเวลา และชื่นชมกับความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยวที่กล้ามาตรงต่อเวลาให้ได้ ... เพื่อนก็ปรบมือเป็นการใหญ่ พร้อมกับส่งเสียงหัวเราะด้วยความยินดี... นักเรียนหัวโจกก็ยิ้ม ครูก็ยิ้มให้ ... และก็เริ่มการเรียนตามปกติ... ส่วนบทเรียนที่เขาไม่เข้าใจ ครูก็ให้เขาถามเป็นการส่วนตัวได้ และบอกให้เพื่อนๆ ช่วยสอนเขาด้วย ถ้าหากเป็นไปได้ เวลาเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุด...ครูบอกว่า ครูจะสอนเพิ่มเติมให้นักเรียนคนนี้ ถ้าเพื่อนๆอยากมาช่วยกันสอน ช่วยกันเรียนก็มาได้ นักเรียนก็มาเรียนกันเกือบหมดทุกคน...

หลังจากนั้นผลการเรียนของนักเรียนก็ดีขึ้น ... คุณครูประจำที่ประหลาดใจว่า ทำไมนักเรียนห้องนี้ถึงมาเรียนเต็มห้องและตรงต่อเวลาได้ ก็ถามครูอาสาว่า ทำอย่างไร ครูอาสาตอบด้วยรอยยิ้มว่า ใช้ความอดทน ใจเย็น และเป็นมิตร ... คุณครูบอกผู้เขียนภายหลังว่า ไม่มีการตี ดุด่าว่ากล่าว หรือกริยาที่แสดงว่านักเรียนผิด มีแต่ความเงียบ รอยยิ้ม และความอดทน เป็นหัวใจสำคัญ ... ที่สุดท้ายเขาก็ประสบความสำเร็จเรียนจบมัธยมปลายยกชั้น ...

คุณครูบอกว่า ครูใช้เวลาเป็นเดือนๆกว่านักเรียนๆจะมาเรียนกันได้หมด และตรงต่อเวลาทั้งหมด

คน... นอกนั้นครูให้ข้อคิดเพิ่มเติมว่า... การสร้างความไว้วางใจให้นักเรียนวางใจในตัวเราได้เป็นอีกสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก...

จริงๆแล้วนักเรียนวัยรุ่นกลุ่มนี้น่าเห็นใจเพราะพวกเขามาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ มีปัญหาครอบครัวกันทุกคน มีการทะเลาะกันบ้าง ตีกันบ้าง ขาดความอบอุ่นบ้าง ตัดยาบ้าง กว่าพวกเขาจะคิดได้และกลับมาเรียนก็อายุมากขึ้นแล้ว แต่หลายคนก็ยังคุ้นชินกับเฮี้ยวๆ ป่วนๆ เกเรๆอยู่มาบ้าง น้อยบ้าง...

เรื่องราวอันสวยงามที่ตามมาอีกประการหนึ่งก็คือ นักเรียนเหล่านี้ ต่อมาภายหลังก็สนิทกับคุณครู... พวกเขาชวนครูไปดื่มน้ำชา มีเรื่องราวอะไรก็เล่าให้ครูฟังตลอด... และเขามักบอกครูว่าไม่ต้องเลี้ยงน้ำชาพวกเขา พวกเขาจะเลี้ยงตัวเอง ครูก็ยิ้มๆ และการพบกันครั้งต่อๆมา ครูก็จะหิ้วขนมมาฝากพวกเขา ... แม้เวลาจะผ่านไปหลายปีแล้ว ...ปัจจุบันนักเรียนกลุ่มนี้ก็ยังคงมาทักทายคุณครูทางอีเมล หรือโทรมาปรึกษาคุณครูบ้างเป็นบางครั้งคราว...

เป็นอย่างไรบ้างครับ สำหรับ 3 เรื่อง 3 รัช กับชีวิตนักเรียน และชีวิตคุณครู... ผมชอบการดูแลเอาใจใส่ของคุณครูอาสาท่านนี้ที่มีต่อนักเรียน พ่อ แม่ของนักเรียน แม้สถานการณ์ที่เสี่ยงต่อความรุนแรงก็กลับแปรเปลี่ยนสู่ความสงบสันติได้... ขอขอบคุณในความมีน้ำใจแบ่งปันเรื่องเล่าจากชีวิตจริงให้กับเราทุกคน... เรื่องราวเหล่านี้ทำให้ผมเชื่อมั่นว่าหัวใจอันสวยงามของทุกคนที่ปรารถนาจะเห็นความรัก ความกรุณา ความเข้าใจกันนั้น เป็นหัวใจที่จะนำเราให้หลุดคิด ทำ อย่างสร้างสรรค์และงดงาม... ขอพระเยซูเจ้าเป็นแสงสว่างในหัวใจนำทางทุกๆท่าน และทุกคนในครอบครัวของท่าน ขอแม่พระช่วยวิงวอนเพื่อเราทุกคนด้วยครับ... ขอขอบพระคุณพระเจ้า พระบิดาใจดีของเราทุกคนครับ

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ งามตอบปัญหาชีวิต

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

สำหรับเยาวชนของเราฉบับนี้
ขอแนะนำให้รู้จักกับ ัญญาเวลา สิริมาศ
สกุลกัญญ์ หรือ กราย ค่ะ

ทรายเป็นเยาวชนคนหนึ่งที่ได้ทำงานร่วมกับเยาวชนคาทอลิก ในระดับนิสิตนักศึกษา ตั้งแต่สมัยที่ทรายเป็นนิสิตในชมรมคาทอลิกของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค่ะ เพื่อนๆ ในชมรมกับทรายเป็นช่วยกันจัดค่ายและทำกิจกรรมที่น่าสนใจมาให้สมาชิกในชมรมได้เรียนรู้และพัฒนาตัวเองทั้งในด้านความเชื่อและการทำประโยชน์ให้กับคนอื่นในรูปแบบที่ดึงดูดนักศึกษาค่ะ

จากการเข้าร่วมชมรมนี้เอง ที่ทำให้ทรายเป็นได้มารู้จักกับคุณพ่อคณะเยสุอิต และงานนิสิตนักศึกษาคาทอลิกระดับโลก ซึ่งมีชื่อเรียกเป็นทางการก็คือ ศูนย์ประสานงานนิสิตนักศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย รวมถึงกลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา บ้านเซเวียร์ ด้วย ซึ่งมีที่ทำการอยู่ที่แหล่งรวมกายเตี้ยเวรีเอ เอ๊ะ!!! ไม่ใช่สิ!!! ทรายเป็นหมายถึงที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ นั่นเองค่ะ

ค่ายที่ศูนย์ประสานงานฯ และกลุ่มค่ายอาสาฯ บ้านเซเวียร์ จัดนั้น ทำให้ทรายเป็นได้ค้นพบสิ่งดีๆ ในชีวิตหลากหลายอย่างเลย และทำให้ทรายเป็นได้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นด้วย ที่สำคัญ ค่ายแต่ละค่ายที่เคยเข้าร่วมทำให้ทรายเป็นตระหนักได้ว่า พระเจ้านั้นอยู่ในทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นผู้คนหรือธรรมชาติก็ตามค่ะ

ที่นี้หลอมรวมให้คำว่า “ความเชื่อ” กับ “ชีวิต” เป็นเนื้อเดียวกัน ทั้งยังหลอมรวมให้ “ศาสนา” กับ “การรับผิดชอบต่อสังคม” เป็นเรื่องที่อยู่ควบคู่กันตลอดเวลาด้วย นอกจากนี้แล้ว เวลาที่เราช่วยค่าย เรายังสามารถตั้งคำถามได้อย่างอิสระเพื่อถามตอบเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อและการใช้ชีวิตของเรา ในกิจกรรมอย่าง “สงสัย ไม่ผิด ไม่เชื่อ ไม่บาป” ที่ทำให้ความเชื่อที่เรามีต่อพระนั้นลุ่มลึกขึ้นอีกด้วย การร่วมค่ายนักศึกษาคาทอลิก จึงเป็นเสมือนความคุ้มค่าในชีวิตที่ทรายเป็นไม่เคยนึกเสียเวลาที่ได้ใช้ไปเลยละ

การได้มาร่วมค่ายกับเพื่อนๆ นักศึกษาจากชมรมคาทอลิกของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ ไม่ว่าจะจากภาคอีสานเหนือ ใต้ กลาง ตะวันออกหรือตก ทำให้เราได้เห็นความหลากหลายของพระที่แต่ละคนมี และพลังที่จะแปรเปลี่ยนสังคม

ยิ่งเราได้เข้าร่วมค่ายนิสิตนักศึกษามากเท่าไร ก็ยิ่งเปิดตาให้เราได้รู้จักตัวเองและสังคมมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ด้วยการเรียนรู้ผ่านกระบวนการการสัมผัสปัญหา ความทุกข์ ความสุขและชีวิตจริงของผู้คนในสังคม การไตร่ตรองจากเหตุการณ์

นั้นๆ และการแสวงหาหนทางและกำหนดข้อตั้งใจที่จะรับใช้ผู้อื่นและธรรมชาติ ให้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ เหมือนจิตตารมณ์ของคุณเยสุอิตที่ว่า “Ad Majorem Dei Gloriam” นั่นคือ “เพื่อเทิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น” ค่ะ

จุดที่ประทับใจมากๆ ตอนที่เราได้มาร่วมค่ายนั้นคือการที่คุณพ่อมาร์โซ โปโรโป, เอส.เจ. และพี่ริศมนีชา ผู้เป็นจิตตาศิการสมัยนั้น ได้เชื่อมโยงศาสนาเข้ากับทุกอณูของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสังคมปัจจุบัน ทำให้รู้จักวิเคราะห์และรู้เท่าทันกลไกในสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและความเชื่อของเรา ทั้งยังทำให้เราได้เห็นแบบอย่างของผู้ที่ศรัทธาตัวเองให้สังคม ด้วยการเพียรหาหนทางต่างๆ รวมถึงกิจกรรมที่สนุกสนาน และการภาวนาที่แปลกใหม่มากมาย เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้รู้จักตัวเอง ได้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น ได้ทำประโยชน์เพื่อสังคม อีกทั้งยังหลอมรวมให้ความเชื่อในพระเจ้าแปรเปลี่ยนเป็นการปฏิบัติรับใช้ผู้คนและธรรมชาติในทุกพื้นที่ที่ทำได้ มิใช่แต่เพียงการสวดภาวนาและการเข้าร่วมมิสซาในวัดเท่านั้น แต่มีการปฏิบัติรับใช้ผู้อื่นด้วยความรักอย่างเป็นรูปธรรมนอกวัดด้วย เหมือนวลีที่เรามักจะพูดกันบ่อยๆ ว่า “ให้ท้องฟ้าเป็นหลังคาโบสถ์” นั่นเองค่ะ

สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นแรงบันดาลใจให้ทรายเป็นค้นพบกระแสเรียกของตนเอง ที่จะมาทำงานกับน้องๆ นิสิตนักศึกษา ซึ่งได้เริ่มทำตั้งแต่ตนเองเรียนจบปริญญาตรีใหม่ๆ จนถึงปัจจุบัน ในบทบาทของจิตตาศิการฆราวาสของศูนย์ประสานงานนิสิตนักศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย และกลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา บ้านเซเวียร์ ค่ะ ทรายเป็นพบว่า ชีวิตของเรามีค่ามากยิ่งขึ้น เมื่อเราได้ช่วยให้ผู้อื่นค้นพบพระพรของตนเอง และแบ่งปันพระพรนั้นๆ เพื่อประโยชน์ของคนในสังคมค่ะ

สิ่งที่ตนเองมีส่วนร่วมทำกับกิจกรรมต่างๆ คือ การสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงาน มีความเป็นผู้ให้ได้พัฒนาความเชื่อของตนเองและมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงสนับสนุนให้เขาได้ค้นพบคุณค่าของตนเองและแสวงหาพระเจ้าที่อยู่ในทุกเหตุการณ์ในชีวิต ผ่านการจัดอบรม การจัดค่ายอาสา หรือการจัดกระบวนการต่างๆ ที่จะช่วยให้น้องๆ นักศึกษาได้ไตร่ตรอง และเรียน

รู้ในหัวข้อหรือสถานการณ์สังคมที่นักศึกษาสนใจและให้ความสำคัญค่ะ

ทรายเชื่อว่า สิ่งที่เป็นรูปธรรมที่จะช่วยให้นักศึกษาได้ใกล้ชิดพระเจ้ามากยิ่งขึ้น หรือมีความเชื่อที่หนักแน่นขึ้น คือการที่เราได้ออกไปแสวงหาประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิต จากผู้คนและจากธรรมชาติ และกลับมาย้อนมองว่า เมื่อเราเห็นสังคมของเราเป็นแบบนี้ เราคิดว่าพระเจ้าจะทำอะไรกับสถานการณ์เหล่านั้น พร้อมตั้งคำถามกับตนเองว่า แล้วฉันจะทำอะไรเพื่อมีส่วนร่วมในการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าบนโลกนี้ ค่ายนิสิตนักศึกษาคาทอลิก และค่ายอาสา ก็เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะเปิดประสบการณ์ให้เราใกล้ชิดพระเจ้าได้มากขึ้นค่ะ

ความตั้งใจของทรายหลังจากกลับจากงานเยาวชนเอเชียที่ประเทศเกาหลี คือ การแบ่งปันชีวิตความเชื่อ และประสบการณ์การทำงานของจิตใจขณะที่ได้ไปสัมผัสชีวิต

ที่เกาหลี รวมถึง การจัดอบรมให้กับนิสิตนักศึกษาและเยาวชนในพื้นที่ที่ตนเองสามารถทำได้ค่ะ

สิ่งสุดท้ายที่ยากฝากกับน้องๆ เยาวชน คือ ทรายเชื่อมั่นในพลังของเยาวชน และความงดงามที่มีอยู่ในหัวใจของเยาวชน ทั้งยังเชื่อว่า เยาวชนมีสิ่งดีในตนเองอีกมากที่ตนเองอาจจะยังไม่ค้นพบ หรือค้นพบแล้วแต่อาจจะยังไม่ได้นำออกมาแบ่งปันให้กับผู้อื่น เพราะฉะนั้น การไปร่วมกิจกรรมต่างๆ นอกห้องเรียนจะช่วยให้เรารู้จักตัวเองมากขึ้นค่ะ และถ้าหากว่าน้องรู้ว่าตัวเองมีของดีอยู่แล้วละก็ ทรายก็ขอชวนมา “ปล่อยของ” กันเยอะๆ นะคะ ตามกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัย และในสังคมก็ได้ค่ะ เพื่อรับใช้ ผู้คน และธรรมชาติ ให้มากยิ่งขึ้นไปค่ะ แล้วเราจะได้รับมากกว่าที่เราได้ให้ไปอย่างไม่น่าเชื่อเลยละค่ะ ๕

www.meenastore.com

จำหน่ายเครื่องประดับจี๊เมียงเขมรนำเข้าจากต่างประเทศ
สวยหรู มีแบบให้เลือกมากมาย ช่วยเสริมบุคลิก
และมีคุณค่าทางจิตใจ (ดูประวัติการสั่งซื้อที่เว็บบอร์ด)
สนใจติดต่อ โทร. 0813992531,
Line id : ron52944

BUBPHA WEDDING

คุณบุบผา พิมพ์เจริญ (คุณคูป)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุบผา เว็คคิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

BUBPHA WEDDING STUDIO

สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพอก ปากน้ำ สนุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS

สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณนัว)

BUBPHA WEDDING

สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(คำพร.) สนุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

วันนี้สำคัญนะลูก

- พระองค์ไม่ทรงต้องกลับใจ
ไม่มีอะไรให้ต้องทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตหนหลัง
ทำไมจึงเสด็จลงมาให้ลูกทำพิธีล้างให้ด้วยเล่า?
- “ให้เป็นเช่นนี้ไปก่อน เพื่อเราจะได้ทำความชอบธรรม
ตามที่พระเจ้าทรงต้องการ”
- ความชอบธรรมคืออะไร?
  - คือพระบุตรจุ่มตัวลงในผืนแผ่นดินโลก
คืนความชอบธรรมที่ครั้งหนึ่งสูญเสียไปเพราะบาปกำเนิด
  - คือพระบุตรมาเป็นเหมือนเราทุกคน
เดินทางมาที่แม่น้ำจอร์แดนยอมรับช่วงเวลานี้
ยุคสมัยแห่งความรอดพ้นที่เริ่มต้นแล้ว
  - และเพื่อเราจะได้เริ่มต้นพระอาณาจักรสวรรค์
ความสัมพันธ์เป็นลูกเป็นพ่อกัน... ด้วยวิธีนี้
- การเดินทางมารับพิธีล้างนี้ เป็นการประกาศ
ยุคแห่งความรอดพ้น ยุคที่เราเผยแก่ลูกว่า
พระเป็นเจ้าคือพระตรีเอกภาพ ที่ลูกไม่เคยรู้มาก่อน
- เสียงพระบิดาตั้งจากท้องฟ้า
พระบุตรทรงจุ่มพระองค์ลงในโลกที่แม่น้ำจอร์แดน
พระจิตเจ้านักพิราบสีขาวที่บินมาเหนือพระบุตร
- วันนี้สำคัญนะลูก..ใครจะมาเป็นอัครสาวกแทนยูดาส
ยังต้องมีชีวิตอยู่รู้เห็นเป็นพยานตั้งแต่วันนี้เลย
(กจ 1:15-22)
วันนี้ลูกอยู่ในยุคแห่งความรอดพ้นของพระเยซูเจ้าแล้ว

27 มกราคม 2014
ภาพ: คำ : พงศ์ ประมวล

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ช. จิรสิริฐฎี เกษมสุข
โรงเรียนอุดมวิททยา จ.ราชบุรี

2 ด.ช. สุกกร ภาคกุลภักย์
โรงเรียนอุดมวิททยา จ.ราชบุรี

3 ด.ช. กรรณก สวัสดิ์
โรงเรียนอุดมวิททยา จ.ราชบุรี

จูเนียร์ โฟโต้

“ยิ้มรับวันสบายๆ”
ผู้ส่ง : น้องอะตอม

“โลกสวยด้วยรอยยิ้ม”
ผู้ส่ง : น้องพินนี่

หลังจากสวดทนต์สรวรค์แจ้งข้าว
หน้าลานมหาวิหารนักบุญเปโตร
สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ทรงให้เด็กชายและหญิงปล่อยนกพิราบ
เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของสันติ

วันอาทิตย์ที่ 26 มกราคม 2014

เพื่อสันติภาพของโลก เพื่อสันติสุขในจิตใจของทุกคน

26 มกราคม 2014

แต่ละวันคือพระพร

แปล/เรียบเรียงโดย
พระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร, C.Ss.R.

แต่ละวันคือพระพร

บทรำพึงพร้อมข้อคิด 365 วัน

หนังสือเล่มล่าสุดของ

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

โดย พระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร, C.Ss.R.

ราคา 150 บาท

ติดต่อสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

แบ่งปัน ปันรัก

เริ่มทำดีตั้งแต่วันนี้... Start Doing Good Today...

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2541

ตรงกับวันก่อตั้งของ มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) ซึ่งตรงกับวันวาเลนไทน์ (วันแห่งความรัก) มูลนิธิฯ ได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสครอบครัวผู้ทุกข์ยากและผู้ยากไร้ ผ่านโครงการเพื่อการศึกษาและพัฒนาเด็ก ส่งเสริมการเรียนรู้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งานด้านการบริการ และสังคมสงเคราะห์ที่ผู้ด้อยโอกาสและครอบครัว ดำเนินงานภายใต้คำขวัญที่ว่า **"แต่ผู้ทุกข์ยาก...จากใจรัก"**

เชิญชวนทุกท่านสามารถเข้าร่วมกิจกรรมแบ่งปัน-ปันรัก...เพื่อเด็กได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **"โครงการแบ่งปันความอím...อímสุขด้วยบุญ"** และ **"โครงการ 1 องค์กร - 1 วันต่อบี...มีนมและอาหารให้น้องท้องอím"** เพียงบริจาคเงิน 3,000 บาทต่อวัน สามารถช่วยเหลือเด็กอายุ 2.5 - 6 ปี จำนวน 200 ราย ได้มีนมและขนมอาหารมื้อเช้า (นม...เพื่อน้องที่ร้องหิว) และอาหารกลางวัน : มื้อเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง ดังนั้นพลังแห่งความรักที่เป็นรูปธรรมนี้ ช่วยทำให้มูลนิธิฯ สามารถนำทรัพยากรไปบริการเด็กได้ต่อเนื่อง แบ่งเบาภาระและลดภาวะเสี่ยงของการขาดแคลนด้านอาหาร เนื่องในวาระโอกาสต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันครบรอบสถาปนาหน่วยงาน วันสำคัญของครอบครัว วันบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม วันทำบุญ การทำกิจกรรม CSR เป็นต้น

สนใจติดต่อร่วมแบ่งปันได้ที่

มูลนิธิ ฟอร์เด็ก 1035/9 ถนนศรีนครินทร์ 35 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทรศัพท์ 0-2721-2983 โทรสาร 02-721-2985

E-mail : info@fordecthai.org , www.fordecthai.org หรือ โอนเงินผ่านบัญชีออมทรัพย์

- ธนาคารกรุงเทพ สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่ 232-0-29388-5
- ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาศรีนครินทร์ (อ่อนนุช) เลขที่ 104-2-08068-0
- ธนาคารทหารไทย สาขาสี่แยกชอยอ่อนนุช-ถนนศรีนครินทร์ เลขที่ 185-2-17200-4 (ฟรีค่าธรรมเนียมทั่วประเทศ)
- หรือ เคาน์เตอร์เซอร์วิส เซเว่น-อีเลฟเว่น ทุกสาขา (นาม ฟอร์เด็ก)

*****(ใบเสร็จรับเงินบริจาคสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี)*****

องค์กรสาธารณกุศล ลำดับที่ 585 องค์กรผู้ทำคุณประโยชน์แก่ผู้อยู่ในภาวะยากลำบากดีเด่น ในปี 2550
องค์กรพัฒนาเอกชนดีเด่นระดับภาคกลาง 2554 (Thailand NGO Award 2011)
รางวัลรองชนะเลิศอันดับสองระดับประเทศ : องค์กรขนาดกลาง 2555 (Thailand NGO Award 2012)
และองค์กรส่งเสริมการเรียนรู้หนังสือดีเด่น 2555 จาก UNESCO (Thailand Literacy Award 2012)

RH รอซัล เอิร์ธ

เวชสำอางอินทรคุณค่า ด้วยสารสกัดจากธรรมชาติ

รอแอล แอร

เจลปิดผอมขาว ให้อินทรีย์น้ำตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องโกรก, ไม่ต้องข้อม, ไม่ต้องหมัก สะดวกในการใช้ เพียงแต้มเจลบนเส้นผมที่ยาว ปลอ่ยให้แห้ง ไม่ต้องล้างออก (ปราศจากสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์)

แชมพูข้าวเหนียวนิล

สกัดจากข้าวเหนียวนิลที่อุดมไปด้วยวิตามินและแร่ธาตุ ผสมผสานกับสารสกัดจากธรรมชาติอื่นๆ เพื่อดูแลเส้นผมโดยเฉพาะ เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้รอแอลแอร ช่วยปรับสีผมให้เข้มขึ้น, ดูเงางามอย่างเป็นธรรมชาติ และป้องกันเส้นผมหงอกก่อนวัย

แชมพูเออร์บิลล์

สกัดจากสมุนไพรธรรมชาติ เช่น กระเม็ง อัญชัน ลูกประคำดีควาย ช่วยในการทำความสะอาดสิ่งสกปรกและสารเคมีที่สะสมอยู่บนเส้นผม ทำให้เส้นผมดกดำ เงางาม แข็งแรงไม่หลุดร่วงง่าย

โทนิคเออร์บิลล์

ด้วยประสิทธิภาพของสารสกัดจากสมุนไพรธรรมชาติ เพื่อการดูแล ผิวฟู ปรับสภาพหนังศีรษะให้มีสุขภาพดี และเส้นผมแข็งแรงไม่หลุดร่วงง่าย

ครีมทาฝ้า

ครีมเนื้อบางเบา อุดมด้วยสารสกัดจากธรรมชาติ เช่น สารสกัดจาก P-Embilca, วิตามินซี, Natural BHA, วิตามิน B3 สารสกัดจากเมล็ดอัญชัน ที่มีประสิทธิภาพต่อ ฝ้า กระ จุดด่างดำ ช่วยลดเมลานินผิวอย่างอ่อนโยน ทำให้ผิวกระจ่างใส เนียนนุ่ม นุ่มนวล (ปราศจากสารไฮโดรควิโนน ที่เป็นอันตรายต่อผิว)

เครื่องดื่มสมุนไพรเพื่อสุขภาพ 18 in 1 (กาแฟ/ชา/โกโก้)

ด้วยการคิดสรรสมุนไพร 15 ชนิด รวมเข้ากับ กาแฟ/ชา/โกโก้ ครีมหอม น้ตาลฟรุคโตส ทำให้ได้เครื่องดื่มผสมสมุนไพรที่ทรงคุณค่า รสกลมกล่อม และดีต่อสุขภาพ เหมาะสำหรับเป็นเครื่องดื่มประจำวัน

สนใจติดต่อ (เพื่อรับส่วนลดพิเศษ) บริษัท รอซัล เอิร์ธ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
1131/349 ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2668-6235 0-2668-6236

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS

AN INNOVATIVE STYLE OF EDUCATIONAL SYSTEM IN THAILAND

โรงเรียนวิเทศบางบัวทอง

โรงเรียนวิเทศเชียงใหม่

โรงเรียนวิเทศราชพฤกษ์

โรงเรียนวิเทศด่านนา

โรงเรียนวิเทศธนบุรี

โรงเรียนวิเทศนครราชสีมา

โรงเรียนธนบุรี

โรงเรียนวิเทศคลองหลวง

โรงเรียนวิเทศกาญจนบุรี

โรงเรียนวิเทศรังสิต

โรงเรียนวิเทศนครปฐม

โรงเรียนวิเทศสายไหม

โรงเรียนวิเทศหนองแขม

โรงเรียนวิเทศนิมิตใหม่

SARASAS WITAED BANGBON
THE INTERNATIONAL EDUCATION PROGRAMME

โรงเรียนวิเทศมีนบุรี

โรงเรียนวิเทศบางบอน

โรงเรียนวิเทศร่มเกล้า

โรงเรียนวิเทศบ้านแพ้ว

โรงเรียนวิเทศสุวรรณภูมิ

โรงเรียนวิเทศพระราม 2

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศสาธิตกนกอนุสรณ์

โรงเรียนสุขสวัสดิ์

โรงเรียนเอกตรา

โรงเรียนประชาอุทิศพิทยาคาร

วรมงคล

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศสาธิต

โรงเรียนพิทยา

โรงเรียนวิเทศศึกษา

โรงเรียนพัฒนา

โรงเรียนสมุทรสาร

โรงเรียนวิเทศชลบุรี

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...

กูเนียร์ไฟโต้ โครงการ 2014

น้องๆ เด็กๆ คนไหนมีภาพยิ้มสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมศึกษาได้เลย ขอภาพแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในสโมสรอุดมศึกษาด้วยดีตลอดมาครับ

เมื่อส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” มาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมาก ๆ เลยครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศึกษา ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซองนนทรี ยานนาวา กทม.10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับ น้องๆ เด็กๆ และสมาชิกสโมสรอุดมศึกษาที่น่ารักทุกคน...ระยะนี้ น้องๆ ที่เคยส่งผลงาน “มุมเด็กศิลป์” รู้สึกว่ากำลัง “เก็บตัว” หรือเตรียมตัวสอบกระมัง จึงไม่ค่อยมีเวลาร่วมสนุกส่งภาพวาดระบายสีชิงรางวัล... ไม่เป็นไรครับ เอาไว้มีเวลาว่างๆ เมื่อไหร่ก็ค่อยแวะมาทักทายและร่วมสนุกกันอีกก็ได้ **ตอนนี้เอาเรื่องการเรียนไว้ก่อนเป็นดีที่สุดครับ...** และน้องๆ ที่สนใจและอยากจะเป็นสมาชิกสโมสรอุดมศึกษาที่รีบกะโดดไปสมัคร แบบรูปถ่าย และส่งไปให้สโมสรได้เลย **“สมัครฟรี”** ยินดีต้อนรับทุกคน ครับ

อ้อ...อย่าลืม!!! พื้นที่ของสโมสรอุดมศึกษาคือ **เวทีของน้องๆ เด็กๆ ทุกคน** ในการแสดงความคิดเห็น แบ่งปันเรื่องราว เขียนเล่าประสบการณ์ เขียนจดหมาย เขียนเรียงความ หรือจะส่งความสามารถพิเศษในด้านต่างๆ มาร่วมแบ่งปันกับเพื่อนๆ สโมสรฯ ก็ได้ เพราะเวทีนี้ยินดีต้อนรับทุกคน และทุกความสามารถ ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องวรกฤต แคล้วเครือ

น้องสรวิษญ์ นิธิพงศ์ไพศาล

น้องณัฐ วังตาล

น้องณัฐนลิน จีนาภักดี

น้องชมพูนุช เรืองขจร

น้องศศิศักดิ์ สุวรรณปากแพรก

น้องวาสิตา ศิริสวัสดิ์

น้องกิตติศักดิ์ สุทธิรัตนาร

น้องอัญชิสรา คล้ายสี

วันวาเลนไทน์ : วันแห่งความรัก

วันวาเลนไทน์ (St. Valentine's Day) มาจากชื่อของนักบุญวาเลนติน ท่านบวชเป็นพระสงฆ์ที่กรุงโรม ท่านเด่นชัดในการถือฤกษ์ฤกษ์ ความยากจน ท่านมีวาทศิลป์ในการเทศน์ที่ประทับใจผู้ฟังอย่างมาก

ในสมัยจักรพรรดิเคลาดิอุส ที่ 2 ได้ออกกฎหมายห้ามราษฎรมีให้มีการแต่งงานกันในเมืองของพระองค์ เพราะทรงเน้นเรื่องการทำศึกสงครามมุ่งสร้างกองทัพที่ยิ่งใหญ่และประสงค์ให้ชายหนุ่มทุกคนต้องเป็นทหาร ทรงเชื่อว่าถ้าไม่มีการแต่งงานผู้ชายจะสนใจแต่การทำศึกสงครามเพียงอย่างเดียว แต่ท่านวาเลนตินไม่เห็นด้วยกับกฎข้อบังคับนี้ และในฐานะผู้นำด้านจิตวิญญาณท่านได้ประกอบพิธีแต่งงานให้กับหนุ่มสาวที่รักกัน ซึ่งท่านจะทำพิธีให้แบบลับๆ ตามบ้านคริสตชน

วันหนึ่ง ข้าราชการทำพิธีแต่งงานนี้ก็ไปถึงพระกรรณของจักรพรรดิเคลาดิอุส พระองค์สั่งให้ทหารไปจับท่านวาเลนตินมาขังคุก ให้ทรมานด้วยไม้ตะบอง ท่านรับทรมานแสนสาหัส และรอคอยการตัดสิน เพราะฝ่าฝืนกฎหมายของจักรพรรดิ

ระหว่างที่ท่านวาเลนตินอยู่ในคุก มีป้าสาวหลายๆ คู่แอบไปเยี่ยมท่านบ่อยๆ และที่คุกแห่งนี้เองท่านยังได้รู้จักหญิงทาสคนหนึ่ง ซึ่งเป็นลูกสาวของอัสเตลิอุส ผู้พิพากษา เธอมาพูดคุยและบอกว่า “ท่านได้ทำสิ่งถูกต้องแล้ว”... และโดยอาศัยพระพรจากพระเจ้าท่านวาเลนตินได้รักษาดวงตาให้หญิงคนนั้นกลับมองเห็นได้ ทั้งผู้พิพากษาและลูกสาวจึงมาเชื่อถือพระเยซูเจ้าว่า “พระคริสต์ทรงเป็นความสว่างของโลก” ขาวนี้ยังทำให้จักรพรรดิโกรธเคืองยิ่งนัก จึงสั่งให้นำตัวท่านวาเลนตินไปประหาร

ท่านวาเลนตินถูกประหารชีวิต ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ.270 และก่อนถูกตัดศีรษะท่านได้ฝากบันทึกลึ้นๆ ถึงเพื่อนคนหนึ่งของท่านว่า “Love from your Valentine”... ต่อมาในปี ค.ศ.496 ท่านได้รับการประกาศแต่งตั้งให้เป็นนักบุญ และกำหนดให้วันที่ 14 กุมภาพันธ์ของทุกปีเป็นวันฉลองนักบุญวาเลนติน เพื่อรำลึกถึงความเชื่อ ความศรัทธา ความกล้าหาญ และความเสียสละของท่าน

ผู้คนทั่วไปถือเอาวันที่ 14 กุมภาพันธ์ วันวาเลนไทน์ เป็นวันแห่งความรัก มีการส่งบัตรอวยพร มอบดอกไม้ ดอกกุหลาบ ขนมหรือช็อกโกแลตแก่กันและกัน... เรื่องราวของวันวาเลนไทน์มีการเล่าขานกันไปหลายๆ ตำนาน บ้างปรับแต่ง เพิ่มเติม และบิดเบือนให้เป็นวันแห่งความรักของหนุ่มสาวเสียส่วนใหญ่...

อ้อ ! ถ้าหากน้องๆ อยากจะให้ขนมหรือดอกไม้กับใครสักคน แต่ไม่มีสตางค์ซื้อเพราะราคาจะแพงมากในช่วงวันวาเลนไทน์ พี่ป้องขอแนะนำให้น้องๆ มอบ “กุหลาบสวรรค์” เพราะพระศาสนจักรถวายพระนามแด่แม่พระว่า “กุหลาบสวรรค์” ซึ่งเป็นเครื่องชี้ชัดถึงฤกษ์ฤกษ์แห่งความรักทั้งปวง... โดยที่น้องๆ สวดบท “วันทามารี๋ย” สวดอย่างตั้งใจ “วอนขอแม่พระอวยพรเขา รักเขาคุ้มครองเขา และให้อภัยเขา...” คำอธิษฐาน “ความรักและกุหลาบสวรรค์” ดอกนี้จะไปถึงคนที่น้องๆ รัก และปรารถนาดีต่อเขาอย่างแน่นอน...เห็นไหมครับว่า น้องๆ สามารถส่งมอบความรักและกุหลาบสวรรค์ที่มีคุณค่านี้ได้โดยไม่ต้องเสียสตางค์ไปซื้อของราคาแพงๆ เลย น้องๆ สามารถส่งได้บ่อยๆ และส่งได้ทุกวัน ครับผม ๕

รักพระคัมภีร์

น้องๆ เคยเข้าไปในสวนผลไม้ เช่น สวนมะม่วง ลิ้ม หรือสวนผัก ขณะมีการเก็บผักหรือผลไม้หรือเปล่า? รู้ไหมว่า ครั้งหนึ่งพระเจ้าได้บอกชาวยิวว่าอย่างไรในเรื่องการเก็บเกี่ยวพืชผล พระองค์บอกว่า อย่าเก็บรวงข้าวหรือองุ่นเสียจนเหี้ยนเตียน แต่ให้เหลือไว้สำหรับคนจน คนต่างถิ่น หรือคนต่างด้าว ที่มาเก็บกินบ้าง...พระองค์เน้นถึงการรู้จักแบ่งปันกับเพื่อนร่วมโลก ในสมัยก่อนคนไม่มีรถ จึงต้องเดินเท้ากัน คนจนหรือคนต่างถิ่นจึงเก็บสิ่งที่เหลือในทุ่งนาหรือในสวนมากิน เพื่อเป็นอาหารประทังชีวิต

เมื่อน้องๆ มีขนมเคยแบ่งปันให้เพื่อนบ้างไหม? หรือน้องกินคนเดียว ที่จริงบางครั้ง การแบ่งปันไม่ใช่ทำได้ง่ายๆ เป็นต้น เมื่อนมอร่อย

หรือเมื่อเราหิวมาก แต่ยังมีคนยากจนบางคนไม่มีแม้กระทั่งข้าวที่จะกินเพื่อประทังความหิว อย่าว่าแต่ขนมอร่อยๆ เลย ฉะนั้นการแบ่งปันจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ไม่ต้องคิดว่า เอาไว้รอก่อน รอก่อน รอก่อน รอก่อน หรือรอให้มีรายได้มากๆ ก่อนแล้วจึงจะแบ่งปันให้คนยากจน คนขัดสน อันที่จริงเวลานี้น้องก็สามารถแบ่งปันได้ถ้าน้องมีน้ำใจเพื่อแม่... พระเจ้ามีน้ำใจกับเรา พระองค์ทรงแบ่งปันท้องฟ้า ท้องทะเล สายน้ำ สายฝน และแสงแดดของพระองค์ให้เราอย่างใจกว้าง

น้องๆ ควรอ่าน พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม ในหนังสือเลวีนิติ บทที่ 19 ในข้อ 9-10 จะได้เข้าใจในความรักของพระเจ้าเป็นเจ้ามากยิ่งขึ้น นะครับ

การ์ตูน...คนดี

“ชอบความ
सानอันท์”

จากการ์ตูน Saint...are ขอบไม้
ถอดความโดย : ครอบครัวนอก

ไขกลองคำถาม

พี่ป๋อง

สวัสดิ์คะพี่ป๋องที่ใจดีที่สุดของสโมสรอุดมคานต์

น้องเนยหวังว่าพี่ป๋องและคณะสโมสรอุดมคานต์คงสบายดีนะคะ น้องเนยต้องขอโทษด้วยนะคะที่ไม่ได้ตอบจดหมายพี่ป๋องเป็นเวลานาน เนื่องจากช่วงนี้น้องเนยเรียนหนักมากคะ น้องเนยขอขอบคุณพี่ป๋องมากที่ส่งจดหมายไปหา น้องเนย น้องเนยดีใจมากที่ได้รับจดหมายจากพี่ป๋องและหนังสือเล่มเล็กๆ ของ คุณพ่อเซซุลา ไชยเดช ที่ชื่อว่า “เราทุกคนต้องมีตะเกียง: ปรอดฉายแสง โดยพร้อมเพรียง” หนังสือเล่มนี้สอนข้อคิดมากมายหลากหลายเลยที่เดียวคะ น้องเนยหวังว่าจะได้อ่านหนังสือต่างๆ ของคณะสโมสรอุดมคานต์อีกนะคะ

น้องเนยมีเรื่อง ‘อะเมสซิ่ง’ ที่จะเล่าให้ฟังคะ... ตอนนี้น้องเนยอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว น้องเนยสมัครสอบ GAT/PAT ไม่ได้เพราะว่าเลขบัตรประชาชนของน้องเนยไปซ้ำกับรุ่นพี่ที่เคยจบไปแล้วสามปี... ทีนี้เข้าไปสมัครกรอกข้อมูลเสร็จและยอมรับเงื่อนไขของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) และกดถัดไปเพื่อที่จะกรอกข้อมูลอื่นๆ และเลือกสนามสอบกับวิชาที่จะสอบ และเราก็ได้รหัสของตนเอง แต่ปรากฏว่าพบหมายเลขบัตรประชาชนนี้ลงทะเบียนในระบบอยู่แล้ว ทั้งๆ ที่ตัวน้องเนยยังไม่เคยสมัครเลย น้องเนยซีเรียสมาก ถึงขั้นร้องไห้ พอตอนจะเข้านอนน้องเนยก็สวดภาวนากับพระเจ้า แต่แล้วรุ่นพี่คนนั้นและครูสาลีนี่ก็ช่วยน้องเนย และให้ส่งแฟกซ์ (FAX) ไปที่ สทศ. นับเป็นเวลาสามวันที่น้องเนยสู้ แต่สุดท้ายวันนี้ทางคณะที่ สทศ. ได้โทรมาหาน้องเนยและบอกกับน้องเนยว่า ได้ยกเลิกที่พี่คนนั้นสมัครผิดไปแล้ว น้องเนยจึงสามารถไปสมัครสอบ GAT/PAT ได้แล้ว... “น้องเนยขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงฟังคำภาวนาของลูก” บางครั้งเรามนุษย์ทุกคนก็ถูกทดสอบจากพระเจ้า ดังนั้นเราอย่าลังเลในคำภาวนาของเรา จงศรัทธาในสิ่งที่เราขอ “อาจจะวันนี้เราล้ม เมื่อล้มได้ เราก็ลุกได้”

น้องเนยมีเรื่องอยากจะทำให้อ่านออกและวางแผนของอนาคตคะ สำหรับการดำเนินงานของโรงเรียนในตอนนี้น่าจะค่อนข้างเยอะมาก... แต่ยังคงมาโรงเรียนเพราะมาช่วยงานครูที่โรงเรียนและเพื่อนๆ อีกมากมาย

สำหรับการวางแผนในอนาคตของน้องเนยคงเริ่มต้นจากการตั้งใจเรียนหนังสือ พยายามทำเกรดเฉลี่ยให้ดีๆ เพื่อที่จะได้เรียนในสาขาวิชาที่ชอบคือคณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเป็นเอกที่น้องเนยตั้งใจไว้แต่แรกแล้วว่า จะต้องเข้าเรียนให้ได้ และเนื่องจากว่าเกณฑ์ในการคัดเลือกของภาควิชาคณะพยาบาลศาสตร์จะพิจารณาจากผลการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยเป็นหลักและรับจำนวนจำกัดด้วย ประกอบกับว่าคนที่อยากจะเรียนคณะพยาบาลศาสตร์มีค่อนข้างเยอะ คือต่างคนต่างก็อยากเรียน ดังนั้นเราจึงต้อง active ตัวเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะแข่งขันกับคนอื่นๆ แต่มันทำให้เราได้เรียนรู้ว่า การที่เราแม้แต่มานั่งแข่งขันกับคนอื่น มันก็เหมือนการสร้าง ความเครียด ความกดดันให้กับตัวเอง และคนที่รู้สึกเหนื่อยที่สุดก็ไม่ใช่ใครอื่น แต่กลับเป็นตัวเรานั้นเอง

แต่ ณ ตอนนี้น้องเนยกลับมีมุมมองที่ว่า จงเรียนรู้ที่จะแข่งขันกับตัวเอง เอาชนะตัวเองให้ได้ คือทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด ได้แค่ไหนก็แค่นั้น ถึงแม้ว่าผลที่ออกมาอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ แต่ในความรู้สึกก็ภูมิใจในตัวเอง ที่อย่างน้อยเราก็ได้พยายามทำเต็มที่แล้ว

นอกจากการเรียนแล้วก็พยายามออกกำลังกายและใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยตลอดระยะเวลา 4 ปี ให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด เพราะน้องเนยคิดว่า มันมีอะไรมากกว่าการเรียนหนังสือ โดยเฉพาะการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เพราะนั่นคือสิ่งที่จะคอยสอนให้เรารู้จักแก้ไขปัญหา รู้จักวางแผนการทำงาน ซึ่งไม่มีให้เราได้เรียนรู้ในตำราอย่างแน่นอน

หลังจากที่เรียนจบปริญญาตรี คงหางานทำที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา นั่นคือ พยาบาล แต่ถ้าเป็นไปได้ก็อยากทำงานใกล้ๆ บ้าน เพราะเป็นอาชีพที่น้องเนยใฝ่ฝันมาตั้งแต่เด็กและเป็นแรงบันดาลใจให้น้องเนยเลือกที่จะเรียนคณะพยาบาลศาสตร์

กุหลาบวาเลนไทน์

สวัสดีค่ะน้องๆ ทุกคน จะสอบกันอีกแล้วใช่ไหมคะ? ตั้งใจอ่านหนังสือสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนมากันด้วยนะคะ จะได้สอบได้คะแนนดีๆ... ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “กุหลาบวาเลนไทน์” เรื่องมีอยู่ว่า

ใกล้วันวาเลนไทน์เข้ามา ตามร้านขายดอกไม้ต่างๆ ก็มีดอกไม้หลากหลายชนิดมาวางให้เลือกให้ล้นกันมากมาย มีชายคนหนึ่งเดินผ่านร้านดอกไม้ที่ใต้ตึกทุกวัน และเขาก็คิดขึ้นมาได้ว่าน่าจะซื้อดอกไม้ให้กับแม่ของเขาบ้างในโอกาสวันแห่งความรัก เขาจึงเข้าไปถามเจ้าของร้านดอกไม้ว่าจะจัดดอกกุหลาบช่อใหญ่คิดราคาเท่าไร? เจ้าของร้านก็บอกราคามา ชายคนนั้นก็คิดว่าดอกไม้ก็ราคาแพงเหมือนกันนะ... ในระหว่างนั้นก็มีเด็กหญิงคนหนึ่งเข้ามา เจ้าของร้านก็ทักด้วยความคุ้นเคยทำให้ชายคนนั้นแปลกใจ เด็กหญิงมาสั่งดอกไม้ช่อหนึ่งแล้วก็ออกไป และบอกว่า “แล้วจะมารับ”

ชายหนุ่มถามเจ้าของร้านว่า ทำไมถึงดูสนิทสนมกับเด็กหญิงคนนั้น เจ้าของร้านจึงตอบว่า “อ้อ เด็กคนนี้น่าสั่งดอกไม้บ่อยๆ เธอทำงานพิเศษขายของในละแวกนั้น แล้วก็เก็บเงินมาซื้อดอกไม้ให้แม่สม่ำเสมอ”... ชายหนุ่มก็รู้สึกทึ่ง แล้วเขาก็สั่งดอกไม้ของเขาเพื่อจะนำไปให้แม่ และบอกเจ้าของร้านว่า “จะกลับมารับ”

ตอนเย็นหลังเลิกงาน ชายหนุ่มก็แวะไปปรับดอกไม้ที่สั่งเอาไว้ และบังเอิญพบกับเด็กหญิงจึงคุยกับเธอว่าเธอก็เก็บเงินมาซื้อดอกไม้ให้แม่หรือ เธอก็ตอบว่าใช่ ดอกไม้แพงเหมือนกัน โดยเฉพาะช่วงวันแห่งความรัก เธอจะได้ดอกไม้บ่อยกว่าช่วงอื่น

แต่เธอก็ซื้อดอกไม้เรื่อยๆ ตามที่จะเก็บเงินได้เพื่อไปให้แม่ แสดงว่าเธอรักและคิดถึงแม่ ชายหนุ่มก็รู้สึกชื่นชม

เขาจับดอกไม้ของเขาแล้วก็ขับรถออกไประหว่างที่รถติดเขาเห็นว่าเด็กหญิงหอบช่อดอกไม้เข้าไปในโบสถ์ ด้วยความที่รถติดและด้วยความสงสัยเขาจึงจอดรถและเดินลงไปดูว่าเด็กหญิงหอบดอกไม้ไปไหน แล้วก็พบว่าเธอนำดอกไม้ไปถวายแด่แม่พระ ชายหนุ่มงงมากๆ เพราะเขาเข้าใจว่าเด็กหญิงจะนำดอกไม้ไปให้แม่ของเธอที่บ้าน หลังจากที่เด็กหญิงคุกเข่าสวดภาวนาเสร็จแล้ว และกำลังจะกลับ ชายหนุ่มก็เดินเข้าไปถามเด็กหญิงว่า ตกลกดอกไม้ไม่ได้จะเอาไปให้แม่ของเธอหรือ เด็กหญิงตอบว่าแม่ของเธอเสียไปแล้ว แต่เธอก็คิดว่าแม่พระและแม่ของเธอคงจะดูแลเธอจากสวรรค์ และคงจะชอบที่เธอนำดอกไม้มาถวายและสวดภาวนาบ่อยๆ เด็กหญิงยิ้มอย่างมีความสุขแล้วก็เดินจากไป

ชายหนุ่มรู้สึกทึ่งมากยิ่งขึ้น เขาขับรถกลับบ้านและนำช่อดอกไม้ให้กับแม่ของเขา เขารู้สึกดีใจที่พ่อและแม่ของเขายังมีชีวิตอยู่ และคิดว่าการดูแลพ่อแม่ระหว่างที่ท่านยังมีชีวิตอยู่เป็นสิ่งที่ดีที่ควรทำ และโดยการเป็นคนดีและปรับปรุงตัวเองตลอดเวลาจะทำให้พ่อแม่มีความสุข และการให้ของขวัญก็คงไม่จำเป็นต้องเป็นดอกไม้เสมอ แต่ว่าการเป็นคนดีอย่างสม่ำเสมอคงทำให้พ่อแม่ของเขามีความสุข... เขาก็ยังคงแวะร้านดอกไม้ใต้ตึก และได้พบกับเด็กหญิงคนนั้นเป็นครั้งคราว

จบแล้วค่ะ น้องๆ ต้องอ่านหนังสือเตรียมสอบด้วยนะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อง**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาครสุวรรณ (หนทรี14) ถ.หนทรี ซ่องหนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มุมมองศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ

“จมองเห็นเกิด”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 มีนาคม 2014)

โบเบิล วาไรตี้

พีป่อง

พีป่องไปร่วมพิธีโปรดศีลกำลัง เห็นปกหลังของหนังสือร่วมพิธีฯ มีลายเส้นการ์ตูน “เสื้อเกราะของพระเจ้า (อฟ 6:11-18)”... ตัวการ์ตูนน่ารักดีและมีความหมาย จึงขอนำมาแบ่งปัน เพื่อน้องๆ จะได้สวมเสื้อเกราะของพระเจ้าเอาไว้ให้พร้อม เพราะทุกวันนี้ปีศาจมันมาในรูปแบบต่างๆ มันคอยล่อลวง จ้องตะครุบชีวิต และวิญญาณของน้องๆ เราจึงต้องหมั่นสวดภาวนาอยู่เสมอ และอย่าท้อถอยใจในการทำความคิดี นะครับ

เสื้อเกราะของพระเจ้า

(การต่อสู้กับอำนาจจิตฝ่ายต่ำ)

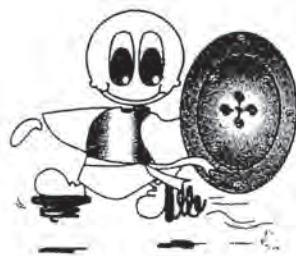
*จงคาดสะเอวด้วยความจริง

*จงสวมความชอบธรรมเป็นเสื้อเกราะ

*จงสวมความกระตือรือร้นที่จะประกาศพระวรสารแห่งสันติเป็นรองเท้า

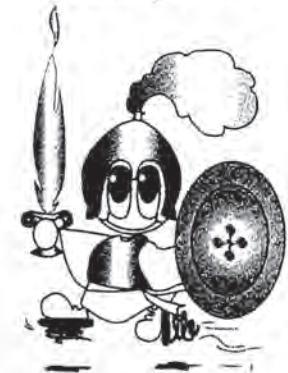

*จงถือความเชื่อเป็นโล้วี่เสมอเพื่อใช้ดับธนูไฟของมาร

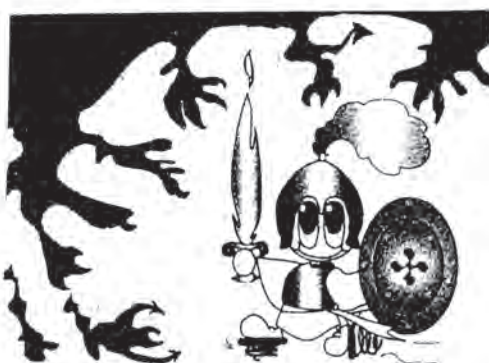

*จงใช้ความรอดพ้นเป็นเกราะป้องกันศีรษะ

เสื้อเกราะของพระเจ้า
อฟ 6 : 11-18

*จงถือดาบของพระจิตเจ้าคือพระวาจาของพระเจ้าไว้

*จงสวมใส่อาวุธครบชุดของพระเจ้าเพื่อท่านจะยืนหยัดต่อต้านเหล่ากษของปีศาจได้

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุ่นวย

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในเดือน กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นเดือนที่คนทั้งโลกยกให้เป็นเดือนแห่งความรัก (Valentine) คือวันที่ระลึกถึง นักบุญวาเลนไทน์ ผู้เปี่ยมไปด้วยความรัก ความปรารถนาดี ต่อเพื่อนมนุษย์อย่างแท้จริง แต่สุดท้ายท่านต้องจบชีวิตลงด้วยการรับโทษประหารในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 270 หรือเมื่อประมาณ 1,728 ปีมาแล้ว

ณ เวลานั้นเป็นยุคสมัยของจักรวรรดิโรมัน ที่ศาสนาคริสต์ยังไม่เป็นที่ยอมรับ และภายใต้การปกครองของกษัตริย์เคลาดิอุสที่ 2 ผู้ออกกฎหมายบีบบังคับให้ประชาชนเลิกนับถือศาสนา และห้ามให้มีแต่งงานแบบคริสตศาสนาอีกด้วย แต่ยังคงมีผู้นำคริสเตียนท่านหนึ่งชื่อ “วาเลนตินัส” หรือที่ได้รับการยกย่องเป็น “นักบุญวาเลนไทน์” ในภายหลัง คอยลักลอบแอบจัดงานแต่งงานให้กับ คู่รักคริสเตียนจนถูกจับขังและรับโทษประหารในคุก

ในขณะที่ถูกคุมขังนั้น ท่านพบรักกับสาวตาบอด ซึ่งเธอเป็นลูกสาวของผู้คุมในคุก ด้วยความรักและคำอธิษฐานของท่าน พระเจ้าได้ทรงโปรดให้ตาของสาวคนรักหายเป็นปกติ เมื่อข่าวนี้ทราบถึงกษัตริย์เคลาดิอุสที่ 2 พระองค์จึงสั่งให้ลงโทษ วาเลนตินัส ด้วยการโบยและนำไปประหารชีวิตด้วยการตัดศีรษะ ในคืนสุดท้ายก่อนที่ท่านจะถูกนำไปประหารนั้น ได้เขียนจดหมายสั้นๆ เป็นการอำลาหญิงคนรัก โดยลงท้ายในจดหมายว่า “...จากวาเลนไทน์ของเธอ (Love From Your Valentine) “ ต่อมาเมื่อคนทั่วไปทราบเรื่องราวจึงเกิดความประทับใจในความรักของท่าน และยึดถือเอาวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็น “วันแห่งความรัก” หรือ “วันวาเลนไทน์” และได้นิยมแพร่หลายไปทั่วยุโรป อเมริกา รวมทั้งในทวีปเอเชีย และในประเทศไทยของเราด้วย

“วาเลนไทน์ วันแห่งการรักนวลสงวน

ตัว” คำนี้เกิดการรณรงค์ขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง สาเหตุเพราะเยาวชนไทยกำลังเข้าใจคำนิยมในวันแห่งความรักแบบผิด ๆ คิดว่า การมอบตัวแต่คนที่รักในวันแห่งความรักนี้ จะสามารถผูกมัดทั้งตัวและหัวใจของเขาให้อยู่กับเราตลอดชีวิต และทัศนคติแบบนี้กำลังแพร่หลายในหมู่เยาวชนมากขึ้นเรื่อย ๆ เพียงเพื่อตอบสนองอารมณ์ ความต้องการ ความสนุกชั่วขณะ แต่ไม่คิดถึงอนาคตที่จะทำให้เกิดผลเสียไปตลอดชีวิต

“วาเลนไทน์ วันแห่งการรักนวลสงวนตัว”

เยาวชนหลายคนอาจจะคิดว่า เป็นความคิดของผู้ใหญ่หัวโบราณ ซึ่งปัจจุบันนี้การเสียตัวไม่ได้เป็นเรื่องแปลกใหม่ และไม่ต้องรอให้ถึงวันวาเลนไทน์ด้วยซ้ำ มันเป็นเรื่องปกติ ใครๆ เขาก็ทำกัน ถ้ารู้จักวิธีป้องกันที่ถูกต้อง

แต่เมื่อนุ่นวย ได้จับปากกา ได้มีโอกาสเขียนเรื่องนี้แล้ว ก็ปรารถนาจะให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความรักแท้ที่เป็นพลังแห่งความดีบริสุทธิ์ เมื่อใครได้สัมผัส เรียนรู้จักความรักแท้แล้วนั้น ความรักนี้จะเป็นพลังขับเคลื่อนไปในทางที่สร้างสรรค์ และควบคู่ไปกับการรับผิดชอบ ความรักไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ความรักต้องใช้เวลา ศึกษา เรียนรู้จักกัน และกัน ทั้งด้านความรู้สึก นึกคิด นิสัย ความรักต้องอาศัยความอดทน ความเข้าใจ ฝ่าหนักฝ่าเบา และให้อภัยกัน ที่สำคัญคนที่รักกันจะต้องมอบสิ่งดี ๆ ให้แก่กัน คิดถึงคนที่รักก่อนเสมอ...

ความรักไม่ใช่เพียงแค่คนสองคนรักกันเท่านั้น แต่ความรักหมายถึงครอบครัว ครอบครัวที่สร้างเราขึ้นมา และเรากำลังจะสร้างครอบครัวใหม่ สร้างคน สร้างลูกของเราให้เป็นคนดีในอนาคต ความรักสร้างเพื่อนบ้าน ความรักสร้างมิตรภาพ สร้างเครือข่ายให้เกิดสมดุลในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รักเธอประเทศไทย ประเทศที่กำลังต้องการความรัก ความสามัคคี และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน... ❀

เกมโมสรอดมสานต์

พื้บ็อจ

พระเจ้าตรัสกับโมเสส ว่า “เราคือพระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่าน เป็นผู้นำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ ให้พ้นจากการเป็นทาส ท่านต้องไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเรา...” (อพยพ 20 : 1-17)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อะยากให้บ็องฯ ช่วยกันค้ันหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้ันพบครบแล้ว รีบส่งมาร่ว่มสนุกซิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

ชีวิต มัศจรรย์ ของพี่แป้ง

พี่แป้ง-มัศจรรย์

ทำอะไรตามใจคือไทยแท้???

วันหยุดปีใหม่ที่ผ่านมา ได้มีโอกาสไปพักผ่อนที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ที่นั่นมีร้านข้าวมันไก่ชื่อดัง ที่ไปที่ครั้งก็ไม่เคยพลาด จุดเด่นของร้านนี้คือเนื้อไก่ชิ้นโตนุ่มละมุนลิ้น และน้ำจิ้มรสเด็ด แน่แน่นอนว่าปริมาณผู้บริโภครอคิวและเวียนไปลิ้มชิมรสก็คับคั่งเช่นกัน

แป้งตัดสินใจซื้อกลับบ้าน เราจึงไปยืนต่อแถวกว่าสามสิบนาที ต้องบอกว่าแถวยาวมาก แต่ก็สมครใจรอค่ะ ระหว่างที่ยืนรอก็ได้หันหน้าออกนอกร้านเพื่อชมบรรยากาศภายนอก จังหวะนั้นผู้ชายที่ยืนอยู่ด้านหลังก็แทรกตัวเนียนๆแซงเราไปอยู่ด้านหน้าทันที ที่จำได้เพราะระหว่างรอได้

ถ่ายรูปเล่นไปด้วย ภาพที่ต่อคิวตอนแรกเรายืนอยู่ด้านหลังผู้หญิงนี้ (นึกโมโหในใจ) แต่ไม่ได้โต้ตอบอะไรเนื่องจากอาจเป็นความผิดของเราที่หันหน้าออกไปจากแถวเอง

หวนนึกถึงเหตุการณ์ต่อแถวรอรถไฟฟ้า หลายท่านอาจเคยเจอประสบการณ์แบบเป้งคือ เรามักจะคุ่นตากับภาพที่มีการแซงแถวเข้ารถไฟฟ้าในช่วงเวลาที่ชุลมุน เราก็คิดที่จะหงุดหงิดในนิสัยขาดวินัยแบบนี้ไม่ได้

“ทำอะไรตามใจคือไทยแท้” ถาคำกล่าวนี้จะเป็นจริง??? เรามักพบเจอกับเหตุการณ์ที่วินัยในสังคมหย่อนยาน การขับรถไฟไฟแดงแล้วติดสินบนเจ้าพนักงาน การซื้อใบขับขี่ การลัดคิว การคอร์รัปชัน การใช้สัมพันธภาพพิเศษแตกต่างกับการบริการที่พิเศษต่างๆ ฯลฯ ซึ่งคนในสังคมจำนวนมากไม่น้อยปฏิบัติกันเป็นปกติวิสัย แล้วอนาคตเราจะเอาอะไรไปสอนลูกหลาน???

ที่ประเทศญี่ปุ่น เป้งเคยได้ยินเรื่องเล่าของการสมัครเข้าโรงเรียนอนุบาลชื่อดังในกรุงโตเกียว ผู้ปกครองพาลูกหลานมารอ 3 ชั่วโมงก่อนประตูโรงเรียนเปิด รวมถึงผู้มีชื่อเสียงก็มาต่อแถวเช่นกัน อากาศที่หนาวเหน็บยากต่อการยืนเป็นเวลานานๆ ผู้ปกครองจึงตกลงกันว่า เมื่อถึงเวลาประตูโรงเรียนเปิดค่อยกลับมาใหม่ เมื่อเวลานั้นมาถึง สิ่งที่น่าแปลกใจคือ ทุกคนกลับมาต่อแถวกันใหม่ โดยเรียงลำดับการมาก่อนหลังดังเช่น 3 ชั่วโมงที่แล้ว อย่างเป็นระเบียบและเคารพต่อสิทธิ์ของกันและกัน

เรื่องเล่า และเหตุการณ์เหล่านี้ เป้งแวบขึ้นมาในสมอง ขณะที่ฟังข่าวการเมืองไทยระหว่างการไปทำงาน อดคิดไม่ได้ว่า หากจะปฏิรูปประเทศไทย เรื่องแรกที่เราควรปลูกฝังให้ลูกหลานรุ่นต่อไปโตไปไม่โกงคงจะหนีไม่พ้นเรื่องของความซื่อสัตย์และการรักษาระเบียบวินัย

สองสิ่งนี้ เป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างผาสุก เริ่มจากเรื่องใกล้ตัวเด็กๆ ง่ายๆ เช่นการรอตทนรอต่อคิวซื้อขนมในโรงอาหาร การรู้จักทำการบ้านด้วยตนเอง การรักษาเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ

หากจะปฏิรูปประเทศให้เดินหน้าด้วยวิถีแห่งประชาธิปไตย ก็ต้องร่วมมือกันโดยเริ่มจากการสร้างวินัยในตนเอง อย่าปล่อยให้เหตุบ้านการเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนี้ เป็นเพียงเหตุการณ์ในสายลม ที่ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป

จะเป็นอีกหนึ่งแรงใจ ขอปฏิรูปตัวเอง ด้วยการดำรงตนด้วยความซื่อสัตย์และมีวินัย ขอเชิญชวนพี่น้องปฎิวัติตนเองง่ายๆ เพื่อประเทศไทยของเราจะคะ ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคนคะ ๕

จดหมายจากผู้อ่าน

นายปณ.สาธฯ

ON THE OCCASION OF THE
WEEK OF
PRAYER FOR
CHRISTIAN
UNITY

Come and join
Vancouver Christians
in an ecumenical
prayer service

Has Christ
been divided?
(1 Corinthians 1:13)

JAN 18-25
2014

Sunday, January 19, 2014 at 7:00 pm
First Lutheran Church,
5745 Wales Street, Vancouver

Refreshments to follow in the Church's hall
More info: Marjeta Bobnar at 604-568-3871

เรียน คุณ ปณ.สาธฯ ที่นับถือ

ดิฉันเห็นแผ่นโปสเตอร์ติดอยู่ที่หน้าวัดว่า “สัปดาห์ภาวนาเพื่อเอกภาพของคริสตชน” จากวันที่ 18-25 มกราคม 2014 ดิฉันไม่เข้าใจว่าภาวนาอย่างไรและเขาจัดกันที่ไหนคะ

ขอบพระคุณอย่างสูง
คริสตชนรุ่นน้อย

ตอบ คุณ คริสตชนรุ่นน้อย

คำว่า “คริสตชน” หมายถึงทุกคนที่มีความเชื่อในองค์พระเยซูเจ้า แต่ในหมู่คนเหล่านั้นก็ยังแยกออกเป็นกลุ่มนิกายต่างๆ อีกมากมาย อย่างน้อยคนไทยก็ยังมีคำเฉพาะที่ใช้เรียกคริสตชนนิกายโรมันคาทอลิกว่า “คริสตัง” และเป็นที่ยูกันว่าพวกคริสตชนนิกายโปรเตสแตนท์ เรียกตนเองในภาษาไทยว่า “คริสเตียน” นี้ยังไม่นับคริสตชนนิกาย “กรีกออร์ทอดอกซ์” และอื่นๆ อีกมากมาย ก็ในเมื่อมีกลุ่มนิกายต่างๆ มากมายแต่ทุกคนเหล่านี้ล้วนเชื่อในองค์พระเยซูเจ้าองค์เดียวกัน ดังนั้นเราต่างก็ควรจะไม่มาแบ่งแยก การสวดภาวนาก็มีจุดประสงค์เพื่อให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยจุดประสงค์สูงสุด

ก็คือสักวันหนึ่งเราจะไม่แบ่งเป็นนิกาย หรือกลุ่มใดเลย แต่จะมีเพียงพระศาสนจักรเที่ยงแท้หนึ่งเดียวขององค์พระเยซูเจ้า สมดังที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสว่า จะมีนายชุมพาแต่ผู้เดียวและมีฝูงแกะแต่ฝูงเดียว จุดประสงค์รองลงมาคือถ้าไปถึงจุดหมายแรกไม่ได้ อย่างน้อยในขณะที่ยังมีอยู่หลายนิกายหลายกลุ่มอยู่นี้ ก็ขอให้ทุกกลุ่มมีมิตรภาพ รักกัน เห็นอกเห็นใจและเข้าหาเพื่อเสวนาต่อกัน เพราะเรารักพระเยซูเจ้าและนับถือพระองค์เป็นพระเป็นเจ้าหนึ่งเดียวเหมือนกัน และการแตกแยก การแบ่งแยก ล้วนเป็นที่สะดุดต่อผู้พบเห็นเป็นอุปสรรคต่อการเผยแผ่พระวรสารเพราะพระเยซูเจ้าทรงสอนเรื่องความรักกันและกัน

ถ้าคุณถามว่า แล้วทำไมถึงแตกแยกออกเป็นกลุ่มหรือนิกายต่างๆ มากมายอย่างนี้ล่ะ? ก็เพราะเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรยาวนานกว่า 2000 ปีนั้น ศาสนาต้องไปเกี่ยวข้องกับ การเบียดเบียน การสงคราม การถูกนำไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ถูกนำไปใช้หาประโยชน์ทางการเมือง จนต่างก็นำศาสนาไปเป็นของกลุ่มของตนมาจนบัดนี้

ต้นกำเนิดและที่มาของวันภาวนาเพื่อเอกภาพ

• สำหรับหลายๆ คน คุณพ่อพอล วัตสัน นับเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ท่านเกิดเมื่อ 150 ปีมาแล้ว ท่ามกลางการแบ่งแยกและสงครามในบ้านเกิดของท่าน มลรัฐแมริแลนด์ ช่วงสงครามกลางเมืองของชาวอเมริกัน การเติบโตขึ้นมาในช่วงเวลาอันยากลำบากของสังคมที่ไม่เคยสงบและคืนดีเข้าหากัน ผลกระทบจากสิ่งเหล่านี้ในชีวิตกลับหล่อหลอมให้ท่านกลายเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่มที่ในปัจจุบันยังคงดำเนินเจตนาารมณ์ของท่านสืบต่อมา

ท่านเป็นผู้ที่มีความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงอย่างเต็มเปี่ยม บุคลิกที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวในยุคสมัยของท่านแต่ในเวลาเดียวกันก็มีวิสัยทัศน์เฉยไพบ้ความจริงที่เป็นรูปธรรมของวันนี้และมองเห็นว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงขับเคลื่อนเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์”

• ท่านเกิดมาในครอบครัวของนักเทศน์ในนิกายแองกลีกัน ความปรารถนาจะใส่ใจผู้อื่นนำท่านก่อตั้งคณะภราดาฝรั่งเศสกันแห่งการใช้โทษบาป ท่ามกลางงานต่างๆ คณะของท่านได้ทำงานอีกรูปแบบหนึ่งคือ เป็นสะพานเชื่อมการแบ่งแยกระหว่างพระศาสนจักรแองกลีกันและพระศาสนจักรคาทอลิก เอกภาพที่ท่านผลักดันกลับคลอบใจท่านให้เกิดความคิดสวดภาวนา อัฐมวาร หรือภาวนาแปดวันเพื่อเอกภาพ ซึ่งอยู่ระหว่างวันที่ 18-25 มกราคมของทุกปีมันเป็นเรื่องที่กั้นหนังสือไม่ให้ล้ม 2 ด้านหัวท้าย ที่กั้นข้างหนึ่งคือ แก้วของนักบุญเปโตร วันที่ 18 มกราคม เพราะท่านมองเห็นว่านี่คือศูนย์กลางแห่งเอกภาพที่อยู่ล้อมรอบนักบุญเปโตร คือแก้วแห่งอำนาจปกครองพระศาสนจักรของท่าน และวันที่ 25 มกราคม เป็นวันระลึกถึงการกลับใจของท่านนักบุญเปาโล ผู้ซึ่งออกเทศน์สอนแก่ชนนานาชาติจุดเริ่มต้นและจุดประสงค์ของการภาวนาตลอดสัปดาห์เคยนำเสนออยู่ในหนังสือ “ไฟแห่งราตรีกาล” ซึ่งเป็นชีวประวัติของคุณพ่อวัตสัน หนังสือที่ในไม่นานก็ได้รับการตีพิมพ์โดย

คณะภราดาฝรั่งเศสกันแห่งการใช้โทษบาป อธิบายถึงว่า คุณพ่อวัตสัน ตระหนักถึงความจำเป็นในการภาวนาเพื่อเอกภาพได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อจะประกาศข่าวดีแก่ผู้คนที่เชื่อว่ามิใช่พระเจ้าของชาวนิกายแองกลีกัน พระเป็นเจ้าของชาวคาทอลิกและพระเป็นเจ้าของชาวนิกายแบปติสต์ แต่ผู้คนที่ยอมรับได้อย่างไรเมื่อเรากล่าวว่า “พระเป็นเจ้าทรงเป็นหนึ่งในเดียว” ดังนั้นจะเห็นการเป็นที่สะดุดความแบ่งแยกของคริสตชนอันเป็นเรื่องพื้นฐาน นี่เองจึงผลักดันคุณพ่อพอล กล่าวว่า การสวดภาวนาเพื่อเอกภาพนี้เป็นสิ่งจำเป็น”

พระคาร์ดินัลโคซ (ประธานสมณมนตรีเพื่อส่งเสริมคริสตศาสนสัมพันธ์) ให้ข้อคิดว่า “รากฐานของสัปดาห์แห่งการภาวนาเพื่อเอกภาพสำหรับคริสตชนนี้ เป็นคำภาวนาส่งขันธ์ของพระเยซูเจ้าในพระวรสารนักบุญยอห์น บทที่ 17 : เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

• มีพัฒนาการอย่างมากในช่วง 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา รวมทั้งความผูกพันใกล้ชิดระหว่างคาทอลิกและออร์ทอดอกซ์ หลังจากการพบปะกันระหว่างสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 กับพระอัยกาอานาธาโกรัส ที่กรุงเยรูซาเล็มในปีค.ศ. 1964 แต่ในท่ามกลางความก้าวหน้าก็ยังมีความท้าทายรออยู่พระคาร์ดินัลโคซ กล่าวต่อว่า “สำหรับเราซึ่งเป็นคาทอลิก เอกภาพก็คือการพูดถึงความเชื่อ ศีลศักดิ์สิทธิ์ และศาสนบริการของพระศาสนจักร แต่ศาสนจักรอื่นๆ ชุมชนคริสตจักรต่างๆ ที่เกิดจากการปฏิรูปจนไม่เห็นมุมมองนี้แล้ว พวกเขามองดูเอกภาพเพียงแต่การมารู้จักศาสนจักรของกันและกันที่อยู่นอกตัวเอง ซึ่งเนื้อหาสำคัญของความจริงในพระศาสนจักรทั้งหมดเหล่านี้คือเป็นพระศาสนจักรหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้า และนี่เป็นวิสัยทัศน์ที่ไม่ขัดแย้งพอลสำหรับแนวคิดของคาทอลิก ❧

ชีวิตไม่เปล่า

...เมื่อขวด “เปล่า” มีน้ำเปล่า
ชีวิตเรา เอาเข้าจริง
เป็นขวดเปล่า ปล่อยปละ
ไม่คิดเคย สร้างค่า
...เมื่อ “ฟ้าพราร” มีดาวอยู่
แจกชีวิต มีความดี
ประดับดาว “ดาว” ประดับ “ดี”
ประดับจน กระจ่างแจ้ง
...เมื่อ “ภูผา” ทำลม
ชีวิตเรา ต้องมีหลัก
ทั้งเด่นชัด ศรัทธา
ให้มุ่งยำ คำพระเจ้า
...ไปประกาศ ความรัก
ไปกอบกู้ ความจริง
ไปพร้อมด้วย ความดี
ไปให้ไกล ไปให้พัน
...แล้วขวดเปล่า จึงไม่เปล่า
แล้วฟ้าพราร ดาวหลากสี
แล้วภูผา ก็รำเริง
แล้วชีวิต ไม่กว้างแคว้ง

ก็ไม่เปล่า
อย่างหนึ่งเฉย
มั่วละเลย
ประสาคน
เป็นคู่ชีวิต
ที่เห็นผล
ประดับตน
ด้วยแสงธรรม
ชมชู้หนัก
มีถล่ำ
ช่วยนำพา
“เจ้าจงไป”
ให้โลกรู้
กลับมาใหม่
เต็มดวงใจ
จากตนเอง
ก็คราวนี้
มีแสงเปล่ง
รำร้องเพลง
พระคัมภีร์

Arnoma

HOTEL
BANGKOK.

The Perfect Location in the Heart of Bangkok...

99 Mahachulalongkornrajavidyalaya, Bangkok 10534, Thailand
 Tel: +66 (0) 2657-5555 Fax: +66 (0) 2655-7932
 Website: <http://www.arnoma.com>
 E-mail: arnoma@arnoma.com

FELIX RIVER KWAI RESORT
KANCHANABURI

911 Moo 37 Saenikhwan, Amphoe Wang,
 Kanchanaburi 71000, Thailand
 Tel: +66 (0) 34 501 000 Fax: +66 (0) 34 511 833
 E-mail: FelixRiverKwai@fkr.com
 Website: <http://www.felixriverkwai.com>

Reservation Office:
 P&O Tower, 8th Floor
 40, Silom Road, Sathornajung,
 Bangkok, Bangkok 10500, Thailand
 Tel: +66 (0) 2634 4111 Fax: +66 (0) 2634 4299
 E-mail: reservations@fkr.com